

Wymagania edukacyjne z języka polskiego - klasa 5

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
1.	Planujemy pracę w nowym roku szkolnym. IV, 3), 7) – skrócony opis bibliograficzny – spis treści – instrukcja pracy z podręcznikiem [podręcznik, s. 3–11, zeszyt ćwiczeń, s. 3–5]	– poprawnie podpisuje zeszyt – pod kierunkiem nauczyciela lub na podstawie wzoru sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – stara się samodzielnie sporządzić skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, jaki jest ich cel – posługuje się spisem treści – zapoznaje się z zawartością podręcznika i zeszytu ćwiczeń, stara się wyrazić własną ocenę na ten temat – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– poprawnie podpisuje zeszyt – sporządza skrócony opis bibliograficzny podręcznika i zeszytu ćwiczeń – wyjaśnia oznaczenia zawarte w podręczniku, wie, czemu służą – sprawnie posługuje się spisem treści – prezentuje ogólnie zawartość podręcznika i zeszytu ćwiczeń oraz wyraża swoją ocenę – zapoznaje się z przedmiotowym systemem oceniania	– formułuje twórcze uwagi i przemyślane wskazówki jak zaplanować efektywną pracę w nowym roku szkolnym
Jacy jesteśmy						
2.	Witam, żegnam, przedstawiam komuś kogoś.	– bierze udział w scenie powitania po wakacjach i pożegnania po pierwszym dniu w szkole	– wpisuje w odpowiednie dymki wybrane formy powitania	– wyjaśnia, co poza słowami odgrywa rolę przy witaniu i żegnaniu	– wskazuje formę pożegnania, której użyje wobec kolegi / rodziców	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadane umiejętności językowe

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	I, 2: 1); II, 2: 1), 2), 3), 6), 7), 9); 3: 1), 2), 3), 4), 6), 7); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 5); 2: 1) – Witam się i żegnam. Hej, hej! – Przedstawiam komuś kogoś. Asiu, poznaj Marka – Piszę list. Kochana Kasiu! – powitanie – pożegnanie – przedstawianie – list [zeszyt ćwiczeń, s. 6–9, 12]	– podkreśla formy, których używa najczęściej przy pożegnaniu	– w każdej parze podkreśla tę osobę, która może przywitać drugą osobę słowem <i>witam</i> – bierze udział w scenie, w której wychowawczyni przedstawia klasie nowego ucznia (nową uczennicę) – bierze udział w scenkach związanych z przedstawianiem jednej osoby drugiej osobie – pisze list do kolegi, korzystając z podanego schematu – zapisuje, co zawiera każdy z fragmentów listu – pisze liścik do rodziców	– wyjaśnia, z kim pożegna się w podany sposób – uzupełnia dymki odpowiednimi zwrotami w zależności od tego, kogo komu przedstawia	/ nauczyciela / księdza / siostry zakonnej – opowiada o sytuacjach przedstawionych na obrazkach, wykorzystując podane słownictwo	dotyczące powitania i pożegnania
3.	Nazywamy uczucia dziewcząt biorących udział w wyborach na najmilszą dziewczynę szkoły. I, 1: 1), 2), 7), 9), 11), 12), 16), 19), 20); 2: 2),	– wyraża własną opinię na temat cech charakteru, usposobienia i postaw spotykanych w życiu – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela	– charakteryzuje ustnie postać literacką, wykorzystując informacje na jej	– wyraża własną opinię na temat cech charakteru, usposobienia i postaw spotykanych w życiu,	– wyraża własną opinię na temat cech charakteru, usposobienia i postaw spotykanych w życiu, wartościuje je	– w sposób dojrzały i przemyślany komentuje zachowanie bohaterów, uwzględniając motywy ich działania,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	3), 5), 6); III, 1: 1), 4); 2: 6) – Małgorzata Musierowicz, <i>Kłamczucha</i> – bohater – akapit [podręcznik, s. 14–17]	– uczestniczy w pracy zespołowej polegającej na napisaniu planu wydarzeń do czytanki lub podejmuje taką próbę z pomocą nauczyciela – powierzchownie charakteryzuje postać literacką – wskazuje i z reguły poprawnie nazywa negatywne i pozytywne uczucia bohaterów utworu – podejmuje próbę napisania krótkiej informacji (SMS-a) do kolegi lub koleżanki o wygranej / przegranej w konkursie; odwzorowuje przy tym schemat	- temat wyrażone wprost – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – podejmuje próbę napisania w punktach planu wydarzeń (opowiadania) – wyraża własną opinię na temat cech charakteru, usposobienia i postaw spotykanych w życiu – nazywa negatywne i pozytywne uczucia bohaterów utworu – na podstawie wzoru pisze krótką informację (SMS) do kolegi lub koleżanki o wygranej / przegranej w konkursie	- podejmuje próby wartościowania – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – tworzy w punktach plan wydarzeń (opowiadania) – charakteryzuje ustnie postać literacką, wykorzystując informacje na jej temat wyrażone wprost (na podstawie cech nazwanych bezpośrednio i opinii wyrażonych przez innych bohaterów), częściowo interpretuje jej zachowania, postawy – nazywa uczucia bohaterów utworu, dzieląc je na pozytywne i negatywne – pisze krótką informację (SMS) do kolegi lub koleżanki o	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – samodzielnie tworzy w punktach plan wydarzeń (opowiadania) – barwnie charakteryzuje ustnie postać literacką, wykorzystuje informacje na jej temat wyrażone wprost (na podstawie cech nazwanych bezpośrednio i opinii wyrażonych przez innych bohaterów) oraz interpretuje jej zachowania, postawy – poprawnie nazywa uczucia bohaterów utworu, dzieli je na pozytywne i negatywne – samodzielnie pisze krótką informację (SMS) do kolegi lub koleżanki o wygranej /	– operuje bogatym słownictwem charakteryzującym postać literacką

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				wygranej / przegranej w konkursie, częściowo korzysta z wzoru	przegranej w konkursie	
4.	Kto czyta książki, ten żyje podwójnie. I, 1: 1), 7), 9), 12), 17), 19), 20), 2: 3), III, 1: 1), 4), 2: 5) – 10 wskazówek... dla czytelnika [podręcznik, s. 17; zeszyt ćwiczeń, s. 90–92]	– zapoznaje się z listą lektur – opowiada o swojej ulubionej książce – z pomocą nauczyciela uzupełnia tekst przysłówkami	– wykonuje plakat – opowiada o swojej ulubionej książce i próbuje ją oceniać – wymienia tytuły kilku książek	– bierze udział w organizowaniu konkursu na najlepszego czytelnika – opowiada o ostatnio przeczytanej książce i ją ocenia, używając podanych przymiotników – wymienia tytuły książek i umie je przyporządkować do podanych kategorii	– wymyśla strategię zachęcającą do czytania książek – opowiada o ostatnio przeczytanych książkach, szczegółowo je ocenia – podaje przykłady książek dla młodzieży, biograficznych, historycznych, fantastycznych	– organizuje konkurs na najlepszego czytelnika w szkole/ w klasie
5.	Jak bezpiecznie poruszać się w internecie. I, 2: 1), 2), 5), II, 2: 3), 3: 7), III, 1: 1), 3), 4), 2: 6), IV, 3), 5), 7), 9) – Mój profil – Bezpiecznie i kulturalnie w sieci – login (nick), hasło, dane osobowe, profil – notatka	– krótko się przedstawia – z pomocą nauczyciela pisze krótką informację o sobie – rozumie, czym jest internet	– krótko mówi o sobie – pisze krótką informację o sobie – wie, jakich danych osobowych nie wolno podawać w internecie – zna zasady netykiety – korzysta ze słownika języka polskiego / słownika wyrazów obcych	– mówi o swoich zainteresowaniach – pisze informację o sobie i swoich zainteresowaniach – wymyśla bezpieczny nick – uczestniczy w dyskusji na temat zalet i wad internetu i urządzeń mobilnych	– opowiada ciekawie o swoich zainteresowaniach – pisze informację o sobie i swoich zainteresowaniach, tak aby zachęcić innych do kontaktu – tworzy hasła przestrzegające użytkowników internetu przed zagrożeniami	– wyraża opinię na temat mocy oddziaływania świata internautów, trafnie dobierając argumenty na poparcie swojego stanowiska, – przygotowuje prezentację na temat cyberprzemocy

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– netykieta – dyskusja, argumenty [podręcznik, s. 18–22, zeszyt ćwiczeń, s. 87–89]		– bierze udział w scenie dramowej – rozumie, co to jest cyberprzemoc	– wie, jakie zachowania świadczą o cyberprzemocy	wynikającymi z korzystania z sieci – wskazuje korzyści i zagrożenia płynące z korzystania z internetu – wyjaśnia, na czym polega cyberprzemoc	
6.	Czego dowiadujemy się o Colinie – bohaterze poznanego fragmentu <i>Tajemniczego ogrodu</i>? I, 1: 1), 2), 3), 7), 8), 9), 10), 11), 12), 14), 19); 2: 2), 3), 5), 6), 8); II, 2: 6); 3: 1), 3), 4), 6); III, 1: 1), 2), 3) – Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i> – narracja trzecioosobowa – narracja pierwszoosobowa (pamiętnikarska) – narrator – dialog – świat przedstawiony – opis bohatera	– czyta informacje o narratorze i rodzajach narracji – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia – czyta tekst – zapisuje informacje o elementach świata przedstawionego w tekście – wie, kim jest narrator – opowiada ogólnikowo o wydarzeniu opisanym we fragm. <i>Tajemniczego ogrodu</i> – podaje kilka informacji na temat Colina – próbuje kończyć wybrane zdanie	– wie, kim jest narrator w utworze epickim – określa narratora (wypowiada się na temat osoby prezentującej i komentującej wydarzenia) – wie, czym jest narracja – czyta tekst w skupieniu – podaje informacje o elementach świata przedstawionego w tekście – zapisuje niektóre informacje dotyczące wyglądu Colina i jego cech	– zna sposoby prowadzenia narracji, wie, na czym polega narracja pamiętnikarska i trzecioosobowa – dopasowuje typ narracji do celu wypowiedzi – uważnie czyta tekst – poprawnie określa elementy świata przedstawionego w tekście – krótko charakteryzuje osobę opowiadającą o wydarzeniach (zwraca uwagę na to, że narrator wie o uczuciach i myślach bohaterów) – zapisuje informacje dotyczące Colina	– tworzy teksty, posługując się narracją pierwszo- i trzecioosobową – uważnie czyta tekst – samodzielnie i poprawnie określa elementy świata przedstawionego w tekście – trafnie charakteryzuje Colina – kończy zdanie i uzasadnia swoją odpowiedź	– w sposób dojrzały i przemyślany komentuje zachowanie bohaterów, uwzględniając motywy ich działania, – operuje bogatym słownictwem charakteryzującym postać literacką

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	[podręcznik, s. 23–29; zeszyt ćwiczeń, s. 55–57]		– wypowiada się krótko o wydarzeniu opisanym we fragm. <i>Tajemniczego ogrodu</i> – kończy zdanie	– kończy zdanie, próbuje uzasadnić swoją odpowiedź		
7.	Prośbą, groźbą i namową, czyli o intencjach naszych wypowiedzi. II, 1: 11); 2: 1), 2), 3), 7); 3: 2), 3), 4), 5), 6), 7) – intencja wypowiedzi – komunikat – kontekst wypowiedzi – mimika, mowa ciała, ton głosu [podręcznik, s. 30–32; zeszyt ćwiczeń, s. 115–121]	– wie, czym jest intencja wypowiedzi – z pomocą nauczyciela tworzy zdanie wyrażające prośbę, zakaz, namowę, przeprosiny, uzyskanie informacji – czyta wypowiedzi	– tworzy własne wypowiedzi o różnych intencjach (prośba, zakaz, namowa, przeprosiny, uzyskanie informacji) – określa nadawcę i odbiorcę w cytowanych fragmentach utworu – próbuje odczytać intencje wypowiedzi – wie, czym jest kontekst wypowiedzi	– interpretuje głosowo wypowiedzi w zależności od intencji – określa nadawcę i odbiorcę w cytowanych fragmentach utworu, określa intencje ich wypowiedzi – uczestniczy w grze związanej z odgadywaniem uczuć wyrażonych niewerbalnie (mimicznie i gestem)	– określa cel użycia przez nadawcę różnych form językowych (np. pytanie – wątpliwość lub prośba) – odczytuje intencje jednej wypowiedzi w zależności od kontekstu jej pojawienia się	– świadomie i swobodnie wykorzystuje wiedzę na temat różnych form językowej komunikacji w swoich wypowiedziach ustnych i pisemnych
8.	W galerii malarstwa – opisujemy portret. I, 2: 8); II, 2: 9), 3: 1), 4: 1), 2); III, 1: 3), 5), 2: 1), 9); IV, 5), 6) – <i>Opis obrazu – portret dziewczynki</i>	– z pomocą nauczyciela wyjaśnia termin <i>galeria</i> – zapoznaje się z terminami związanymi z malarstwem – oddziela przymiotniki nazywające barwę od przymiotników	– korzystając ze słownika, wyjaśnia termin <i>galeria</i> – wskazuje niektóre terminy związane z malarstwem – określa położenie względem siebie elementów	– rozumie termin <i>galeria</i> – rozumie terminy związane z malarstwem – zapisuje wyrazy określające nastrój – przedstawia własne wrażenia związane z odbiorem obrazu	– wyjaśnia różne znaczenia terminu <i>galeria</i> – rozumie i wyjaśnia terminy związane z malarstwem, wpisuje je we właściwe miejsca – przedstawia własne wrażenia związane z	– redaguje bezbłędny językowo opis dowolnej reprodukcji, oryginalny pod względem treści i stylu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– Stanisław Wyspiański, <i>Dziewczynka trzymająca świecę</i> – opis obrazu – portret – plan, kompozycja, barwy, światło, tło [podręcznik, s. 33–35; zeszyt ćwiczeń, s. 21– 24]	nazywających wielkość i kształt – przedstawia ogólnikowo własne wrażenia związane z odbiorem obrazu Stanisława Wyspiańskiego – ogólnie wypowiada się na temat obrazu, często korzysta z sugestii nauczyciela – opisuje wybraną reprodukcję, posługuje się szablonem	przedstawionych na obrazie – przedstawia własne wrażenia związane z odbiorem obrazu Stanisława Wyspiańskiego – opisuje obraz, korzystając z podpowiedzi – opisuje wybraną reprodukcję, w pewnym stopniu posługuje się słownictwem i formami językowymi typowymi dla opisu – stara się tworzyć teksty spójne logicznie, mające poprawną kompozycję	Stanisława Wyspiańskiego – określa nastrój obrazu, zwraca uwagę na usytuowanie postaci, jej mimikę, wykonywaną przez nią czynność, a także uwzględnia wykorzystaną kolorystykę; częściowo korzysta z wzoru lub podpowiedzi – opisuje wybraną reprodukcję, tworzy tekst spójny logicznie, o poprawnej kompozycji – posługuje się słownictwem i formami typowymi dla opisu	odbiorem obrazu Stanisława Wyspiańskiego – określa nastrój obrazu, zwraca uwagę na usytuowanie postaci, jej mimikę, wykonywaną przez nią czynność, a także uwzględnia wykorzystaną kolorystykę – twórczo opisuje wybraną reprodukcję, tworzy tekst spójny logicznie, o poprawnej kompozycji – swobodnie posługuje się słownictwem i formami typowymi dla opisu	
9.	Oceniamy postawę bohatera poznanego wiersza. I, 1: 1), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 19), 20); 2: 3), II, 2: 3), 4), 5), 6); II,	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika języka polskiego – mówi o bohaterze wiersza	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – samodzielnie korzysta ze słownika języka polskiego	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – rozumie znaczenie tytułu	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wyjaśnia znaczenie tytułu – ocenia postawę bohatera	– objaśnia związki pomiędzy budową wiersza i jego warstwą znaczeniową, – swobodnie i funkcjonalnie posługuje się swoimi

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	3: 1), 2), 3); III, 1: 1); IV, 5), 6) – Jan Twardowski, <i>Obiecanki cacanki</i> – strofa – rym – rytm – wiersz rymowany – wiersz bezrymowy [podręcznik, s. 36–37; zeszyt ćwiczeń, s. 58–61]	– rozumie znaczenie frazeologizmu <i>obiecanki cacanki</i> – zwraca uwagę na układ i powtarzanie się rymów – łączy rymujące się wersy – dzieli wyrazy na sylaby	– mówi o zachowaniu bohatera – rozumie znaczenie frazeologizmu <i>obiecanki cacanki</i> i próbuje go powiązać z treścią utworu – zwraca uwagę na układ i powtarzanie się rymów w tekście – częściowo posługuje się słownictwem oceniającym – wypisuje z wiersza pary rymujących się wyrazów	– opisuje sposób odnoszenia się bohatera do bliskich – próbuje zinterpretować tytuł utworu, odnosząc się do całości powiedzenia – wskazuje możliwe sytuacje, w których poprawne jest użycie związku frazeologicznego <i>obiecanki cacanki</i> – zwraca uwagę na układ i powtarzanie się rymów w tekście – czyta, mocniej wymawiając sylaby akcentowane	– sprawnie posługuje się słownictwem oceniającym – trafnie interpretuje tytuł utworu, odnosząc się do całości powiedzenia – wyjaśnia możliwe sytuacje, w których poprawne jest użycie związku frazeologicznego <i>obiecanki cacanki</i> – zwraca uwagę na układ i powtarzanie się rymów w tekście, analizuje ten układ – odróżnia wiersz stroficzny od ciągłego – określa rytm utworu – czyta wiersz w rytmie rapu	wypowiedziach różnymi związkami frazeologicznymi, – komentuje i objaśnia związki pomiędzy warstwą brzmieniową i znaczeniową utworu
10.	Czy łatwo jest być odważnym? Rozmawiamy o przeżyciach Nemeczka. I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 14), 16), 17),	– przedstawia typowe sytuacje szkolne, w których uczniowie wykazują się odwagą przy wyborze między dobrem a złem	– przedstawia typowe sytuacje szkolne, w których uczniowie wykazują się odwagą przy wyborze między dobrem a złem	– przedstawia sytuacje szkolne, w których uczniowie wykazują się odwagą przy wyborze między dobrem a złem	– przedstawia sytuacje szkolne, w których uczniowie wykazują się odwagą przy wyborze między dobrem a złem	– tworzy zestaw oryginalnych, zróżnicowanych pod względem budowy pytań

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	18), 19), 20); 2: 2), 3), 5); II, 2: 2), 3), 6), 7) – Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i> – plan wydarzeń – punkt kulminacyjny – kontrast – główny bohater – intencja wypowiedzi [podręcznik, s. 38–45]	– włącza się do dyskusji na temat bycia odważnym w różnych sytuacjach, ma trudności z prezentacją swoich myśli – czyta tekst pisany prozą – wie, jakie elementy składają się na świat przedstawiony w utworze, podejmuje częściowo udane próby wskazania ich we fragmencie utworu – z pomocą nauczyciela opowiada o wydarzeniu – wie, czym jest punkt kulminacyjny – wchodzi w rolę bohatera tekstu i prezentuje uczucia towarzyszące mu w danych sytuacjach	– włącza się do dyskusji na temat bycia odważnym w różnych sytuacjach – czyta uważnie tekst pisany prozą – wie, jakie elementy składają się na świat przedstawiony w utworze, podejmuje udane próby wskazania ich we fragmencie utworu – próbuje opowiedzieć o wydarzeniu – wie, czym jest punkt kulminacyjny, i próbuje go wskazać w czytanim tekście – wchodzi w rolę bohatera tekstu i prezentuje uczucia towarzyszące mu w danych sytuacjach – dzieli bohaterów na pozytywnych i negatywnych	– uczestniczy w dyskusji na temat bycia odważnym w różnych sytuacjach – czyta w skupieniu tekst pisany prozą – na ogół poprawnie określa elementy świata przedstawionego we fragmencie utworu – opowiadając o wydarzeniu, zachowuje chronologię – wskazuje punkt kulminacyjny opowiadanej historii – wchodzi w rolę bohatera tekstu i prezentuje uczucia towarzyszące mu w danych sytuacjach – dzieli bohaterów na pozytywnych i negatywnych; uzasadnia swoje stanowisko	– aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat bycia odważnym w różnych sytuacjach, umiejętnie formułuje swoje sądy – czyta w skupieniu tekst pisany prozą – poprawnie określa elementy świata przedstawionego we fragmencie utworu – opowiada o wydarzeniu, uwzględnia chronologię i wybiera najważniejsze wydarzenia – trafnie wskazuje punkt kulminacyjny opowiadanej historii – wchodzi w rolę bohatera tekstu i prezentuje uczucia towarzyszące mu w danych sytuacjach – porównuje i ocenia Nemezcza i Gereba	

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
11.	Opisujemy postać literacką. II, 2: 4), 5), 6); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 4), 5); 2: 1), 9) – opis postaci literackiej – plan opisu [podręcznik, s. 45; zeszyt ćwiczeń, s. 26–31]	– podkreśla przymiotniki w podanych związkach wyrazowych – podejmuje częściowo udaną próbę opisu wybranej postaci literackiej na podstawie podanego planu opisu postaci – wyraża powierzchowną opinię na temat postaci literackiej	– zapisuje przymiotniki określające nazwane postacie fantastyczne – częściowo wnioskuje o cechach charakteru postaci literackiej na podstawie jej zachowań, nie zawsze nazywa te cechy – podejmuje próbę opisu wybranej postaci literackiej, kierując się podanym planem opisu postaci – wyraża własną opinię na temat postaci literackiej	– dopisuje określenia oceniające postacie pod względem wyglądu i charakteru – w zasadzie poprawnie wnioskuje o cechach charakteru postaci literackiej na podstawie jej zachowań, z reguły poprawnie nazywa te cechy – opisuje wybraną postać literacką – wyraża własną opinię na temat postaci literackiej i uzasadnia swoją ocenę	– wyjaśnia znaczenia podanych frazeologizmów – używa przymiotników o znaczeniu przeciwnym – poprawnie wnioskuje o cechach charakteru postaci literackiej na podstawie jej zachowań, poprawnie nazywa te cechy – w sposób twórczy opisuje wybraną postać literacką – wyraża własną opinię na temat postaci literackiej, rzeczowo uzasadnia swoją ocenę	– redaguje bezbłędny językowym opis postaci, oryginalny pod względem treści i stylu
12.	Nie ma nieszczęścia z „nie”. I, 2: 3); II, 1: 1), 2); 2: 8); 4: 1) – Agnieszka Frączek, <i>Gwiazdki z nieba</i> – pisownia łączna przeczenia <i>nie</i> z różnymi częściami mowy	– orientuje się w zasadach pisowni łącznej przeczenia <i>nie</i> z rzeczownikami oraz przymiotnikami i przysłówkami w stopniu równym – tworzy wyrazy przeciwstawne przez dodanie <i>nie</i> – zdarza mu	– orientuje się w zasadach pisowni łącznej przeczenia <i>nie</i> z rzeczownikami, a także przymiotnikami i przysłówkami w stopniu równym	– zna zasady pisowni łącznej przeczenia <i>nie</i> z rzeczownikami, a także przymiotnikami i przysłówkami w stopniu równym – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela	– zna zasady pisowni łącznej przeczenia <i>nie</i> z rzeczownikami, a także przymiotnikami i przysłówkami w stopniu równym – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę dotyczącą zasad pisowni przeczenia „nie” w redagowanych przez siebie tekstach dyktand

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	[podręcznik, s. 46–47; zeszyt ćwiczeń, s. 173–175]	się łamać przy tym zasady ortograficzne – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – układa wyrazy w porządku alfabetycznym – wpisuje wyrazy do diagramu	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wypisuje z tekstu wyróżnione wyrazy i podejmuje próbę dopasowania do nich zasad pisowni podanych w ramce – tworzy antonimy rzeczownikowe, przymiotnikowe i przysłówkowe przez dodanie części <i>nie</i> , z reguły poprawnie je zapisuje; postępuje według wzoru – poprawnie układa wyrazy w porządku alfabetycznym – stara się wyjaśnić sens przysłowia – odgaduje niektóre hasła w diagramie	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – wypisuje z tekstu wyróżnione wyrazy i dopasowuje do nich zasady pisowni podane w ramce – tworzy antonimy rzeczownikowe, przymiotnikowe i przysłówkowe przez dodanie części <i>nie</i> , z reguły zachowując poprawność ortograficzną – poprawnie układa wyrazy w porządku alfabetycznym – podejmuje próbę samodzielnego wyjaśnienia sensu przysłowia – uzupełnia diagram	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście, zwracając uwagę na wyrazy wyróżnione w tekście – wypisuje z tekstu wyróżnione wyrazy i dopasowuje do nich zasady pisowni – tworzy antonimy rzeczownikowe, przymiotnikowe i przysłówkowe, stosując odpowiednie zasady ortografii – poprawnie układa wyrazy w porządku alfabetycznym – wyjaśnia sens przysłowia – bezbłędnie uzupełnia diagram	
13.	Jaki jest nasz stosunek do obowiązków domowych i szkolnych? Nasze rozważania	– z pomocą nauczyciela rozwiązuje rebus – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela	– sprawdza w słowniku znaczenie rozwiązania – słucha uważnie tekstu czytanego	– rozumie znaczenie zastosowanego porównania – słucha uważnie tekstu czytanego przez	– samodzielnie wyjaśnia znaczenie zastosowanego porównania	– wyraża własny punkt widzenia na temat zachowania bohaterów, trafnie dobierając

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	zainspirowane wierszem <i>Mrówka</i>. I, 1: 1), 4), 6), 9), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 3); II, 2: 4); IV, 5), 6) – Jan Brzechwa, <i>Mrówka</i> – synonim – strofa – wers – rytm – przysłowie – uosobienie [podręcznik, s. 48–50; zeszyt ćwiczeń, s. 62–64]	– próbuje uzupełniać schemat – czyta tekst z podziałem na role – czyta, czym jest uosobienie – podejmuje próbę oceny postępowania bohaterów literackich – dostrzega humor utworu – uczestniczy w rozmowie na temat stosunku do obowiązków – podejmuje próbę napisania odpowiedzi na pytania w metaplanie	przez nauczyciela, śledzi tekst wzrokiem – uzupełnia schemat – czyta tekst z podziałem na role; z reguły poprawnie interpretuje tekst głosowo – rozumie, czym jest uosobienie – ocenia postępowanie bohaterów literackich – dostrzega humor utworu – uczestniczy w rozmowie na temat stosunku do obowiązków – podejmuje próbę napisania odpowiedzi na pytania w metaplanie	nauczyciela, śledzi tekst wzrokiem – bierze udział w czytaniu tekstu z podziałem na role; z reguły poprawnie interpretuje tekst głosowo – wyjaśnia, czym jest uosobienie – trafnie ocenia postępowanie bohaterów literackich – dostrzega humor utworu – uczestniczy w rozmowie na temat stosunku do obowiązków – pisze odpowiedzi na pytania w metaplanie	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela, śledzi tekst wzrokiem – czyta tekst z podziałem na role, głosowo interpretuje swój fragment – wyjaśnia, czym jest uosobienie; funkcjonalnie używa terminu w opisie wiersza – trafnie ocenia postępowanie bohaterów literackich, wyróżnia odmienne postępowanie mrówki – dostrzega humor utworu – aktywnie uczestniczy w rozmowie na temat stosunku do obowiązków, stosuje słownictwo z tego zakresu (w tym frazeologizmy i przysłowia)	argumenty na poparcie swojego stanowiska, – formułuje twórcze uwagi

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
					– samodzielnie pisze odpowiedzi na pytania w metaplanie; zapisuje wnioski	
14.	Czego uczą nas bajki Ignacego Krasickiego? I, 1: 1), 3), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 4); 3: 1); III, 2: 2); IV, 5), 6) – Ignacy Krasicki: <i>Kruk i lis</i> , <i>Mądry i głupi</i> , <i>Słownik i szczygieł</i> , <i>Ptaszki w klatce</i> – bajka – morał – uosobienie – kontrast [podręcznik, s. 51–55; zeszyt ćwiczeń, s. 65–66]	– słucha informacji o Ignacym Krasickim – czyta tekst w skupieniu – podejmuje próby określenia głównej myśli utworów, wskazuje ją z pomocą nauczyciela – wypowiada się ogólnikowo na temat zachowania bohaterów – z reguły dostrzega przenośny sens utworów – wie, czym jest bajka – wie, czym jest morał	– czyta informacje o Ignacym Krasickim – czyta tekst w skupieniu – z reguły poprawnie określa główną myśl utworów – opisuje ustnie zachowanie bohaterów, podejmuje próbę jego oceny – zauważa opozycje cech i postaw wyrażonych w bajkach – z reguły trafnie wyjaśnia przenośny sens utworów – wie, czym jest bajka – wie, czym jest morał, podejmuje z reguły udane próby jego wskazania w tekstach	– określa wiek, w którym żył poeta – czyta tekst w skupieniu – poprawnie określa główną myśl utworów – opisuje ustnie zachowanie bohaterów, z reguły poprawnie je ocenia – porównuje cechy i postawy bohaterów, zauważa wyraźne opozycje w tym zakresie – dostrzega przenośną wymowę utworów (bajek) – wie, czym jest bajka jako gatunek literacki – wie, czym jest morał, wskazuje go w tekstach	– podaje informacje o sytuacji Polski (utrata niepodległości, <i>Konstytucja 3 maja</i>) – czyta tekst w skupieniu – poprawnie określa główną myśl utworów – twórczo opisuje zachowanie bohaterów, trafnie je ocenia – porównuje cechy i postawy bohaterów, zauważa wyraźne opozycje w tym zakresie – dostrzega przenośną wymowę utworów (bajek) – wyjaśnia, czym jest bajka jako gatunek literacki	– wyraża własny punkt widzenia na temat zachowania bohaterów, trafnie dobierając argumenty na poparcie swojego stanowiska, – na podstawie analizy tekstu formułuje wnioski o charakterze ogólnym, – analizuje utwór na poziomie metaforycznym

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
					– wyjaśnia, czym jest morał, wskazuje go w tekście	
15.	Malujemy „słowem” portret kolegi lub koleżanki z klasy. I, 1: 1), 3), 6), 9), 12), 14), 17), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 9); 3: 1), 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9) – Ignacy Krasicki, <i>Malarze</i> – bajka – morał – kontrast – opis postaci rzeczywistej [podręcznik, s. 56–57; zeszyt ćwiczeń, s. 31–37]	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – ogólnikowo wypowiada się na temat zachowania bohaterów przedstawionych w utworze – z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia – wie, czym jest opis postaci – podejmuje próbę opisu postaci, odwzorowując schemat zamieszczony w podręczniku	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – podejmuje próby określenia tematu utworu; z reguły poprawnie nazywa cechy bohaterów, których zachowania zostały przedstawione w utworze – podejmuje próbę oceny postaw postaci literackich – rozumie przenośne znaczenie zwrotu <i>malować słowem</i> – wie, czym jest opis – na podstawie wzoru opracowuje plan opisu postaci – czyta wzorcowy opis postaci	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – trafnie określa temat utworu; nazywa cechy bohaterów, których zachowania zostały przedstawione w utworze – ocenia postawy postaci literackich, próbuje uzasadnić swoją ocenę – wie, czym jest portret – rozumie przenośne znaczenie zwrotu <i>malować słowem</i> – wie, czym jest opis, zna jego cechy gatunkowe – analizuje wzorcowy opis postaci – w oparciu o instrukcję i tekst wzorcowy sporządza opis postaci,	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – trafnie określa temat utworu; wymienia przeciwstawne cechy bohaterów, których zachowania zostały przedstawione w utworze; formułuje morał – właściwie ocenia postawy postaci literackich, uzasadnia swoją ocenę – rozumie przenośne znaczenie zwrotu <i>malować słowem</i> – wie, czym jest opis, zna jego cechy gatunkowe – analizuje wzorcowy opis postaci – w oparciu o instrukcję i tekst wzorcowy sporządza opis postaci,	– redaguje bezbłędny językowo opis dowolnej reprodukcji, oryginalny pod względem treści i stylu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			– w oparciu o instrukcję i tekst wzorcowy podejmuje próbę opisu postaci	zachowuje trójdzielną kompozycję tekstu	zachowuje trójdzielną kompozycję, używa odpowiedniego słownictwa	
16.	Co wiemy o częściach mowy? II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 7) – części mowy – odmienne części mowy – nieodmienne części mowy – rzeczownik – przymiotnik – czasownik – przysłówki – przypadek – liczba – osoba – rodzaj [podręcznik, s. 58–59; zeszyt ćwiczeń, s. 121–125]	– wie, na jakie pytania odpowiadają: czasownik, rzeczownik, przymiotnik i przysłówki – rozpoznaje części mowy – klasyfikuje wyrazy według przynależności do danej części mowy – z pomocą nauczyciela określa formy gramatyczne rzeczowników, przymiotników i czasowników – odmienia rzeczowniki przez przypadki na podstawie wzoru – odmienia czasowniki przez osoby na podstawie wzoru	– wie, na jakie pytania odpowiadają: czasownik, rzeczownik, przymiotnik i przysłówki – rozpoznaje w tekście części mowy – klasyfikuje wyrazy, dzieli je na części mowy odmienne i nieodmienne – samodzielnie, częściowo z błędami określa formy gramatyczne rzeczowników, przymiotników i czasowników – samodzielnie, częściowo z błędami odmienia rzeczowniki przez przypadki – samodzielnie odmienia czasowniki przez osoby i liczby	– wskazuje w tekście czasowniki, rzeczowniki, przymiotniki i przysłówki – klasyfikuje wyrazy, dzieląc je na części mowy odmienne i nieodmienne – na ogół poprawnie określa formy gramatyczne wyrazów występujących w tekście – samodzielnie odmienia rzeczowniki przez przypadki – z niewielkimi błędami określa formy gramatyczne rzeczowników występujących w tekście – samodzielnie odmienia czasowniki przez osoby i liczby – z niewielkimi błędami określa formy gramatyczne	– wskazuje w tekście czasowniki, rzeczowniki, przymiotniki i przysłówki – klasyfikuje wyrazy, dzieląc je na części mowy odmienne i nieodmienne – poprawnie określa formy gramatyczne wyrazów występujących w tekście – bezbłędnie odmienia rzeczowniki przez przypadki – poprawnie określa formy gramatyczne rzeczowników występujących w tekście – bezbłędnie odmienia czasowniki przez osoby, liczby i rodzaje – poprawnie określa formy gramatyczne czasowników	– twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje wiedzę oraz umiejętności językowe dotyczące poznanych części mowy.

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				czasowników występujących w tekście	występujących w tekście	
17.	Dlaczego nie należy plotkować? I, 1: 1), 2), 3), 4), 5), 7), 8), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5), 6); II, 2: 3), 4), 6), 7), 9); 3: 1), 2), 3), 4), 6); III, 1: 1), 2), 6) – Hans Christian Andersen, <i>Pewna wiadomość</i> – baśń – intencja wypowiedzi – netykieta [podręcznik, s. 60–63]	– rozwiązuje rebus – zna słowo <i>plotka</i> – podaje bohaterów wydarzeń – odczytuje cytaty wpisane do schematu – bierze udział w zabawie w głuchy telefon – wymienia tytuły znanych baśni	– prezentuje rozwiązanie rebusu – wie, czym jest plotka – wymienia bohaterów wydarzeń i określa, co jest tematem baśni – wyszukuje cytaty w tekście – wie, że plotkowanie jest niewłaściwe – przypomina cechy baśni	– analizuje słownictwo z <i>Banku plotkarskich słówek</i> – określa elementy świata przedstawionego – uzupełnia schemat odpowiednimi cytatami – uzasadnia, że poznany utwór jest baśnią – wyjaśnia, dlaczego nie należy plotkować – wyjaśnia, jak rozumie podane przysłowie	– wypowiada się na temat plotki i plotkowania – zna konsekwencje plotkowania – określa elementy świata przedstawionego – wyjaśnia mechanizm powstawania plotki – wyjaśnia, dlaczego nie należy plotkować, i uzasadnia swoje zdanie – uzasadnia, że nieprawdziwe informacje w internecie mogą być niebezpieczne	– przedstawia własne stanowisko w związku z omawianym problemem, formułuje przemyślane, twórcze uwagi
18.	Jacy jesteśmy – przygotowanie do sprawdzianu. I, 1: 3), 4), 10), 11); II, 1: 4); 2: 7); 4: 1), 2) treści zawarte w 1. rozdziale podręcznika – uosobienie – rodzaje narracji	– czyta tekst w skupieniu – zna zasady bezpiecznego korzystania z sieci – rozpoznaje części mowy i je nazywa – ma trudności z charakterystyką części mowy	– czyta tekst w skupieniu – rozpoznaje uosobienie – zna cechy bajki – rozpoznaje części mowy w tekście, nazywa je	– czyta tekst w skupieniu, ze zrozumieniem – określa rodzaj narracji – trafnie rozpoznaje części mowy, nazywa je – z reguły poprawnie charakteryzuje części	– czyta tekst w skupieniu, ze zrozumieniem – trafnie rozpoznaje części mowy, nazywa je – poprawnie określa formy części mowy	– wykonuje oryginalną pod względem treści mapę pamięci utrwalającą wiadomości

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– bajka – intencja wypowiedzi [podręcznik, s. 64–66]	– wie, czym jest intencja wypowiedzi – podejmuje próby rozpoznania intencji wypowiedzi	– nie w pełni charakteryzuje formy wyrazowe występujące w zadaniach – z reguły trafnie rozpoznaje intencje wypowiedzi	mowy występujące w zadaniach – rozpoznaje intencje wypowiedzi	występujące w zadaniach – trafnie rozpoznaje intencje wypowiedzi, poprawnie określa cele przytoczonych wypowiedzi – dostosowuje sposób wyrażania się do intencji wypowiedzi	
19.	Jacy jesteście - piszemy sprawdzian. I, 1: 3), 4), 10), 11); II, 1: 4); 2: 7); 4: 1), 2); IV, 1) sprawdzian kontrolny nr 1 – uosobienie – rodzaje narracji – bajka – intencja wypowiedzi	– czyta tekst w skupieniu – zna zasady bezpiecznego korzystania z sieci – rozpoznaje części mowy i nazywa je – ma trudności z charakterystyką części mowy – wie, czym jest intencja wypowiedzi – podejmuje próby rozpoznania intencji wypowiedzi	– czyta tekst w skupieniu – rozpoznaje uosobienie – zna cechy bajki – rozpoznaje części mowy w tekście, nazywa je – nie w pełni charakteryzuje formy wyrazowe występujące w zadaniach – z reguły trafnie rozpoznaje intencje wypowiedzi	– czyta tekst w skupieniu, ze zrozumieniem – określa rodzaj narracji – trafnie rozpoznaje części mowy, nazywa je – z reguły poprawnie charakteryzuje części mowy występujące w zadaniach – rozpoznaje intencje wypowiedzi	– czyta tekst w skupieniu, ze zrozumieniem – trafnie rozpoznaje części mowy, nazywa je – poprawnie określa formy części mowy występujące w zadaniach – trafnie rozpoznaje intencje wypowiedzi, poprawnie określa cele przytoczonych wypowiedzi – dostosowuje sposób wyrażania się do intencji wypowiedzi	– redaguje kilkudzaniową bezbłędną językowo wypowiedź na zadany temat

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
20.	Co nas wzruszyło i zaniepokoiło w utworze Ferenc Molnára <i>Chłopcy z Placu Broni</i>? ¹ I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 12), 13), 14), 17), 19), 20); 2: 3); III, 1: 1); 2: 5); IV, 1), 3), 9) – Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i> – autor – biogram	– z pomocą nauczyciela odpowiada na pytania dotyczące treści książki – z pomocą uzupełnia diagram – zapoznaje się z informacjami na temat autora poznanej lektury	– odpowiada na niektóre pytania dotyczące treści książki – częściowo uzupełnia diagram – dzieli tekst na wyrazy i zapisuje notatkę na temat autora – mówi o książce	– z reguły poprawnie odpowiada na pytania dotyczące treści książki – uzupełnia diagram – opowiada o fragmentach książki, które zrobiły na nim wrażenie	– odpowiada bezbłędnie na pytania dotyczące treści książki – korzysta z dostępnych źródeł informacji – barwnie opowiada wybrany fragment lektury – dzieli się wrażeniami, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury	– operując bogatym słownictwem wyraża własny punkt widzenia na temat utworu, trafnie dobierając argumenty na poparcie swojego stanowiska
21.	Określamy tematykę poznanej lektury. I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 16), 19), 20); 2: 3); III, 1: 1); 2: 3), 4) – Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i> – elementy świata przedstawionego – czas wydarzeń – miejsce wydarzeń – bohater – plan wydarzeń	– wymienia głównego bohatera – mówi o wydarzeniach	– podaje najważniejsze informacje na temat głównego bohatera, wymienia niektórych bohaterów drugoplanowych – określa czas i miejsce wydarzeń	– zna i opisuje większość bohaterów – porządkuje plan wydarzeń	– zna bohaterów i dzieli ich według przynależności do wskazanej grupy – określa czas i miejsce wydarzeń na podstawie odpowiednich cytatów – określa problematykę utworu	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę na temat świata przedstawionego, – w sposób dojrzały i przemyślany komentuje zachowanie bohaterów, uwzględniając motywy ich działania

¹ Tematy lekcji zostały zaczerpnięte z książki: A. Surdej, B. Surdej, *Lektury dla klas 4–6. Obudowa metodyczna z kartami pracy*. WSiP, Warszawa 2012. Gotowe karty pracy można też znaleźć w nowej publikacji: *Zeszyt lekturowy. Język polski. Szkoła podstawowa, klasa 5*; WSiP, Warszawa 2018

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
22.	Zwykły szeregowiec, tymczasem... Portret Nemeczka – bohatera poznanej lektury. I, 1: 1), 2), 7), 9), 11), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 5), 11); II, 2: 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 9); IV, 5), 6) – Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i> – opis bohatera literackiego	– wyszukuje informacje na temat głównego bohatera – podaje informacje na temat jego wyglądu – z pomocą nauczyciela tworzy ogólny opis bohatera	– wyszukuje informacje na temat głównego bohatera – wymienia cechy bohatera – samodzielnie tworzy opis bohatera	– wyszukuje informacje na temat rodziny chłopca – podaje nazwy cech bohatera – tworzy opis postaci zgodnie z zasadami tej formy wypowiedzi	– uzasadnia podane cechy przykładami zachowania, postępowania bohatera – redaguje plastyczny, wyczerpujący opis bohatera literackiego, korzysta z różnych środków stylistycznych	– tworzy bezbłędny językowo i kompozycyjnie opis bohatera - oryginalny pod względem treści i stylu
23.	Jaką rolę w życiu chłopców odgrywał Plac Broni? I, 1: 1), 7), 9), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 5), 11); II, 2: 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 9); IV, 5), 6) – Ferenc Molnár, <i>Chłopcy z Placu Broni</i> – opis miejsca	– wyszukuje słowa do uzupełnienia diagramu – opowiada o placu	– rozwiązuje krzyżówkę – gromadzi słownictwo do opisu placu – opisuje Plac Broni na podstawie podanego planu opisu	– opisuje Plac Broni, uwzględnia jego położenie i opisuje elementy, które się na nim znajdują – w opisie placu stosuje wyrazy opisujące i oceniające	– określa rolę placu w życiu chłopców – redaguje szczegółowy i ciekawy stylistycznie opis Placu Broni	– tworzy bezbłędny językowo opis Placu Broni – oryginalny pod względem treści i stylu
Nasz dom ojczysty						
24.	W jakim znaczeniu Maria Konopnicka użyła wyrazu <i>dom</i> w swoim wierszu?	– zapisuje skojarzenia do wyrazu <i>dom</i> – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela	– zapoznaje się z różnymi znaczeniami wyrazu <i>dom</i>	– układa zdania, w których używa wyrazu <i>dom</i> w różnych znaczeniach	– zapisuje synonimy wyrazu <i>dom</i> – określa znaczenia, w jakich Maria Konopnicka użyła wyrazu <i>dom</i> w	– analizuje tekst na poziomie metaforycznym, – analizując utwór, odwołuje się do różnych kontekstów

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	I, 1: 1), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 4); II, 2: 4), 6); 3: 1), 2); III, 1: 1); 2: 2); IV, 5), 6) – Maria Konopnicka, <i>Pieśń o domu</i> – powtórzenie – patriotyzm [podręcznik, s. 68–70; zeszyt ćwiczeń, s. 67–68]	– rozumie pojęcie <i>patriotyzm</i> – zna pojęcie <i>powtórzenie</i> – mówi o postawach patriotycznych – recytuje wiersz	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa ogólnie tematykę wiersza – rozumie pojęcie <i>powtórzenie</i> i jego funkcję – wskazuje powtórzenie w tekście wiersza – formułuje wypowiedź na temat tego, kim jest patriota – recytuje wiersz	– czyta głośno (wyraźnie i wyraziście) – określa ogólne znaczenie wyrazu <i>dom</i> w odniesieniu do całego wiersza, w kontekście tytułu wiersza i tytułu rozdziału podręcznika – rozumie pojęcie <i>powtórzenie</i> i zna jego funkcję – wskazuje w wierszu nawiązania do hymnu narodowego – recytuje wiersz z pamięci	poszczególnych zwrotek wiersza – rozumie pojęcie <i>powtórzenie</i> i wyjaśnia jego funkcję – wskazuje w tekście powtórzenia i wyjaśnia ich znaczenie dla wymowy utworu – wyjaśnia, w formie krótkiej wypowiedzi pisemnej, w jaki sposób może „sercem strzec ojczystych progów” – przywołuje cytaty na poparcie swojego zdania – recytuje wiersz z pamięci	
25.	Jak to zrobić? Odczytuję i piszę instrukcję. I, 2: 2); II, 1: 1), 2), 3), 4), 11), 12); 3: 1), 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 4), 5); 2: 9) – instrukcja [podręcznik, s. 70–72, od 10. polecenia; zeszyt ćwiczeń, s. 14–18]	– czyta informacje na temat instrukcji – wie, do czego służy instrukcja – czyta informacje na temat kokardy narodowej – porządkuje instrukcję obrazkową zamieszczoną na opakowaniu kisielu	– rozumie, co to jest instrukcja – czyta i omawia instrukcję – wie, czym jest kokarda narodowa – wpisuje odpowiednie pytania przy informacjach znajdujących się w instrukcji obrazkowej	– wykonuje przedmiot na podstawie instrukcji – wie, czym się różni kokarda narodowa od kotylionu – przyporządkowuje znaki graficzne właściwym informacjom – porządkuje czynności podane w instrukcji	– pisze instrukcję na podstawie zdjęć – przedstawia historię kokardy narodowej – wyszukuje przykładową instrukcję obsługi domowego urządzenia – ocenia język instrukcji – pisze instrukcję na podstawie kolejnych obrazków	– redaguje bezbłędną językowo instrukcję - – oryginalną pod względem treści i stylu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			– zastępuje czasowniki użyte w instrukcji bezokolicznikami			
26.	Ta książka jest ciekawsza, przeczytam ją jeszcze szybciej – o stopniowaniu przymiotników i przysłówków. II, 1: 1), 2), 4), 7); 2: 3); III, 2: 9) – stopniowanie przymiotników i przysłówków [podręcznik, s. 73–76; zeszyt ćwiczeń, s. 126–132]	– zna stopnie i rodzaje stopniowania przymiotnika i przysłówka – stopniuje przymiotniki i przysłówki z pomocą nauczyciela – stopniuje przymiotniki w oparciu o wzór	– wymienia przymiotniki i przysłówki stopniujące się nieregularnie – wskazuje przymiotniki, które stopniują się wyłącznie opisowo – podejmuje próby samodzielnego stopniowania przymiotników	– porównuje formy przymiotników i przysłówków określających tę samą cechę – używa przymiotników w różnym stopniu, żeby podkreślić różnicę między przedmiotami przedstawionymi na obrazkach – samodzielnie stopniuje przymiotniki	– funkcjonalnie używa przymiotników i przysłówków w różnych stopniach – podaje przykłady przymiotników i przysłówków, które nie podlegają stopniowaniu – samodzielnie stopniuje przymiotniki – poprawnie określa stopień przymiotnika i przysłówka	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie wiedzę na temat stopniowania przymiotników i przysłówków
27.	Poznajemy dzieje rodu Bohatyrowiczów. I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5); II, 3: 1); III, 1: 1); IV, 5), 6) – Eliza Orzeszkowa, <i>Legenda o Janie i Cecylii</i> (fragm.) – legenda, baśń – drzewo genealogiczne	– podaje tytuły poznanych legend – zapisuje informacje na temat Jana i Cecylii – wyszukuje informacje na temat miejsca, w którym zamieszkali Jan i Cecylia	– wie, co to jest legenda – opowiada legendę o rodzie Piastów – opowiada o miejscu i czasie wydarzeń – przypomina cechy legendy – opisuje pierwszy dom Jana i Cecylii	– podaje cechy legendy – porządkuje plan wydarzeń – opisuje reakcję króla na widok wsi – zbiera informacje o losach swojej rodziny – uzupełnia drzewo genealogiczne	– uzasadnia, że historia o Janie i Cecylii jest legendą – opowiada o dziejach rodu Bohatyrowiczów – opisuje pierwszy dom Jana i Cecylii i porównuje go z ich siedliskiem w chwili, gdy pojawia się u nich król	– prezentuje w dowolnej formie informacje o losach swojej rodziny

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	[podręcznik, s. 77–82]				– rozumie znaczenie historii jako dziedzictwa narodowego – wyjaśnia pochodzenie własnego nazwiska – szuka informacji o losach swojej rodziny	
28.	Jakie obyczaje panowały w domu Sędziego? I, 1: 1), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 11), 12); II, 2: 4), 6); 3: 1); IV, 3), 5), 6), 9) – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (księga I) – zwyczaj, obyczaj, tradycja [podręcznik, s. 83–84, 87, 90]	– wie, kim był Adam Mickiewicz – wymienia kilka zasad dobrego wychowania – rozumie znaczenie słów: <i>zwyczaj, tradycja</i> – podaje przykłady zwyczajów w swoim domu	– przypomina podstawowe informacje na temat poety i epoki, w której żył – wie, dlaczego warto korzystać z zasad dobrego wychowania – wymienia zwyczaje domowe opisane przez poetę	– uzupełnia biogram Adama Mickiewicza – omawia zwyczaje, które były pielęgnowane w domu Sędziego – prezentuje jeden ze zwyczajów i ilustruje go cytata	– zapoznaje się z informacjami na temat Muzeum Pana Tadeusza – uzasadnia, że zasady dobrego wychowania pomagają w zachowaniu dobrych relacji z innymi – wyjaśnia, dlaczego w domu Sędziego pielęgnowano tradycję	- na podstawie analizy tekstu, w sposób dojrzały i przemyślany, formułuje wnioski o charakterze ogólnym, - dostrzega symboliczne treści w utworze
29.	Jakie potrawy podawano na śniadanie w domu Sędziego? I, 1: 1), 2), 4), 6), 12), 14), 16), 17), 18), 20); 2: 3), 5), 11); II, 3: 1); III, 1: 1); IV, 3), 9)	– zna podstawowe informacje dotyczące Adama Mickiewicza – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wypowiada się na temat śniadania opisanego w tekście	– podaje informacje na temat Adama Mickiewicza i jego twórczości – stosuje formy wyrazowe wyrażające polecenie – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście)	– zapisuje zasady, których powinno się przestrzegać przy stole – rozwiązuje krzyżówkę – wyjaśnia znaczenie niezrozumiałych wyrazów	– uczestniczy w rozmowie na temat zasad obowiązujących przy stole podczas jedzenia – gromadzi epitety określające podany rzeczownik	- twórczo wykorzystuje w swoich projektach informacje wyszukane w tekście (szlacheckie menu)

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (księga II) – epitet [podręcznik, s. 85, 88; zeszyt ćwiczeń, s. 69–73]	– wie, co to jest epitet	– zapisuje nazwy potraw, które podawano na śniadanie w domu Sędziego – rozumie znaczenie terminu <i>epitet</i> – wyszukuje epitety we fragmencie tekstu	– dobiera odpowiednie epitety do podanych rzeczowników – opisuje scenę przedstawioną na zdjęciu, używając epitetów	– zapisuje wyrażenia opisujące najbliższą okolicę	
30.	„Poloneza czas zacząć” – poznajemy fragment księgi XII Pana Tadeusza. I, 1: 1), 2), 4), 6), 12), 14), 18), 20); 2: 1), 2), 3), 5), 8), 10), 11), 13); II, 2: 4); 3: 1), 5), 6); III, 1: 1); 2: 2); IV, 5), 6) – Adam Mickiewicz, <i>Pan Tadeusz</i> (księga XII) – epitet – porównanie – rytm – akcent wyrazowy [podręcznik, s. 86–89]	– słucha nagrania poloneza – mówi o obejrzanym fragmencie filmu – wie, co to są: epitet, porównanie – wie, że w języku polskim wyrazy najczęściej akcentuje się na 2. sylabie od końca	– podaje cechy poloneza (tańca) – mówi o swoich wrażeniach po obejrzeniu filmu – wyszukuje epitety i porównania w tekście – akcentuje zaznaczone sylaby	– wyjaśnia znaczenie niezrozumiałych słów – opowiada o poetyckości opisanego tańca – poprawnie akcentuje sylaby w tekście	– określa tematykę fragmentu tekstu – wyjaśnia, jaką funkcję pełnią epitety i porównania w tekście – recytuje utwór, poprawnie akcentując wyrazy	– organizuje wystawę pamiątek, – analizuje tekst na poziomie metaforycznym
31.	Nieraz nie zaprzeczamy nieświadomie. II, 1: 1); 4: 1) – Agnieszka Frączek, <i>Znajdka</i>	– zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z czasownikami – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przymiotnikami w	– zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z czasownikami, z reguły wykorzystuje je w sytuacjach typowych	– zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z czasownikami, wykorzystuje je w sytuacjach typowych	– zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z czasownikami, wykorzystuje je w sytuacjach problemowych	– przedstawia oryginalne sposoby (np. zagadki, gry, infografiki) zapamiętania zapisu ortogramów – „nie” z przymiotnikami i

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– pisownia przeczenia <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu wyższym i najwyższym – pisownia przeczenia <i>nie</i> z przysłówkami – pisownia przeczenia <i>nie</i> z czasownikami [podręcznik, s. 91–93; zeszyt ćwiczeń, s. 175–177]	stopniu wyższym i najwyższym – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przysłówkami – pod kierunkiem nauczyciela podejmuje się zredagowania krótkich tekstów informacyjnych (zakazów), starając się poprawnie zapisać zaprzeczone formy czasowników w bezokoliczniku – z pomocą nauczyciela lub na podstawie wzoru podejmuje się napisania w punktach kodeksu zachowania się pasażera w środkach komunikacji publicznej – stara się uzasadnić pisownię łączną i oddzielną <i>nie</i> z różnymi częściami mowy	– zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu wyższym i najwyższym, zasadniczo korzysta z nich w sytuacjach typowych – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przysłówkami, z reguły korzysta z właściwych zasad podczas wykonywania ćwiczeń – podejmuje się zredagowania krótkich tekstów informacyjnych (zakazów), z reguły poprawnie zapisując zaprzeczone formy czasowników w bezokoliczniku – z pomocą nauczyciela lub na podstawie wzoru podejmuje się napisania w punktach	– zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu wyższym i najwyższym, korzysta z nich w sytuacjach typowych – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przysłówkami, z reguły korzysta z właściwych zasad podczas wykonywania ćwiczeń – podejmuje próbę samodzielnego zredagowania krótkich tekstów informacyjnych (zakazów), poprawnie zapisuje zaprzeczone formy czasowników w bezokoliczniku – podejmuje się napisania w punktach kodeksu zachowania się pasażera w środkach komunikacji publicznej	– zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przymiotnikami w stopniu wyższym i najwyższym, korzysta z nich w sytuacjach problemowych – zna zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z przysłówkami, korzysta z nich podczas wykonywania ćwiczeń i pisania własnych tekstów – redaguje krótkie teksty informacyjne (zakazy), wykorzystując zaprzeczone formy czasowników w bezokoliczniku – pisze krótkie teksty dotyczące zachowania się w środkach komunikacji publicznej, redaguje w punktach kodeks zachowania się pasażera – poprawnie uzupełnia zdania formami	przysłówkami w stopniu wyższym i najwyższym oraz z czasownikami

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
		– podejmuje próbę zredagowania na podstawie wzoru własnego tekstu wyrażającego odmowę	kodeksu zachowania się pasażera w środkach komunikacji publicznej – podejmuje próbę zredagowania tekstu wyrażającego odmowę, korzysta ze wzoru	– redaguje tekst wyrażający odmowę	zaprzeczonych przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – redaguje tekst wyrażający odmowę	
32.	Gwarą podhalańską o śpiących rycerzach. I, 1: 1), 2), 3), 7), 12), 14), 15), 17), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 2), 4); 3: 1); IV, 3), 5), 6), 8) – Kazimierz Przerwa-Tetmajer, <i>Śpiący rycerze</i> – legenda – gwara [podręcznik, s. 94–96]	– rozwiązuje krzyżówkę – wie, czym jest legenda – słucha tekstu napisanego językiem stylizowanym na gwarę podhalańską – opowiada ogólnikowo wysłuchaną historię – wie, czym jest gwara ludowa – zapisuje kilka słów z gwary uczniowskiej	– rozwiązuje krzyżówkę – z pomocą nauczyciela podaje znaczenie słowa <i>gwara</i> – wie, czym jest legenda – słucha tekstu napisanego językiem stylizowanym na gwarę podhalańską, śledzi tekst wzrokiem – opowiada wysłuchaną historię – dostrzega najbardziej widoczne różnice między gwarą a polszczyzną ogólną – sporządza kartkę ze spisem słów z gwary uczniowskiej	– rozwiązuje krzyżówkę – na podstawie słownika wyjaśnia termin <i>gwara</i> – słucha uważnie tekstu napisanego językiem stylizowanym na gwarę podhalańską, śledzi tekst wzrokiem – opowiada swoimi słowami wysłuchaną historię – wie, czym jest legenda, a czym podanie – z reguły trafnie wskazuje występujące w tekście cechy gwary podhalańskiej (wskazuje najbardziej	– rozwiązuje krzyżówkę – podaje przykłady wyrazów gwarowych – słucha uważnie tekstu napisanego językiem stylizowanym na gwarę podhalańską, śledzi tekst wzrokiem – opowiada barwnie wysłuchaną historię – wie, czym jest legenda, a czym podanie, wskazuje różnice i podobieństwa występujące między nimi – wyjaśnia, czym jest gwara ludowa – trafnie wskazuje w tekście cechy gwary podhalańskiej (wskazuje najbardziej widoczne	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę na temat gwary ludowej, – tworzy słowniczek nazw gwarowych używanych w jego regionie

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				widoczne różnice w stosunku do polszczyzny ogólnej) – próbuje odpowiedzieć na pytanie zawarte w zakończeniu legendy – sporządza kartkę do słowniczka gwary uczniowskiej	różnice w stosunku do polszczyzny ogólnej) – wyjaśnia sens pytania zawartego w zakończeniu legendy – wyjaśnia powody użycia gwary przez autora – sporządza kartkę do słowniczka gwary uczniowskiej	
33.	Rozmawiamy o polskich pieśniach ludowych. I, 1: 6), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 1), 2), 3), 5), 8), 13); II, 2: 4); 3: 1); III, 1: 1), 4); 2: 1); IV, 2), 3), 5), 6), 7), 8), 9) – Anna Kamieńska, <i>O pieśniach ludowych</i> – pieśni ludowe: <i>Lipka, Krakowiak, Zasiali górale</i> [podręcznik, s. 97–100]	– korzysta ze słownika języka polskiego – czyta tekst Anny Kamieńskiej – słucha pieśni ludowych – przynosi przedmiot ludowy	– wyszukuje w słowniku znaczenie słowa <i>etnografia</i> – wyszukuje potrzebne informacje – słucha pieśni ludowych – opowiada o przedmiocie ludowym	– wyjaśnia znaczenie słowa <i>etnografia</i> – na ogół poprawnie uzupełnia schemat informacjami na temat pieśni ludowych – określa tematykę pieśni ludowych – opisuje przedmiot ludowy – zbiera informacje na temat regionu, z którego pochodzi	– wyszukuje informacje nt. regionów etnograficznych – poprawnie uzupełnia schemat informacjami na temat pieśni ludowych – określa tematykę i cechy pieśni ludowych – opowiada o swoich wrażeniach z wizyty w muzeum etnograficznym lub skansenie – tworzy hasło reklamowe	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę na temat pieśni ludowych,
34.	Kto i do kogo mówi w wierszu Juliusza Słowackiego W	– wie, czym jest pamiętnik – słucha wiersza Słowackiego	– wie, czym jest pamiętnik – uważnie słucha wiersza Słowackiego	– wyjaśnia, czym jest pamiętnik – uważnie słucha wiersza Słowackiego	– prezentuje przyniesiony pamiętnik – uważnie słucha wiersza Słowackiego	– analizując tekst, odwołuje się do różnych kontekstów literackich,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	pamiętniku Zofii Bobrówny? I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 17), 20); 2: 2), 3); II, 2: 4), 9); 3: 1), 2), 3); 4: 1), 2); I 6) – Juliusz Słowacki, <i>W pamiętniku Zofii Bobrówny</i> – podmiot liryczny – nadawca – odbiorca – pamiętnik – zdrobienie [podręcznik, s. 101–105, 89; zeszyt ćwiczeń, s. 74–75]	– wypowiada się ogólnikowo na temat swoich emocji związanych z treścią utworu – zna pojęcie <i>podmiot liryczny</i> – wie, czym jest epitet, z pomocą nauczyciela wskazuje go w tekście	– opowiada o swoich uczuciach i emocjach związanych z treścią utworu – stara się ustalić, kim jest osoba mówiąca w tekście – zna pojęcie <i>podmiot liryczny</i> – z pomocą nauczyciela odnajduje analogie między biografią autora tekstu i wspomnianymi w utworze przeżyciami i sytuacjami – wie, czym jest epitet, wskazuje go w tekście – wypowiada się ogólnikowo na temat uczuć i emocji wyrażonych w tekście	– opowiada o swoich uczuciach i emocjach związanych z treścią utworu, nazywa uczucia i emocje – poprawnie ustala adresata utworu i osobę mówiącą w tekście – zna i rozumie pojęcie <i>podmiot liryczny</i> – wskazuje analogie między biografią autora tekstu i wspomnianymi w utworze przeżyciami i sytuacjami – wskazuje w tekście odpowiednie fragmenty na poparcie swojej tezy – wie, czym jest epitet, dostrzega jego funkcję jako środka stylistycznego w opisie krajobrazu ojczystego – nazywa uczucia i emocje wyrażone w	– opowiada o swoich uczuciach i emocjach związanych z treścią utworu, nazywa uczucia i emocje – wypowiada się na temat osoby mówiącej w utworze – poprawnie ustala adresata utworu – zna i rozumie pojęcie <i>podmiot liryczny</i> – wskazuje analogie między biografią autora tekstu i wspomnianymi w utworze przeżyciami i sytuacjami – w kontekście biografii Słowackiego interpretuje przenośny sens wybranych wersów – wskazuje w tekście odpowiednie fragmenty na poparcie swojej tezy – wie, czym jest epitet, dostrzega jego funkcję jako środka stylistycznego w opisie krajobrazu ojczystego	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę na temat środków stylistycznych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				tekście pośrednio i wprost	– nazywa uczucia i emocje wyrażone w tekście pośrednio i wprost – recytuje wiersz	
35.	Do jakich faktów z życia Chopina nawiązuje tytuł konkursu <i>Fryderyku! Wróć do Warszawy</i>? I, 2: 1), 2), 8) 13); II, 1: 6); 2: 9); 3: 1); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 4), 9); IV, 3), 7) – <i>Fryderyku! Wróć do Warszawy</i> – plakat – notatka (notka biograficzna) [podręcznik, s. 104–107]	– wypowiada się na temat wybranego plakatu – słucha nagrań utworów Chopina, wypowiada się ogólnikowo na temat nastroju poszczególnych utworów – korzystając z różnych źródeł wiedzy, gromadzi informacje o życiu i twórczości Chopina – podejmuje próbę napisania na podstawie wzoru notatki na temat życia i twórczości Chopina	– podejmuje próbę interpretacji tytułu konkursu plastycznego (<i>Fryderyku! Wróć do Warszawy</i>) w kontekście biografii Chopina – opisuje ustnie wybrany plakat, wyraża opinię na jego temat (wartościuje dzieło plastyczne) – słucha nagrań utworów Chopina, wypowiada się ogólnikowo na temat nastroju poszczególnych utworów – korzystając z różnych źródeł wiedzy, gromadzi informacje o życiu i twórczości Chopina	– w dużej mierze poprawnie interpretuje tytuł konkursu plastycznego (<i>Fryderyku! Wróć do Warszawy</i>) w kontekście biografii Chopina – opisuje ustnie wybrany plakat, wyraża opinię na jego temat (wartościuje dzieło plastyczne), uzasadnia swoją opinię – słucha uważnie nagrań utworów Chopina, z reguły trafnie wypowiada się na temat nastroju poszczególnych utworów – korzystając z różnych źródeł wiedzy,	– poprawnie interpretuje tytuł konkursu plastycznego (<i>Fryderyku! Wróć do Warszawy</i>) w kontekście biografii Chopina – sugestywnie opisuje wybrany plakat, wyraża opinię na jego temat (wartościuje dzieło plastyczne) i uzasadnia swoją ocenę – słucha uważnie nagrań utworów Chopina, wypowiada się na temat nastroju poszczególnych utworów – korzystając z różnych źródeł wiedzy, gromadzi informacje o życiu i twórczości Chopina – na podstawie wzoru i w oparciu o zgromadzone informacje redaguje	– wykonuje oryginalną pod względem treści prezentację odnoszącą się do tematu i przedstawia ją na lekcji

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			– na podstawie wzoru i w oparciu o zgromadzone informacje podejmuje próbę zredagowania notatki na temat życia i twórczości Chopina	- gromadzi informacje o życiu i twórczości Chopina – na podstawie wzoru i w oparciu o zgromadzone informacje redaguje notatkę na temat życia i twórczości Chopina	notatkę na temat życia i twórczości Chopina	
36.	Opisujemy pomnik. I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 17), 18), 19), 20); 2: 1), 2), 3), 5), 6), 8), 11); II, 1: 6); 2: 9); 3: 1); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 9); IV, 3), 7) – Maria Dąbrowska, <i>Kościuszcze</i> – opis pomnika – epitet [podręcznik, s. 108–111; zeszyt ćwiczeń, s. 38]	– układa obraz z puzzli – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wie, kim był Tadeusz Kościuszko – ogląda zdjęcia kopca Kościuszki – opowiada ogólnikowo o innym znanym mu pomniku – z pomocą nauczyciela i na podstawie instrukcji sporządza opis pomnika	– określa temat obrazu – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta informacje o Kościuszcze – mówi o kopcu Kościuszki – opowiada o innych znanych mu pomnikach – korzystając z różnych źródeł wiedzy, gromadzi informacje na temat pomnika i podejmuje próbę jego prezentacji – w oparciu o instrukcję sporządza opis pomnika	– mówi o swoich wrażeniach na temat obrazu – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – podaje znane fakty z życia Kościuszki – dzieli się swoimi spostrzeżeniami na temat kopca Kościuszki – dostrzega dosłowne i przenośne znaczenie słowa <i>pomnik</i> – opowiada o znanych mu pomnikach – korzystając z różnych źródeł wiedzy, opowiada	– wyszukuje informacje na temat obrazu w internecie – słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – podaje znane fakty z życia Kościuszki – dzieli się refleksjami na temat kopca Kościuszki – dostrzega dosłowne i przenośne znaczenie słowa <i>pomnik</i> – podaje przykłady znanych mu pomników w najbliższej okolicy – rozpoznaje postacie na pomnikach – korzystając z różnych źródeł wiedzy, opowiada	– redaguje bezbłędny językowo opis pomnika – oryginalny pod względem treści i stylu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				o pomnikach (prezentuje wybrane) – w oparciu o instrukcję sporządza opis pomnika	barwnie o pomnikach (prezentuje wybrane) – w oparciu o instrukcję sporządza opis pomnika	
37.	W jakich okolicznościach powstała pieśń <i>Marsz, marsz, Polonia</i>? I, 1: 1), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 20); 2: 2), 3); II, 2: 4), 9); 3: 2); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 3), 9) – <i>Marsz, marsz, Polonia</i> – Jan Matejko, <i>Polonia – Rok 1863</i> – pieśń – refren – opis obrazu [podręcznik, s. 112–113]	– słucha nagrania pieśni <i>Marsz, marsz, Polonia</i> – zna okoliczności powstania utworu – wie, czym jest refren, wskazuje go w tekście – wypowiada się ogólnikowo na temat nastroju utworu – wypowiada się krótko na temat obrazu Jana Matejki	– słucha nagrania pieśni <i>Marsz, marsz, Polonia</i> – na podstawie zgromadzonych informacji prezentuje krótko okoliczności powstania utworu – określa znaczenie refrenu jako fragmentu tekstu – wypowiada się krótko na temat nastroju utworu – wypowiada się krótko na temat obrazu Jana Matejki i jego związku z tytułem – wskazuje niektóre symboliczne elementy przedstawienia plastycznego	– słucha uważnie nagrania pieśni <i>Marsz, marsz, Polonia</i> – na podstawie zgromadzonych informacji prezentuje krótko okoliczności powstania utworu – trafnie określa znaczenie refrenu jako fragmentu tekstu – dostrzega związki między refrenem utworu <i>Marsz, marsz, Polonia</i> a refrenem hymnu Polski, wypowiada się na ten temat – trafnie określa nastrój utworu – wskazuje i komentuje symbole występujące w utworze – interpretuje tytuł obrazu Jana Matejki	– słucha uważnie nagrania pieśni <i>Marsz, marsz, Polonia</i> – korzystając z różnych źródeł wiedzy, omawia okoliczności powstania utworu – trafnie określa znaczenie refrenu jako fragmentu tekstu – dostrzega związki między refrenem utworu <i>Marsz, marsz, Polonia</i> a refrenem hymnu Polski, wypowiada się na ten temat – trafnie określa nastrój utworu – wskazuje i komentuje symbole występujące w utworze – interpretuje tytuł obrazu Jana Matejki	– analizuje teksty na poziomie metaforycznym, – na podstawie analizy tekstów formułuje wnioski o charakterze ogólnym

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				– podejmuje próbę interpretacji tytułu obrazu Jana Matejki – dostrzega zasadnicze symboliczne elementy przedstawienia plastycznego	– dostrzega symboliczne elementy przedstawienia plastycznego	
38.	Planujemy wycieczkę do wybranego muzeum warszawskiego. I, 2: 1), 5), 8); II, 3: 1); III, 1: 1), 2), 4); IV, 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 9) – <i>Pamiętki historyczne</i> – opis – notatka – słownictwo związane z muzeum [podręcznik, s. 114–115; zeszyt ćwiczeń, s. 93–96]	– wypowiada się krótko i ogólnikowo na temat przedmiotów przedstawionych na fotografiach – korzysta ze słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych w celu wyjaśnienia znaczeń słów – z pomocą nauczyciela pisze notatkę na temat wybranego muzeum – ogólnikowo opowiada o muzeach warszawskich	– opisuje krótko przedmioty i miejsca przedstawione na fotografiach – z pomocą słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych podejmuje próbę wyjaśnienia znaczeń słów związanych z wystawiennictwem i muzealnictwem – pracuje w grupie, uczestniczy w przygotowaniu prezentacji wybranego muzeum – pisze notatkę na temat wybranego muzeum	– opisuje ustnie przedmioty i miejsca przedstawione na fotografiach – z pomocą słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych wyjaśnia znaczenie słów związanych z wystawiennictwem i muzealnictwem – aktywnie pracuje w grupie, uczestniczy w przygotowaniu prezentacji wybranego muzeum – pisze notatkę na temat wybranego muzeum według planu	– plastycznie opisuje przedmioty i miejsca przedstawione na fotografiach – z pomocą słownika języka polskiego i słownika wyrazów obcych wyjaśnia znaczenie słów związanych z wystawiennictwem i muzealnictwem – aktywnie pracuje w grupie, uczestniczy w przygotowaniu prezentacji wybranego muzeum – pisze notatkę na temat wybranego muzeum według planu	– w sposób twórczy i oryginalny tworzy prezentację wybranego muzeum

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			– zna zasady zachowania się w muzeum	– spisuje zasady zachowania się w muzeum	– układa zasady zachowania się w muzeum	
39.	Rysunkowi bohaterowie i prawdziwe historie – Antek Srebrny broni Grodna. I, 1: 1), 4), 8), 9), 12), 19), 20); I, 2: 7), 13); III, 1: 1), 2), 3); 2: 1), 5), 7; IV, 1), 2), 3) – Tomasz Robaczewski, Hubert Ronek, <i>Obrona Grodna 1939 r.</i> (fragm. serii <i>Wojenna odyseja Antka Srebrnego 1939–1944</i>) – świat przedstawiony – komiks [podręcznik, s. 116–123; zeszyt ćwiczeń, s. 97–99]	– wskazuje bohatera tytułowego – wie, czym jest komiks – tworzy komiks – bierze udział w przygotowaniu wystawy komiksów	– określa elementy świata przedstawionego: czas i miejsce wydarzeń, bohaterów – zna wydarzenia z 1 i 17 września 1939 roku – zna cechy komiksu – przygotowuje komiks o zabawnym szkolnym wydarzeniu	– wyjaśnia znaczenie słowa <i>odyseja</i> – wymienia wydarzenia historyczne opisane w komiksie – przygotowuje komiks o zabawnym szkolnym wydarzeniu	– podaje cechy komiksu – określa funkcje dialogu i monologu w komiksie – uzasadnia własne sądy – korzysta z różnych źródeł informacji – przynosi ulubione komiksy i o nich opowiada – przygotowuje komiks o zabawnym szkolnym wydarzeniu; stosuje wszystkie wyznaczniki tej formy wypowiedzi	– wykonuje oryginalny pod względem treści komiks
40.	One dwie, nas troje, a jeden cel – liczebników podboje! II, 1: 1), 2), 4), 6) – liczebnik	– zna pytania, na jakie odpowiadają liczebniki – rozpoznaje różne rodzaje liczebników – zna zasady stosowania liczebników zbiorowych	– rozróżnia liczebniki główne, porządkowe, zbiorowe, ułamkowe – odmienia liczebniki przez przypadki i rodzaje	– wskazuje w tekście różne rodzaje liczebników – poprawnie odmienia przez przypadki liczebniki zbiorowe	– układa wypowiedź na podany temat z użyciem różnych rodzajów liczebników	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę i umiejętności językowe dotyczące liczebników i ich odmiany

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– rodzaje liczebników: główne, porządkowe, zbiorowe, ułamkowe – odmiana liczebnika – zapis liczebników [podręcznik, s. 124–129; zeszyt ćwiczeń, s. 133–139]	– rozpoznaje liczebniki wśród innych części mowy	– odmienia liczebniki zbiorowe przez przypadki			
41.	Duma z bycia Polakiem, czyli jak mówić o Polsce. I, 1: 1), 5), 9), 12), 14), 17), 20); 2: 8), 11), 13); III, 1: 1), 3); 2: 1); IV, 1), 2) – Przemysław Majewski, <i>Mam biało-czerwone serce</i> – logo Niepodległa [podręcznik, s. 130]	– mówi o dokonaniach Polaków opisanych w piosence – mówi o swoich wrażeniach	– określa tematykę wiersza – zna zasady zachowania się wobec symboli narodowych	– wymienia wartości, które są ważne dla osoby wypowiadającej się w piosence – bierze udział w rozmowie nt. patriotyzmu	– przygotowuje konkurs na plakat lub znak rocznicowy – wypowiada się o formach patriotyzmu w przeszłości i współcześnie – przygotowuje konkurs na plakat	– w sposób dojrzały i przemyślany formułuje wnioski o charakterze ogólnym
42.	Nasz dom ojczysty – przygotowanie do sprawdzianu. I, 1: 4); II, 1: 1), 2), 4), 7); 3: 1); 4: 1), 2) – treści zawarte w 2. rozdziale podręcznika – części mowy	– z pomocą nauczyciela wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– stara się wykonywać ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– na ogół poprawnie wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– bezbłędnie wykonuje ćwiczenia przygotowujące do sprawdzianu	– przedstawia oryginalne sposoby (np. zagadki, gry, infografiki) utrwalenia materiału do sprawdzianu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– stopniowanie przymiotników i przysłówków – typy liczebników – powtórzenie – epitet – pisownia z przeczeniem <i>nie</i> – instrukcja [podręcznik, s. 131–132]					
43.	Nasz dom ojczysty – piszemy sprawdzian. I, 1: 4); II, 1: 1), 2), 4), 7); 3: 1); 4: 1), 2); IV, 1 – sprawdzian nr 2 – części mowy – stopniowanie przymiotników i przysłówków – rodzaje liczebników – powtórzenie, epitet – pisownia z przeczeniem <i>nie</i> – instrukcja	– czyta w skupieniu tekst pisany prozą – podejmuje próby wyszukania w tekście potrzebnych informacji – rozpoznaje liczebniki, przymiotniki i przysłówki – rozpoznaje powtórzenie i epitet – zapisuje liczebniki – próbuje napisać instrukcję	– czyta w skupieniu tekst pisany prozą – z reguły wyszukuje w tekście właściwe informacje dotyczące poleceń – wie, czym są epitet i powtórzenie – wskazuje w tekście przymiotniki, rozpoznaje formy przymiotników w stopniu wyższym i najwyższym – tworzy poprawne formy liczebników głównych i porządkowych	– czyta w skupieniu i ze zrozumieniem tekst pisany prozą – wyszukuje w tekście informacje dotyczące poleceń – rozpoznaje epitet i powtórzenie w tekstach literackich – tworzy poprawne formy liczebników ułamkowych – tworzy instrukcję, z zachowaniem większości wyznaczników tej formy wypowiedzi	– czyta w skupieniu i ze zrozumieniem tekst pisany prozą – wyszukuje w tekście informacje dotyczące poleceń – właściwie rozumie terminy literackie: epitet i powtórzenie – tworzy poprawne formy liczebników zbiorowych – tworzy instrukcję, z zachowaniem wszystkich wyznaczników tej formy wypowiedzi	– redaguje bezbłędną językowo instrukcję, oryginalną pod względem treści i stylu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			– tworzy instrukcję, z zachowaniem niektórych wyznaczników tej formy wypowiedzi			
44.	Tajemniczy ogród opowieścią o przyjaźni, która odmieniła losy bohaterów². I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 10), 11), 12), 13), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 3), 8) – Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i> – autor – biogram	– rozwiązuje rebus – z pomocą nauczyciela odpowiada na pytania dotyczące treści książki – z pomocą uzupełnia diagram – zapoznaje się z informacjami na temat autorki poznanej lektury	– zapoznaje się z informacjami na temat autorki przeczytanej lektury – rozwiązuje krzyżówkę – odpowiada na niektóre pytania dotyczące treści książki – częściowo uzupełnia diagram – mówi o książce	– z reguły poprawnie odpowiada na pytania dotyczące treści książki – podkreśla tytuły książek w notce – uzupełnia diagram – opowiada o fragmentach książki dotyczących przyjaźni	– określa tematykę, problematykę poznanej powieści – dzieli się wrażeniami, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury – odpowiada bezbłędnie na pytania dotyczące treści książki – opowiada o przyjaźni bohaterów	– wyraża własny punkt widzenia na temat tekstu, trafnie dobierając argumenty na poparcie swojego stanowiska
45.	Bliskie czy odległe? Co możemy powiedzieć o realiach świata przedstawionego w powieści <i>Tajemniczy ogród</i>? I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 13), 16), 19), 20)	– wymienia elementy świata przedstawionego utworu – wymienia głównych bohaterów – mówi o wydarzeniach	– określa czas i miejsce wydarzeń – podaje najważniejsze informacje na temat głównych bohaterów, wymienia niektórych bohaterów drugoplanowych	– wymienia i opisuje bohaterów – porządkuje plan wydarzeń, umieszcza wydarzenia na osi czasu	– wymienia bohaterów i dzieli ich według wskazań tabeli – określa czas i miejsce wydarzeń na podstawie odpowiednich cytatów – porównuje realia świata przedstawionego w	– twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje posiadaną wiedzę na temat elementów świata przedstawionego

² Tematy lekcji zostały zaczerpnięte z książki: A. Surdej, B. Surdej, *Lektury dla klas 4–6. Obudowa metodyczna z kartami pracy*. WSiP, Warszawa 2012. Gotowe karty pracy można też znaleźć w nowej publikacji: *Zeszyt lekturowy. Język polski. Szkoła podstawowa, klasa 4*; WSiP, Warszawa 2017

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i> – elementy świata przedstawionego – czas wydarzeń – miejsce wydarzeń – bohater – plan wydarzeń				powieści ze współczesnymi realiami – formułuje wniosek	
46.	Mary, Dick czy Colin? Który z bohaterów zyskał moją największą sympatię i dlaczego? I, 1: 1), 2), 3), 9), 11), 16), 19), 20); 2: 2), 5), 6); II, 1: 6); 2: 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1), 9) – Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i> – bohater – opis bohatera literackiego	– przyporządkowuje podane słownictwo odpowiednim bohaterom – wyszukuje informacje na temat głównych bohaterów – podaje informacje na temat ich wyglądu – z pomocą nauczyciela tworzy ogólny opis jednego z bohaterów	– redaguje opis bohatera literackiego – formułuje wypowiedzi w imieniu bohaterów – wyszukuje informacje na temat bohaterów – wymienia cechy bohaterów – samodzielnie tworzy opis wybranego bohatera	– nazywa cechy głównych bohaterów – uzupełnia gwiazdkę pytań – tworzy poprawny opis postaci zgodnie z zasadami tej formy wypowiedzi	– uzasadnia podane cechy przykładami zachowania, postępowania bohatera – ocenia bohatera – zauważa zmianę postawy bohatera i potrafi ją uzasadnić – redaguje wyczerpujący, bezbłędny opis wybranego bohatera literackiego, używa różnych środków stylistycznych	– w sposób dojrzały i przemyślany komentuje zachowanie bohaterów, uwzględniając motywy ich działania
47.	Dlaczego lord Craven unikał Colina? Rozmawiamy o trudnych relacjach ojca z synem.	– odczytuje zaszyfrowane wyrazy – z pomocą nauczyciela próbuje wyjaśnić ich znaczenie	– wyjaśnia znaczenie podanych wyrazów – korzysta ze słownika języka polskiego – wypowiada się na temat bohatera	– gromadzi informacje na temat życia bohatera i jego relacji z ojcem – wskazuje zdarzenie, które popsuło relacje bohatera z ojcem	– przedstawia w formie burzy mózgów propozycje postępowania, które zapobiegą ponownemu oddaleniu się ojca od syna	– przedstawia własne stanowisko w związku z omawianym problemem, formułuje przemyślane, twórcze uwagi znamionujące dużą

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	I, 1: 1), 2), 9), 11), 16), 19), 20); 2: 2), 5), 6); II, 1: 6); 2: 4), 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 6); IV, 5), 6) – Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i> – bohater – wartości				– redaguje kilkudzaniową pisemną wypowiedź z uzasadnieniem	wiedzę dotyczącą relacji międzyludzkich
48.	Jaką rolę w życiu trójki dzieci odegrał tajemniczy ogród? I, 1: 1), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 4), 5), 6); II, 1: 6); 2: 4), 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1) – Frances Hodgson Burnett, <i>Tajemniczy ogród</i> – bohater – wartość – opis miejsca	– tworzy słoneczko skojarzeniowe do wyrazu <i>ogród</i> – opowiada o ogrodzie	– opowiada historię związaną z tajemniczym ogrodem – opisuje tajemniczy ogród według podanego planu – gromadzi informacje na temat wyglądu ogrodu	– gromadzi informacje na temat wyglądu tajemniczego ogrodu – określa rolę ogrodu w życiu bohaterów – opisuje tajemniczy ogród, w opisie wykorzystuje słownictwo opisujące i oceniające	– odczytuje przenośne znaczenia (symbolikę) ogrodu – redaguje szczegółowy i poprawny stylistycznie opis ogrodu	– tworzy oryginalny pod względem formy i treści opis ogrodu
Pradawne mity						
49.	Jak powstał świat według mitu chińskiego P'an-ku – twórcy kosmosu?	– zapoznaje się ze zwyczajami ludowymi związanymi z narodzinami i życiem	– zna zwyczaje ludowe związane z narodzinami i życiem	– w oparciu o własne doświadczenia i wiadomości zawarte w podręczniku	– w oparciu o własne doświadczenia i wiadomości zawarte w podręczniku barwnie	– na podstawie analizy tekstu formułuje wnioski o charakterze ogólnym,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	I, 1: 1), 2), 3), 7), 12), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5); II, 2: 4), 5); 3: 1); IV, 3), 5), 6), 8) – Helena Adamczewska, <i>P'an-ku – twórca kosmosu</i> – mit – plan wydarzeń [podręcznik, s. 134–136]	– przedstawia główny temat tekstu – wie, czym jest mit – dostrzega wieloznaczność wyrazów – opowiada ogólnie treść mitu	– przedstawia główny temat tekstu – wie, czym jest mit – dostrzega związki słowotwórcze między niektórymi wyrazami użytymi w tekście – przedstawia wydarzenia opisane w micie	wypowiada się skrótowo na temat zwyczajów ludowych związanych z narodzinami i życiem – czyta tekst na głos – wyraźnie i wyraziście – poprawnie przedstawia główny temat tekstu – wie, czym jest mit – streszcza tekst ustnie, zachowując chronologię wydarzeń przedstawionych w tekście – dostrzega wieloznaczność wyrazów – dostrzega związki słowotwórcze między niektórymi wyrazami użytymi w tekście	opowiada o zwyczajach ludowych związanych z narodzinami i życiem – czyta tekst na głos – wyraźnie i wyraziście – poprawnie przedstawia główny temat tekstu – wie, czym jest mit – streszcza tekst ustnie, zachowując chronologię wydarzeń przedstawionych w tekście – dostrzega wieloznaczność wyrazów – dostrzega związki słowotwórcze między wyrazami z tekstu – tworzy własną listę najważniejszych pytań – określa, czy pytania o naturę i pochodzenie świata i człowieka są nadal aktualne	– wyraża własny punkt widzenia na temat tekstu, trafnie dobierając argumenty na poparcie swojego stanowiska
50.	Jakie środki poetyckie zastosował autor w wierszu <i>Aby nas nie obudzić?</i>	– z pomocą nauczyciela sprawdza znaczenie podanych określeń	– próbuje samodzielnie sprawdzać znaczenie podanych określeń	– sprawdza znaczenie podanych określeń w słowniku języka polskiego	– sprawdza znaczenie podanych określeń w słowniku języka polskiego	– analizuje tekst na poziomie metaforycznym, – wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 12); II, 2: 4), 5); 3: 1), 2); IV, 5), 6) – Józef Ratajczak, <i>Aby nas nie obudzić</i> – uosobienie [podręcznik, s. 137]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wie, czym jest uosobienie – określa nastrój tekstu – przedstawia krótko własne myśli i uczucia związane z odbiorem wiersza – tworzy ilustrację do wiersza	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno tekst poetycki – dostrzega uosobienie świata przedstawionego w utworze – trafnie określa nastrój tekstu – przedstawia krótko własne myśli i uczucia związane z odbiorem wiersza – zwraca uwagę na nagromadzenie w utworze głosek miękkich	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno i wyraziście tekst poetycki – dostrzega uosobienie świata przedstawionego w utworze – wypowiada się krótko na temat nastroju utworu, trafnie określa nastrój tekstu – przedstawia krótko własne myśli i uczucia związane z odbiorem wiersza – zwraca uwagę na nagromadzenie w utworze głosek miękkich, próbuje wyjaśnić związek tego faktu z budowaniem nastroju utworu i przedstawianą treścią	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – czyta głośno i wyraziście tekst poetycki – dostrzega uosobienie świata przedstawionego w utworze – wypowiada się na temat nastroju utworu, trafnie określa nastrój tekstu – przedstawia własne myśli i uczucia związane z odbiorem wiersza – dostrzega związek nagromadzenia w utworze głosek miękkich z budowaniem nastroju utworu i przedstawianą treścią	wiedzę na temat środków stylistycznych
51.	Opowiadamy o powstaniu świata na	– czyta tekst	– zna pojęcie <i>mitologia</i>	– wie, czym jest mitologia	– wyjaśnia, czym jest mitologia	- funkcjonalnie posługuje się różnymi związkami

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	podstawie poznanego fragmentu mitologii. I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 18), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 4), 6); 3: 1); IV, 5), 6) – Jan Parandowski, <i>Narodziny świata</i> – mit – mitologia – plan wydarzeń [podręcznik, s. 138–143]	– próbuje rozwiązać krzyżówkę mitologiczną – wie, czym jest mit – zna pojęcie <i>mitologia</i> – zna imiona najważniejszych bogów greckich – zapisuje plan wydarzeń – krótko opowiada o powstaniu świata	– częściowo poprawnie rozwiązuje krzyżówkę mitologiczną – stara się uzupełnić drzewo genealogiczne bogów greckich – wymienia imiona najważniejszych bogów greckich – wie, kim był Zeus – podejmuje próbę napisania szczegółowego planu wydarzeń w oparciu o wzór	– na ogół poprawnie rozwiązuje krzyżówkę mitologiczną – na ogół poprawnie uzupełnia drzewo genealogiczne bogów greckich – zna imiona najważniejszych bogów greckich i wie, czym się zajmowali – podaje informacje o Zeusie – pisze szczegółowy plan wydarzeń	– bezbłędnie rozwiązuje krzyżówkę mitologiczną – poprawnie uzupełnia drzewo genealogiczne bogów greckich – zna imiona najważniejszych bogów greckich, wie, czym się zajmowali, wymienia ich atrybuty – podaje informacje o Zeusie: o jego pochodzeniu, wychowaniu, atrybutach – pisze szczegółowy plan wydarzeń	wyrazowymi zaczerpniętymi z mitologii, – tworzy oryginalny pod względem treści szczegółowy plan wydarzeń
52.	O tym, jak wyrazy wiążą się w zdanie. II, 1: 1), 4), 8), 10); 2: 7); 3: 3) – związek wyrazowy – związek główny – związek podrzędny – związek współrzędny [podręcznik, s. 144–146, zeszyt ćwiczeń, s. 140–144]	– rozwija zdania przez dodawanie określeń – wie, czym jest związek główny zdania – wie, czym jest związek poboczny zdania – podejmuje próby poprawnego rozbudowania zdania o określenia	– rozwija zdania przez dodawanie określeń – dostrzega związek współrzędny między podmiotem i orzeczeniem – dostrzega związek podrzędności między wyrazem określanym i określającym – z reguły poprawnie rozbudowuje zdania o określenia	– rozwija zdania przez dodawanie określeń – dostrzega związek współrzędny między podmiotem i orzeczeniem – dostrzega związek podrzędności między wyrazem określanym i określającym – z reguły poprawnie buduje związki poboczne zdań,	– rozwija zdania przez dodawanie określeń – dostrzega związek współrzędny między podmiotem i orzeczeniem – dostrzega związek podrzędności między wyrazem określanym i określającym – poprawnie buduje związki poboczne zdań,	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę i umiejętności językowe dotyczące związków wyrazowych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			– z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach podrzędne i współrzędne związki wyrazowe	dodając do wypowiedzi określenia – z reguły poprawnie wynotowuje z tekstu związki wyrazowe podrzędne i współrzędne – z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach współrzędne związki wyrazowe – z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach podrzędnych związki wyrazowe (związki poboczne)	dodając do wypowiedzi określenia – poprawnie wynotowuje z tekstu związki wyrazowe podrzędne i współrzędne – poprawnie wskazuje w zdaniach współrzędne związki wyrazowe – poprawnie wskazuje w zdaniach podrzędnych związki wyrazowe (związki poboczne)	
53.	Jakie uczucia wyraża wiersz Leopolda Staffa <i>Niebo w nocy</i>? I, 1: 1), 4), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 8); II, 2: 4), 5); 3: 1); IV, 5), 6) – Leopold Staff, <i>Niebo w nocy</i> – epitet [podręcznik, s. 147]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – przedstawia krótko własne spostrzeżenia i skojarzenia na temat nieba oglądanego nocą i za dnia – podejmuje próbę połączenia podanych wyrażen z	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – przedstawia krótko własne spostrzeżenia i skojarzenia na temat nieba oglądanego nocą i za dnia – podejmuje próbę wyjaśnienia użytego w tekście wyrażenia:	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – przedstawia własne spostrzeżenia i skojarzenia na temat nieba oglądanego nocą i za dnia – prezentuje własne spostrzeżenia związane z udziałem w wyimaginowanej	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – przedstawia własne spostrzeżenia i skojarzenia na temat nieba oglądanego nocą i za dnia – prezentuje własne spostrzeżenia związane z udziałem w wyimaginowanej sytuacji	- formułuje twórcze uwagi i przemyślenia dotyczące analizowanego tekstu, - wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę na temat środków stylistycznych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
		odpowiednimi znaczeniami	<i>to przechodzi ludzkie pojęcie</i> – wyszukuje w tekście epitety	sytuacji (stąpanie po Drodze Mlecznej) – dostrzega grę słów – wykorzystał przez poetę w wyrażeniu: <i>to przechodzi ludzkie pojęcie</i> – wyszukuje w tekście epitety	(stąpanie po Drodze Mlecznej) – dostrzega grę słów – wykorzystał przez poetę w wyrażeniu: <i>to przechodzi ludzkie pojęcie</i> – wyszukuje słowa z częstką <i>noc</i> – wyszukuje w tekście epitety	
54.	Przygotowujemy klasową inscenizację na podstawie poznanej miniatury teatralnej. I, 1: 1), 2), 3), 4), 7), 8), 12); 2: 3), 8), 9), 10), 12); II, 3: 1), 2), 4); 4: 1), 2); III, 1: 1); 2: 1), 9) – Agata Szydełko, <i>Scenariusz miniatury teatralnej na podstawie mitu „Demeter i Kora”</i> Wandy Markowskiej – składniki spektaklu teatralnego: gra aktorska, reżyseria, dekoracja, charakteryzacja, kostiumy, rekwizyty, muzyka	– czyta tekst z podziałem na role – słucha tekstu czytanego przez innych uczniów – pod kierunkiem nauczyciela porównuje tekst właściwy (mit) z napisanym na jego podstawie scenariuszem – dostrzega różnice w zakresie treści, kompozycji i sposobu zapisu obu tekstów – wie, czym jest tekst główny w utworze dramatycznym	– czyta tekst z podziałem na role – słucha tekstu czytanego przez innych uczniów – podejmuje próby odczytania wypowiedzi bohaterów utworu – porównuje tekst właściwy (mit) z napisanym na jego podstawie scenariuszem – zauważa różnice w sposobie zapisu obu tekstów	– czyta tekst z podziałem na role – słucha uważnie tekstu czytanego przez innych uczniów – z reguły trafnie interpretuje wypowiedzi bohaterów utworu – dostrzega uniwersalny i ponadczasowy charakter problemu poruszonego w tekście – porównuje tekst właściwy (mit) z napisanym na jego podstawie	– czyta tekst z podziałem na role – słucha uważnie tekstu czytanego przez innych uczniów – trafnie interpretuje wypowiedzi bohaterów utworu – dostrzega uniwersalny i ponadczasowy charakter problemu poruszonego w tekście, wskazuje inne teksty odnoszące się do tego zagadnienia – porównuje tekst właściwy (mit) z napisanym na jego podstawie scenariuszem	– twórczo wykorzystuje swoją wiedzę na temat specyfiki utworów teatralnych podczas pracy nad inscenizacją

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– scenariusz – tekst główny, tekst poboczny – dialog, monolog – inscenizacja – afisz teatralny – zaproszenie [podręcznik, s. 148–152]	– wie, czym jest tekst poboczny (didaskalia) w utworze dramatycznym	– wie, czym jest tekst główny w utworze dramatycznym – wie, czym jest tekst poboczny (didaskalia) w utworze dramatycznym – uczestniczy w przygotowaniu inscenizacji mitu (na podstawie miniatury zawartej w podręczniku)	scenariuszem – wskazuje główne różnice w zakresie treści, kompozycji i w sposobie zapisu – wie, czym jest tekst główny w utworze dramatycznym – wie, czym jest tekst poboczny (didaskalia) w utworze dramatycznym, zna jego znaczenie – uczestniczy w przygotowaniu inscenizacji mitu (na podstawie miniatury zawartej w podręczniku)	– wskazuje różnice w treści – porównuje tekst pisany prozą z tekstem scenariusza – wskazuje różnice w budowie tekstu, sposobie zapisu, kompozycji – wie, czym jest tekst główny w utworze dramatycznym – wie, czym jest tekst poboczny (didaskalia) w utworze dramatycznym, zna jego funkcję – aktywnie uczestniczy w przygotowaniu inscenizacji mitu (na podstawie miniatury zawartej w podręczniku), bierze udział w przedstawieniu	
55.	Opisujemy Prometeusza – mitologicznego dobroczyńcę ludzkości. I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 12), 14), 19), 20); 2: 2), 3),	– czyta w skupieniu tekst (współczesną wersję mitu o Prometeuszu) – z pomocą nauczyciela pisze krótki opis postaci	– czyta w skupieniu tekst (współczesną wersję mitu o Prometeuszu) – podejmuje próbę pisemnego opisu postaci	– czyta w skupieniu tekst (współczesną wersję mitu o Prometeuszu) – tworzy pisemny opis postaci, wykorzystuje	– czyta w skupieniu tekst (współczesną wersję mitu o Prometeuszu) – samodzielnie tworzy pisemny opis postaci, odwołuje się do	• formułuje ocenę moralną działań bohaterów, odwołując się do uniwersalnych wartości etycznych - redaguje bezbłędny językowo opis postaci,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	5); II, 2: 4), 5), 9); 3: 1); 4: 1), 2); III, 1: 3), 4), 5); 2: 1), 9) – Grzegorz Kasdepke, <i>Nasz przyjaciel Prometeusz</i> – mit – postawa prometejska [podręcznik, s. 153–157]	– podejmuje próbę oceny postępowania bohatera utworu – na podstawie planu i z pomocą nauczyciela charakteryzuje ustnie bohatera literackiego – zna określenia <i>czyn prometejski</i> i <i>postawa prometejska</i>	– ocenia postępowanie bohatera utworu, starając się uzasadnić swoją opinię – podejmuje próbę scharakteryzowania ustnie bohatera literackiego zgodnie z instrukcją – wyjaśnia związek niektórych nazw nawiązujących do mitologii – zna przerośnięte znaczenia określeń <i>czyn prometejski</i> i <i>postawa prometejska</i>	informacje zawarte w tekście – trafnie ocenia postępowanie bohatera utworu – uzasadnia krótko swoją opinię na temat postępowania bohatera – charakteryzuje ustnie bohatera literackiego, postępując według instrukcji – wyjaśnia związek nazw nawiązujących do mitologii – rozumie przerośnięte znaczenia określeń <i>czyn prometejski</i> i <i>postawa prometejska</i>	informacji zawartych w tekście – trafnie ocenia postępowanie bohatera utworu – uzasadnia swoją opinię na temat postępowania bohatera – charakteryzuje ustnie bohatera literackiego, postępując według instrukcji – wyjaśnia związek nazw nawiązujących do mitologii i podaje podobne przykłady – wyjaśnia przerośnięte znaczenia określeń <i>czyn prometejski</i> i <i>postawa prometejska</i> , potrafi zastosować je zgodnie z ich sensami	oryginalny pod względem treści i stylu
56.	Za pół godziny zjem ćwierć kilo jabłek – o pisowni liczebników ułamkowych II, 1: 1), 4), 6) – liczebniki ułamkowe	– wie, czym są liczebniki ułamkowe – wskazuje w wierszu związki liczebnika z rzeczownikiem – zna regułę ortograficzną	– wskazuje liczebniki ułamkowe w zdaniu – zastępuje obrazki liczebnikami	– stosuje właściwe formy liczebników w przepisie kulinarnym	– używa poprawnych form liczebników <i>pół, półtora, ćwierć</i> w połączeniu z dopełniaczem	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę i umiejętności językowe dotyczące liczebników ułamkowych oraz zasad ich pisowni

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	[podręcznik, s. 158–159; zeszyt ćwiczeń, s. 180]	dotyczącą pisowni liczebników <i>pół</i> , <i>półtora</i> , <i>ćwierć</i>				
57.	Dlaczego Wielki Duch postanowił stworzyć człowieka? I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5); II, 3: 1); III, 2: 5); IV, 1) – Sat-Okh, <i>Powstanie człowieka</i> – mit [podręcznik, s. 160–165]	– czyta w skupieniu tekst – legendę indiańską – z pomocą nauczyciela buduje pytania do tekstu, związane z elementami świata przedstawionego w utworze i głównym tematem tekstu – z pomocą nauczyciela uzupełnia tabelę informacjami na temat wyglądu i cech charakteru bohaterów utworu – nieprecyzyjnie opowiada historię opisaną w tekście	– czyta w skupieniu tekst – legendę indiańską – podejmuje próbę zbudowania pytań do tekstu, związanych z elementami świata przedstawionego w utworze, głównym tematem tekstu i wątkami pobocznymi – stara się samodzielnie uzupełnić tabelę informacjami na temat wyglądu i cech charakteru bohaterów utworu – opowiada krótko własnymi słowami historię opisaną w tekście – podaje tytuły tekstów związanych z omawianym zagadnieniem	– czyta w skupieniu tekst – legendę indiańską – buduje z reguły poprawne pytania do tekstu, służące ustaleniu elementów świata przedstawionego w utworze, głównego tematu tekstu i wątków pobocznych – poprawnie i w dużej mierze samodzielnie uzupełnia tabelę informacjami na temat wyglądu i cech charakteru bohaterów utworu – opowiada własnymi słowami historię opisaną w tekście – określa główne przesłanie utworu	– czyta w skupieniu tekst – legendę indiańską – poprawnie buduje pytania do tekstu, służące ustaleniu elementów świata przedstawionego w utworze, głównego tematu tekstu i wątków pobocznych – poprawnie i samodzielnie uzupełnia tabelę informacjami na temat wyglądu i cech charakteru bohaterów utworu (porządkuje informacje) – opowiada barwnie własnymi słowami historię opisaną w tekście – formułuje tezę o przesłaniu utworu – trafnie interpretuje cytaty z tekstu	– wykorzystuje informacje zawarte w internecie i przygotowuje ofertę biura podróży zachęcającą do udziału w wycieczce pod tytułem <i>Indiańskim szlakiem</i>

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			– w oparciu o informacje zawarte w internecie podejmuje próbę napisania krótkiego tekstu mającego na celu zachęcić innych do udziału w wycieczce pod tytułem <i>Indiańskim szlakiem</i>	– podejmuje się zinterpretowania cytatu z tekstu – wskazuje główne analogie między znanymi mu historiami dotyczącymi pochodzenia człowieka – wykorzystuje informacje zawarte w internecie i przygotowuje wypowiedź zachęcającą do udziału w wycieczce pod tytułem <i>Indiańskim szlakiem</i>	– porównuje znane mu historie dotyczące pochodzenia człowieka – wykorzystuje informacje zawarte w internecie i przygotowuje wypowiedź zachęcającą do udziału w wycieczce pod tytułem <i>Indiańskim szlakiem</i>	
58.	Czy zawsze można określić wykonawcę czynności w zdaniu? II, 1: 1), 4), 6), 8) – podmiot – orzeczenie – związek główny – rodzaje podmiotów – zdanie bezpodmiotowe	– wie, czym jest podmiot i jaką zwykle częścią mowy jest wyrażony – uzupełnia zdania podmiotem – rozpoznaje podmiot szeregowy – rozumie pojęcie <i>podmiot domyślny</i>	– z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach podmioty i orzeczenia – z reguły rozpoznaje część mowy, jaką zostały wyrażone podmioty – rozpoznaje zdania z podmiotami szeregowymi	– poprawnie wskazuje w zdaniach podmioty – wie, jakie części mowy mogą pełnić funkcję podmiotu – rozpoznaje w zdaniach podmioty szeregowy	– bezbłędnie wskazuje w zdaniach podmioty – nazywa część mowy, którą został wyrażony podmiot – bezbłędnie uzupełnia zdania podmiotami wyrażonymi różnymi częściami mowy	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę na temat podmiotu i jego funkcji w zdaniu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– grupa podmiotu – grupa orzeczenia [podręcznik, s. 166–170; zeszyt ćwiczeń, s. 145–150]	– zastępuje powtórzenia podmiotami domyślnymi – zna pojęcie <i>zdanie bezpodmiotowe</i>	– rozumie pojęcie <i>podmiot domyślny</i> – przekształca wypowiedzenia w taki sposób, aby pojawił się w nich podmiot w mianowniku lub podmiot domyślny		– dopisuje do podanych zdań podmioty w dopełniaczu – określa podmiot na podstawie formy orzeczenia lub kontekstu – zastępuje powtórzenia podmiotami domyślnymi	
59.	Ta historia zdarzyła się... Piszemy opowiadanie. II, 2: 6); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 3), 7), 9) – opowiadanie – opowiadanie twórcze i odtwórcze – dialog w opowiadaniu [zeszyt ćwiczeń, s. 41–46]	– rozpoznaje wyrazy określające następstwo czasowe – z pomocą nauczyciela tworzy plan wydarzeń – z pomocą nauczyciela pisze opowiadanie odtwórcze na podstawie planu	– tworzy ogólny plan wydarzeń – układa opowiadanie na podstawie napisanego planu	– tworzy szczegółowy plan wydarzeń – przekształca punkty planu wydarzeń w zdania bogate w treść – pisze opowiadanie z zastosowaniem dialogu	– tworzy szczegółowy plan wydarzeń – przekształca punkty planu wydarzeń w zdania bogate w treść – pisze twórcze lub odtwórcze opowiadanie z użyciem dialogu – wzbogaca opowiadanie opisem miejsc i postaci – wyodrębnia dialog myślnikami – używa bogatego słownictwa – stosuje związek przyczynowo-skutkowy	– tworzy bezbłędne językowo i kompozycyjnie opowiadanie cechujące się oryginalnym ujęciem tematu
60.	Dlaczego bogowie ukarali Syzyfa? I, 1: 1), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17),	– czyta tekst – przedstawia główny temat tekstu	– czyta tekst w skupieniu – przedstawia główny temat tekstu	– uważnie czyta tekst – przedstawia główny temat tekstu	– czyta tekst ze zrozumieniem – przedstawia główny temat tekstu	– twórczo wykorzystuje wiedzę dotyczącą związków frazeologicznych,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	18), 19), 20); 2: 2), 3), 6); II, 2: 5); 4: 1); III, 1: 1), 2), 3), 4); 2: 1), 3), 5); IV, 1), 2) – Wanda Markowska, <i>Szyzyf</i> – frazeologizm [podręcznik, s. 171–174]	– wie, czym jest związek frazeologiczny (frazeologizm) – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika frazeologicznego i wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych pochodzących z mitologii (mitologizmów), przepisuje definicje słownikowe – wymienia greckich bogów – zna zasady pisowni nazw miast, rzek, krain geograficznych	– wie, czym jest związek frazeologiczny (frazeologizm) – wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych pochodzących z mitologii (mitologizmów), używa definicji ze słownika frazeologicznego – wie, czym jest frazeologizm – określa postacie pasującymi epitetami – dopasowuje znaczenia do popularnych frazeologizmów – występuje w pantomimie – poprawnie zapisuje nazwy miast, rzek, krain geograficznych	– rozumie, czym jest związek frazeologiczny (frazeologizm) – wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych pochodzących z mitologii (mitologizmów), pracując ze słownikiem frazeologicznym – w oparciu o definicje słownikowe w dużej mierze wyjaśnia własnymi słowami znaczenia frazeologizmów – wyjaśnia znaczenie wyrażenia <i>szyzyfowa praca</i>	– wyjaśnia, czym jest związek frazeologiczny (frazeologizm), podaje własne przykłady – wyjaśnia znaczenia związków frazeologicznych pochodzących z mitologii (mitologizmów), pracując ze słownikiem frazeologicznym – w oparciu o definicje słownikowe wyjaśnia własnymi słowami znaczenia frazeologizmów – stosuje związki frazeologiczne we właściwych kontekstach – pisze pracę na temat świata starożytnych bogów greckich – funkcjonalnie używa frazeologizmów w tekstach	– swobodnie i funkcjonalnie posługuje się w swoich wypowiedziach związkami frazeologicznymi
61.	Młodzi archeolodzy, na start! I, 1: 1), 2), 5), 9), 11), 12), 15), 18); 2: 2), 5),	– opowiada o bohaterach i wydarzeniach	– nadaje tytuł fragmentowi książki – określa czas wydarzeń	– wie, że opowiadanie ma charakter fantastyczny	– rozpoznaje elementy współczesne i dawne we fragmencie opowiadania	– tworzy bezbłędne językowo i kompozycyjnie opowiadanie cechujące

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	12); II, 2: 4), 7), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 4), 5); 2: 1), 7), 9); IV, 1), 2), 3), 9) – Olaf Fritzsche, <i>Skarb Troi</i> – opowiadanie twórcze – dialogi [podręcznik, s. 175–178]	– bierze udział w scenie dramowej	– rozpoznaje elementy fantastyczne w utworze	– pisze o dalszych losach bohaterów – wyszukuje informacje na temat Schliemanna	– pisze opowiadanie twórcze na zadany temat – wyszukuje informacje na temat Schliemanna	– się oryginalnym ujęciem tematu
62.	Pradawne mity – przygotowanie do sprawdzianu. I, 1: 2), 3); 2: 8), 9), 10); II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 8), 10); 2: 4), 5), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 7), 9) – treści zawarte w 3. rozdziale podręcznika – mit – podmiot – rodzaje podmiotów – scenariusz – związek współrzędny i podrzędny – frazeologizm (związek frazeologiczny) – opowiadanie [podręcznik, s. 179–180]	– zna pojęcia: <i>mit</i> , <i>scenariusz</i> , <i>związek wyrazowy podrzędny</i> , <i>związek wyrazowy współrzędny</i> , <i>frazeologizm</i> – zna cechy gatunkowe mitu – wskazuje w zdaniu podmiot – wie, czym jest scenariusz – pisze proste opowiadania	– zna pojęcia: <i>mit</i> , <i>scenariusz</i> , <i>związek wyrazowy podrzędny</i> , <i>związek wyrazowy współrzędny</i> , <i>frazeologizm</i> – zna cechy gatunkowe mitu – rozpoznaje w zdaniu podstawowe rodzaje podmiotów – wie, czym jest tekst główny i tekst poboczny – pisze proste opowiadanie, stosuje najważniejsze wyróżniki tej formy wypowiedzi	– rozumie pojęcia: <i>mit</i> , <i>scenariusz</i> , <i>związek wyrazowy podrzędny</i> , <i>związek wyrazowy współrzędny</i> , <i>frazeologizm</i> – wymienia cechy gatunkowe mitu – określa rodzaj podmiotu – wskazuje w scenariuszu tekst główny i poboczny – tworzy związek wyrazowy podrzędny i współrzędny – rozumie przenośne znaczenia wybranych związków frazeologicznych – pisze ciekawe opowiadanie, stosuje	– rozumie pojęcia: <i>mit</i> , <i>scenariusz</i> , <i>związek wyrazowy podrzędny</i> , <i>związek wyrazowy współrzędny</i> , <i>frazeologizm</i> – wskazuje w omawianych utworach cechy gatunkowe mitu – tworzy zdania z różnymi podmiotami – wie, jakie informacje znajdują się w tekście głównym, a jakie – w pobocznym – funkcjonalnie wykorzystuje poznane frazeologizmy – pisze ciekawe opowiadanie, stosuje wyróżniki tej formy wypowiedzi	– wykonuje oryginalną pod względem treści mapę pamięci uwzględniającą poznane wiadomości o mitach

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				większość wyróżników tej formy wypowiedzi		
63.	Pradawne mity – piszemy sprawdzian. I, 1: 2), 3); 2: 8), 9), 10); II, 1: 1), 2), 3), 4), 6), 8), 10); 2: 4), 5), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 7), 9); IV, 1) – sprawdzian kontrolny nr 3 – związek współrzędny i podrzędny wyrazów – rodzaje podmiotów – scenariusz – frazeologizm – opowiadanie twórcze	– czyta tekst – wyszukuje w tekście odpowiedzi na pytania, w ograniczonym stopniu odnajduje właściwe informacje – wie, czym jest podmiot, i stara się wskazać go w zdaniu – podejmuje próby wyjaśnienia znaczenia podanych związków frazeologicznych – podejmuje próbę napisania opowiadania	– uważnie czyta tekst – z reguły odnajduje w tekście odpowiedzi na pytania dotyczące treści – wie, czym jest podmiot, wskazuje w zdaniach najbardziej typowe podmioty – wie, czym są związki frazeologiczne (frazeologizmy) – wyjaśnia własnymi słowami znaczenia niektórych związków frazeologicznych – pisze proste opowiadanie fantastyczne, zachowując najważniejsze wyróżniki tej formy wypowiedzi	– czyta tekst uważnie i ze zrozumieniem – z reguły odnajduje w tekście odpowiedzi na pytania dotyczące treści – wie, czym jest podmiot, trafnie wskazuje w zdaniach podmioty – tworzy na ogół poprawne związki wyrazowe – wie, czym są związki frazeologiczne (frazeologizmy) – wyjaśnia własnymi słowami znaczenia związków frazeologicznych, układa zdanie z podanym frazeologizmem – pisze opowiadanie fantastyczne, stosuje	– czyta tekst uważnie i ze zrozumieniem – wyszukuje w tekście odpowiedzi na pytania dotyczące treści – wie, czym jest podmiot, bezbłędnie wskazuje w zdaniach tę część zdania – tworzy poprawne związki wyrazowe – wyjaśnia znaczenie podanych związków frazeologicznych (frazeologizmów), używa ich w zdaniach we właściwych znaczeniach	

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				większość cech tej formy wypowiedzi		
Świat Biblii						
64.	Dlaczego podmiot liryczny nazywa Biblię swoją ojczyzną? I, 1: 5), 6), 9), 12), 14), 17), 18); III, 1: 1); 2: 1); IV, 1), 2) – Roman Brandstaetter, <i>Biblio, ojczyźno moja...</i> – podmiot liryczny – frazeologizmy biblijne – powtórzenie [podręcznik, s. 182–183]	– czyta wiersz – zapoznaje się z frazeologizmami biblijnymi – wyszukuje powtórzenia	– czyta wiersz – określa, do kogo zwraca się podmiot liryczny – podaje kilka cech Biblii – określa nastrój wiersza	– czyta uważnie wiersz – wskazuje podmiot liryczny – wyszukuje powtórzenia i wyjaśnia ich funkcję w wierszu – wymienia wartości, do których odwołuje się podmiot liryczny	– czyta uważnie wiersz – wyjaśnia, dlaczego podmiot liryczny nazywa Biblię ojczyzną – określa rolę Biblii w kulturze – określa cechy języka utworu	– analizuje tekst na poziomie metaforycznym
65.	Biblia, czyli historia najbardziej znanej księgi. I, 2: 1), 2), 3), 5), II, 4: 1) – Waldemar Chrostowski, <i>Co to jest Pismo Święte</i> – historia Biblii – zasady pisowni tytułów utworów literackich i dzieł sztuki [podręcznik, s. 184–187]	– wie, z jakich części składa się Biblia (Stary, Nowy Testament)	– zna nazwy kilku ksiąg biblijnych – wyszukuje informacje o Biblii na infografice	– wyszukuje, w jakim czasie powstał Stary, a w jakim Nowy Testament – przypomina zasady pisowni tytułów utworów literackich i dzieł sztuki	– potrafi określić, a jakich okolicznościach powstała Biblia – zauważa odmienną pisownię ksiąg biblijnych	• na podstawie analizy tekstu formułuje wnioski o charakterze ogólnym, dotyczące społecznej funkcji <i>Biblii</i> – przedstawia oryginalne sposoby (np. zagadki, gry, infografiki) zapamiętywania zapisu tytułów utworów literackich i dzieł sztuki

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
66.	Dodajemy określenia, czyli budujemy zdania rozwinięte. II, 1: 1), 2), 4), 8), 10) – związki podrzędne i współrzędne – podmiot – orzeczenie – grupa podmiotu – grupa orzeczenia [podręcznik, s. 188–189; zeszyt ćwiczeń, s. 151–153]	– z pomocą nauczyciela rozwija zdania przez dodawanie określeń – zna podstawową funkcję rzeczownika w zdaniu (podmiot i określenia) – zna zasadniczą funkcję składniową czasownika (orzeczenie)	– stara się samodzielnie rozwijać zdania przez dodawanie określeń – zna podstawową funkcję rzeczownika w zdaniu (podmiot) i dodatkowe funkcje składniowe rzeczowników i wyrażań przyimkowych, nazywa je określeniami – zna zasadniczą funkcję składniową czasownika (orzeczenie) – podejmuje próby doboru określeń rzeczownika i czasownika zgodnie z ukształtowaniem stylistycznym wypowiedzi	– z reguły poprawnie rozwija zdania przez dodawanie określeń – dostrzega zależność formy gramatycznej wyrazu określającego od formy wyrazu określanego – zna podstawową funkcję rzeczownika w zdaniu (podmiot) i dodatkowe funkcje składniowe rzeczowników i wyrażań przyimkowych, nazywa je określeniami – zna zasadniczą funkcję składniową czasownika (orzeczenie) – z reguły poprawnie dobiera określenia rzeczownika i czasownika, uwzględniając ukształtowanie	– bezbłędnie rozwija zdania przez dodawanie określeń – wykazuje zależność formy gramatycznej wyrazu określającego od formy wyrazu określanego – zna podstawową funkcję rzeczownika w zdaniu (podmiot) i dodatkowe funkcje składniowe rzeczowników i wyrażań przyimkowych, nazywa je określeniami – zna zasadniczą funkcję składniową czasownika (orzeczenie) – poprawnie dobiera określenia rzeczownika i czasownika, uwzględniając ukształtowanie stylistyczne wypowiedzi	– twórczo wykorzystuje wiedzę na temat budowy zdań rozwiniętych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				stylistyczne wypowiedzi		
67.	Księga, która mówi o początku. I, 1: 1), 4), 5), 7), 9), 12), 14), 15), 18), 20); 2: 2), 3), 5), 8); II, 2: 3), 6), 7), 9); 3: 3); III, 1: 1), 2), 3); 2: 5); IV, 1), 5), 6) – Anna Kamieńska, <i>Stworzenie świata</i> – motto, epitet [podręcznik, s. 190–193]	– przypomina tytuły tekstów, które mówią o powstaniu świata i człowieka – zna słowo <i>motto</i> – wymienia etapy powstania świata według Biblii	– próbuje uzupełniać tabelę – wskazuje motto w tekście – relacjonuje powstanie świata według Biblii	– uzupełnia tabelę nt. powstania świata i człowieka w różnych mitach – wie, dlaczego Kamieńska użyła motta z Księgi Rodzaju – podaje synonimy wyrazu <i>dobry</i>	– wyjaśnia, dlaczego Kamieńska użyła motta z Księgi Rodzaju – wyjaśnia znaczenie słów: <i>niedziela</i> i <i>Dzień Pański</i> – dostrzega podobieństwa treściowe między różnymi tekstami kultury – podaje przykłady osób, sytuacji itp., które można nazwać dobrymi	– wyraża własny punkt widzenia na temat tekstu, trafnie dobierając argumenty na poparcie swojego stanowiska
68.	Opowieść o raju, czyli historia Boga, jabłka, węża i człowieka. I, 1: 1), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 19); II, 2: 3), 4), 5); III, 1: 1), 3); 2: 1); IV, 1), 2) – Kenneth McLeish, <i>Adam i Ewa</i> – opis miejsca – epitet, porównanie – frazeologizm [podręcznik, s. 194–196]	– zapisuje skojarzenia ze słowem <i>raj</i> – mówi o zachowaniu węża – opisuje wygląd wyobrażonego raju – zna związki frazeologiczne z motywem raju	– opisuje wygląd wyobrażonego raju, stosuje środki stylistyczne – podaje cechy węża – wyjaśnia znaczenie frazeologizmów biblijnych	– rozpoznaje w tekście obrazy symboliczne – opowiada o powodach wygnania ludzi z raju – podaje przykłady obecności zła w życiu ludzi – proponuje sposoby na mnożenie dobra w życiu codziennym – opisuje wybrany obraz – przygotowuje folder reklamowy	– zastanawia się nad obecnością zła na świecie – opisuje dzieła malarskie, uzasadnia swój wybór – funkcjonalnie używa podanych związków frazeologicznych – stosuje argumentację na poparcie swojego zdania	– stawia pytania problemowe w odniesieniu do analizowanego tekstu, – swobodnie i funkcjonalnie posługuje się w swoich wypowiedziach różnymi związkami frazeologicznymi

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
69.	Radość ze świata, który nas otacza. I, 1: 1), 3), 6), 9), 12), 16), 20); 2: 3), 11); II, 2: 6); 3: 2), 3); IV, 3) – Franciszek Karpiński, <i>Pieśń poranna</i> – hymn – podmiot liryczny – rytm – Stanisław Moniuszko [podręcznik, s. 197]	– słucha uważnie utworu – mówi o sytuacjach, kiedy czuje wdzięczność – słucha informacji o Moniuszce	– mówi o tym, co go zachwyca w otaczającym świecie – określa, do kogo zwraca się podmiot liryczny – wie, kim był Stanisław Moniuszko	– wie, jakie są cechy hymnu – wymienia, za co podmiot liryczny dziękuje Stwórcy – wymienia sytuacje, w których człowiek może czuć wdzięczność	– tworzy poprawną definicję hymnu – określa elementy rytmiczne w wierszu – wyjaśnia zapis ortograficzny wyrazów pisanych wielką literą – prowadzi dzienniczek wdzięczności	– komentuje i objaśnia związki pomiędzy warstwą brzmieniową i znaczeniową utworu poetyckiego – prowadzi oryginalny pod względem treści i formy dzienniczek wdzięczności
70.	Przyimek stoi przy imieniu. II, 1: 1), 2), 4), 6) – przyimek – wyrażenie przyimkowe – przyimki złożone [podręcznik, s. 198–200; zeszyt ćwiczeń, s. 154–156]	– wie, że przyimek jest niesamodzielną częścią mowy – z pomocą nauczyciela uzupełnia luki w tekście, używając właściwych przyimków – wie, że wyrażenie przyimkowe może być określeniem rzeczownika, czasownika i przymiotnika	– wie, że przyimek jest niesamodzielną częścią mowy – wraz z rzeczownikami tworzy wyrażenie przyimkowe – uzupełnia luki w tekście, używając z reguły właściwych przyimków – zna funkcje składniowe wyrażenia przyimkowego – wie, że wyrażenie przyimkowe może być określeniem rzeczownika,	– wie, że przyimek jest niesamodzielną częścią mowy – wraz z rzeczownikami tworzy wyrażenie przyimkowe – uzupełnia luki w tekście, używając właściwych przyimków – z reguły poprawnie dobiera formę gramatyczną rzeczownika w zależności od przyimka	– wie, że przyimek jest niesamodzielną częścią mowy – wraz z rzeczownikami tworzy wyrażenie przyimkowe – uzupełnia luki w tekście, używając właściwych przyimków – dobiera poprawnie formę gramatyczną rzeczownika w zależności od przyimka – zna funkcje składniowe wyrażenia przyimkowego – wie, że wyrażenie przyimkowe może być określeniem	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę na temat przyimków oraz umiejętności językowe dotyczące zasad ich pisowni

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			czasownika i przymiotnika – podejmuje próbę napisania relacji z wymyślonej przygody, wykorzystuje wyrażenia przyimkowe w celu uplastycznienia opowieści – dostrzega możliwość wykorzystania tych samych przyimków w tworzeniu wyrażen oznaczających stosunki przestrzenne i czasowe (dostrzega różne funkcje przyimków)	– zna funkcje składniowe wyrażenia przyimkowego – wie, że wyrażenie przyimkowe może być określeniem rzeczownika, czasownika i przymiotnika – pisze relację z wymyślonej przygody, wykorzystując wyrażenia przyimkowe w celu uplastycznienia opowieści – dostrzega możliwość wykorzystania tych samych przyimków w tworzeniu wyrażen oznaczających stosunki przestrzenne i czasowe (dostrzega różne funkcje przyimków)	rzeczownika, czasownika i przymiotnika – pisze barwną relację z wymyślonej przygody, świadomie wykorzystując wyrażenia przyimkowe w celu uplastycznienia opowieści – dostrzega możliwość wykorzystania tych samych przyimków w tworzeniu wyrażen oznaczających stosunki przestrzenne i czasowe (dostrzega różne funkcje przyimków)	
71.	Na pewno czy na niby? Pisownia przyimków złożonych i wyrażen przyimkowych.	– słucha utworu czytanego przez nauczyciela	– słucha utworu czytanego przez nauczyciela	– słucha uważnie utworu czytanego przez nauczyciela	– słucha uważnie utworu czytanego przez nauczyciela	- przedstawia oryginalne sposoby (np. zagadki, gry, infografiki) zapamiętywania

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	II, 1: 1), 2), 4); 4: 1) – Agnieszka Frączek, <i>Dziwna wizyta</i> – pisownia przyimków złożonych – pisownia wyrażen przyimkowych [podręcznik, s. 201–203; zeszyt ćwiczeń, s. 181– 185]	– z reguły poprawnie wskazuje w tekście przyimki i wyrażenia przyimkowe – z pomocą nauczyciela układa zdania z przyimkami i wyrażeniami przyimkowymi – zna zasady pisowni wyrażeń przyimkowych i przyimków złożonych – podejmuje próbę uzupełnienia luk w tekście przyimkami i formami przyimków złożonych – wie, w jakich sytuacjach korzysta się ze słownika ortograficznego, ma świadomość obecności w słowniku elementów fakultatywnych, np. zestawu zasad pisowni, przykładów zapisu	– z reguły poprawnie wskazuje w tekście przyimki i wyrażenia przyimkowe – układa zdania z przyimkami i wyrażeniami przyimkowymi, starając się zachować ich poprawną pisownię – zna podstawowe zasady pisowni wyrażeń przyimkowych i przyimków złożonych – uzupełnia luki w tekście przyimkami i formami przyimków złożonych – korzysta ze słownika ortograficznego, ma świadomość obecności w słowniku elementów fakultatywnych, np. zestawu zasad pisowni, przykładów zapisu	– poprawnie wskazuje w tekście przyimki i wyrażenia przyimkowe – samodzielnie układa zdania z wyrażeniami przyimkowymi, z reguły nie popełnia błędów w tym zakresie – zna zasady pisowni wyrażeń przyimkowych, stosuje je w sytuacjach typowych – poprawnie uzupełnia luki w tekście przyimkami i formami przyimków złożonych – umiejętnie korzysta ze słownika ortograficznego	– poprawnie wskazuje w tekście przyimki i wyrażenia przyimkowe – samodzielnie i poprawnie układa zdania z wyrażeniami przyimkowymi – zna zasady pisowni wyrażeń przyimkowych, stosuje je w sytuacjach problemowych – poprawnie uzupełnia luki w tekście przyimkami i formami przyimków złożonych – umiejętnie korzysta ze słownika ortograficznego	poprawnego zapisu przyimków

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
72.	„Kto ma uszy, niechaj słucha...” I, 1: 3), 7), 12), 14), 15), 17), 18), 19); 2: 3), 11), 12); III, 1: 1), 3); IV, 1), 2), 5) – <i>Przypowieść o siewcy</i> – przypowieść – wartości [podręcznik, s. 186–187, 204–206]	– określa czas i miejsce wydarzeń – wie, jakie są cechy przypowieści – zapisuje notatkę	– wyjaśnia znaczenie dosłowne przypowieści – wyszukuje w tekście odpowiednie cytaty – pisze pracę na zadany temat – podaje najważniejsze informacje do notatki	– formułuje wskazówki dla człowieka, który chce wydać plon – opisuje obraz – rozumie przenośne znaczenie przypowieści – redaguje notatkę	– przedstawia sytuację, które mogą być współczesnym odniesieniem do przypowieści – wyjaśnia przenośne znaczenie przypowieści – samodzielnie redaguje notatkę – wyjaśnia słowa z tematu lekcji	– na podstawie analizy tekstu formułuje wnioski o charakterze ogólnym, dotyczącej społecznej funkcji przypowieści
73.	Znaczenie światła w przypowieściach. I, 1: 3), 7), 12), 14), 15), 17), 18), 19); II, 2: 3); III, 1: 1), 3); IV, 1), 2) – <i>Przypowieść o pannach roztropnych i nierozsądnych</i> – <i>Przypowieść o lampie</i> – przypowieść – kontrast – przymiotniki o znaczeniu przeciwnym – znaczenie przenośne wyrazów – frazeologizm	– słucha informacji nauczyciela – wskazuje wydarzenia fabuły – wymienia przykłady związków frazeologicznych pochodzenia biblijnego	– mówi o roli światła w życiu człowieka – dostrzega znaczenia dosłowne – wyjaśnia znaczenie określonych biblizmów	– próbuje odczytać znaczenia przenośne – dostrzega kontrast w przypowieści o pannach – dopisuje przymiotniki o znaczeniu przeciwnym do napisanych – stosuje wybrane związki frazeologiczne w zdaniach	– wyjaśnia znaczenie lampy i światła w obu przypowieściach – wyjaśnia znaczenie frazeologizmów – buduje wypowiedź z zastosowaniem poznanych związków frazeologicznych pochodzenia biblijnego	– swobodnie i funkcjonalnie posługuje się w swoich wypowiedziach różnymi związkami frazeologicznymi

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	[podręcznik, s. 207–208]					
74	Kim jest dobry pasterz z ewangelicznej przypowieści? I, 1: 3), 7), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 8), 11), 13); II, 2: 3); III, 1: 1), 3); 2: 5); IV, 1), 2) – <i>Dobry Pasterz</i> – przypowieść – wartości [podręcznik, s. 186–187 (infografika), 209–210]	– czyta <i>Przypowieść o Dobrym Pasterzu</i> – zna wyraz <i>psalm</i> – słucha nagrania – dopisuje synonimy do wyrazu <i>dobry</i> – wymienia cechy dobrego pasterza	– zaznacza poprawne odpowiedzi w zadaniu – wyszukuje na osi czasu czas powstania psalmów – słucha nagrania – wymienia cechy dobrego pasterza – mówi o zagrożeniach dla młodych ludzi we współczesnym świecie	– wyjaśnia dosłowne znaczenie słowa <i>pasterz</i> – wie, że Księga Psalmów jest częścią Starego Testamentu – mówi o swoich wrażeniach po wysłuchaniu nagrania – szuka synonimów wyrazu <i>dobry</i> – wskazuje cechy dobrego pasterza w tekście przypowieści i <i>Psalmie 23</i> – podaje propozycje unikania zagrożeń	– wyjaśnia przenośne znaczenie słowa <i>pasterz</i> – wie, że psalmy są gatunkiem biblijnym – wyjaśnia, która wersja psalmu zrobiła na nim większe wrażenie – podaje synonimy wyrazu <i>dobry</i> – porównuje cechy dobrego pasterza w tekście przypowieści i <i>Psalmie 23</i> – dostrzega aktualność przesłania obu przypowieści	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę na temat psalmów
75.	Co jest istotą miłości do drugiego człowieka? I, 1: 1), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 3), 8), 11); II, 2: 3); III, 1: 1), 3); IV, 1), 2), 5) – <i>Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie</i>	– zna znaczenie słowa <i>miłosierny</i> – wymienia bohaterów przypowieści – opowiada, co widzi na obrazie	– zna znaczenie wyrazów: <i>miłosierny</i> i <i>miłosierdzie</i> – opisuje zachowanie bohaterów przypowieści – odpowiada na pytanie z wiersza – wymienia bohaterów <i>Przypowieści o miłosiernym Samarytaninie</i>	– rozumie znaczenie wyrazów: <i>miłosierny</i> i <i>miłosierdzie</i> – charakteryzuje postępowanie Samarytanina – opisuje obraz Vincenta van Gogha <i>Dobry Samarytanin (według Delacroix)</i>	– wyjaśnia znaczenie wyrazów: <i>miłosierny</i> i <i>miłosierdzie</i> – wskazuje dwie postawy wobec potrzebującego człowieka – analizuje obraz Vincenta van Gogha – podaje przykład współczesnego Samarytanina	– formułuje twórcze uwagi i przemyślane wskazówki dotyczące promowania akcji wolontariatu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– Lusia Ogińska, <i>Dobry Samarytanin</i> – przypowieść – wartości [podręcznik, s. 211–212]		– opisuje główne postacie na obrazie – zastanawia się, jak można być dobrym we współczesnym świecie	– mówi, jak można być dobrym we współczesnym świecie	– proponuje akcję wolontariatu	
76.	Wszyscy jesteśmy z jednej makówki. I, 1: 1), 3), 4), 5), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 3), 8), 11), 12), 13); III, 1:1), 2), 3), 5); IV, 1), 2) – Czesław Miłosz, <i>Przypowieść o maku</i> – porównanie – kontrast [podręcznik, s. 213–214]	– wypowiada się na temat wiersza – uważnie ogląda film – bierze udział w pantomimie – pisze opowiadanie	– opowiada o świecie przedstawionym w utworze – występuje w pantomimie – pisze opowiadanie – zna nazwiska polskich noblistów z dziedziny literatury	– wyodrębnia obrazy poetyckie w wierszu – przygotowuje pytania, które mógłby zadać podczas konferencji prasowej – stosuje zasady etykiety językowej podczas inscenizowanej konferencji	– interpretuje obrazy poetyckie w wierszu – wyjaśnia przesłanie utworu – pisze opowiadanie twórcze na zadany temat, stosuje wszystkie wyróżniki tej formy wypowiedzi – wyjaśnia, dlaczego wiersz można nazwać przypowieścią	– tworzy bezbłędne językowo i kompozycyjnie opowiadanie cechujące się oryginalnym ujęciem tematu, – formułuje twórcze uwagi i przemyślane wskazówki ułatwiające innym uczniom realizację pantomimy
77.	Świat Biblii – przygotowanie do sprawdzianu. I, 1: 2), 3), 5); 2: 2), 8), 11); II, 1: 1), 2), 6), 8), 10); 2: 4), 5), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9) – treści zawarte w 4. rozdziale podręcznika – przypowieść – grupa podmiotu – grupa orzeczenia	– czyta tekst w ciszy – rzadko odnajduje w tekście potrzebne informacje – ma trudności z odpowiedzią na wszystkie pytania – wie, czym jest grupa podmiotu i grupa orzeczenia – wie, czym jest przymimek, z reguły	– czyta tekst, częściowo odnajdując w nim właściwe fragmenty, na podstawie których udziela odpowiedzi na pytania – odpowiada na większość pytań – poprawnie uzupełnia luki przymkami	– czyta tekst, z reguły odnajdując fragmenty pomocne w udzieleniu odpowiedzi na pytania – z reguły poprawnie odpowiada na pytania – wyjaśnia większość frazeologizmów – zna i rozumie termin <i>przypowieść</i> , pisze <i>przypowieść</i> na	– czyta tekst ze zrozumieniem, wyszukuje w nim odpowiedzi na pytania – bezbłędnie odpowiada na pytania – wyjaśnia wszystkie frazeologizmy – zna i rozumie termin <i>przypowieść</i> , pisze <i>przypowieść</i> na zadany temat, stosuje wszystkie	– przedstawia oryginalne sposoby (np. zagadki, gry, infografiki) utrwalenia wiadomości

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– frazeologizm – przyimek, wyrażenie przyimkowe – związek współrzędny wyrazów – związek podrzędny wyrazów [podręcznik, s. 215–216]	poprawnie uzupełnia luki przyimkami – wie, czym jest wyrażenie przyimkowe – wie, czym jest przypowieść	– wie, czym jest przypowieść, próbuje napisać przypowieść	zadany temat, stosuje większość wyróżników tej formy wypowiedzi	wyróżniki tej formy wypowiedzi	
78.	Świat Biblii – piszemy sprawdzian. I, 1: 2), 3), 5); 2: 2), 8), 11); II, 1: 1), 2), 6), 8), 10); 2: 4), 5), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9); IV, 1) – treści zawarte w 4. rozdziale podręcznika – przypowieść – grupa podmiotu – grupa orzeczenia – frazeologizm – przyimek, wyrażenie przyimkowe – związek współrzędny wyrazów – związek podrzędny wyrazów	– czyta tekst w ciszy – rzadko odnajduje w tekście potrzebne informacje – ma trudności z odpowiedzią na pytania – wie, czym jest przypowieść	– czyta tekst, częściowo odnajdując w nim właściwe fragmenty, na podstawie których udziela odpowiedzi na pytania – z reguły poprawnie wykonuje zadania – próbuje napisać przypowieść	– czyta tekst, z reguły odnajdując fragmenty pomocne w udzieleniu odpowiedzi na pytania – z reguły poprawnie wykonuje zadania – pisze przypowieść na zadany temat, stosuje większość wyróżników tej formy wypowiedzi	– czyta tekst ze zrozumieniem, wyszukuje w nim odpowiedzi na pytania – bezbłędnie wykonuje zadania – zna i rozumie termin: przypowieść; pisze przypowieść na zadany temat, stosuje wszystkie wyróżniki tej formy wypowiedzi	– tworzy oryginalną pod względem formy i treści przypowieść
Blisko natury						

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
79.	Czyż to nie cudne, że bywają poranki? I, 1: 1), 4), 9), 10), 11), 19); 2: 6), 12); II, 1: 6); 2: 3), 6), 7), 8); 3: 3); 4: 1); III, 1: 3), 4), 5); 2: 1) – Lucy Maud Montgomery, <i>Poranek na Zielonym Wzgórzu</i> – świat przedstawiony – narracja – główny bohater – opis krajobrazu – epitet – synonim [podręcznik, s. 218–220]	– wymienia bohaterki przedstawione we fragmencie – mówi o miejscu wydarzeń	– określa czas wydarzeń – opisuje główną bohaterkę – opisuje krajobraz	– omawia elementy świata przedstawionego – omawia cechy bohaterki – wypisuje przymiotniki opisujące i oceniające	– opisuje krajobraz widziany oczami bohaterki – charakteryzuje bohaterkę – wymienia emocje odczuwane przez Anię – określa rodzaj narracji w utworze – wykonuje pracę pt. <i>Cztery pory roku na Zielonym Wzgórzu</i> – opisuje swoje przeżycia i emocje, kiedy się budzi w piękny poranek	– redaguje bezbłędny językowo tekst opisujący przeżycia, oryginalny pod względem treści i stylu,
80.	Część zdania, która pomaga w opisie. II, 1: 1), 2), 4), 8), 10) – przydawka – sposoby wyrażania przydawek [podręcznik, s. 221–223; zeszyt ćwiczeń, s. 156–159]	– wie, co to jest przydawka – wie, na jakie pytania odpowiada przydawka	– wskazuje podmiot, orzeczenie i określenia – wyszukuje związki wyrazowe w zdaniach – wie, czym może być wyrażona w zdaniu przydawka – wyszukuje przydawki w tekście	– potrafi wskazać przydawki w zdaniu – uzupełnia zdania przydawkami – dopisuje przydawki wyrażone różnymi częściami mowy	– określa rolę przydawki w zdaniu – funkcjonalnie używa różnych przydawek w tekście	– twórczo i swobodnie wykorzystuje wiedzę na temat przydawki oraz jej funkcji w zdaniu
81.	Jakie środki poetyckie zastosował Julian	– słucha nagrań – mówi o swoich wrażeniach	– opowiada o wrażeniach związanych	– opisuje sytuację ukazaną w wierszu	– wyjaśnia przenośne znaczenie słów w wierszu	– twórczo i swobodnie wykorzystuje wiedzę na temat środków

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	Tuwim w wierszu <i>Mowa ptaków</i>? I, 1: 1), 2), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18); 2: 2), 3), 8); II, 2: 4), 5); 3: 1); III, 1: 1); IV, 5), 6) – Julian Tuwim, <i>Mowa ptaków</i> – wyraz dźwiękonaśladowczy – dźwiękonaśladownictwo [podręcznik, s. 224–226; zeszyt ćwiczeń, s. 75–78]	– zapisuje wyrazy dźwiękonaśladowcze – zna pojęcia: <i>dźwiękonaśladownictwo</i> , wyraz <i>dźwiękonaśladowczy</i>	z odgłosami budzącej się natury – wskazuje wyrazy dźwiękonaśladowcze – rozumie pojęcia: <i>dźwiękonaśladownictwo</i> , wyraz <i>dźwiękonaśladowczy</i>	– wyszukuje i odczytuje wyrazy dźwiękonaśladowcze – wyjaśnia pojęcia: <i>dźwiękonaśladownictwo</i> , wyraz <i>dźwiękonaśladowczy</i> – odczytuje wersy, w których celowo powtarzają się głoski lub występują wyrazy oddające dźwięki natury	– łączy frazeologizmy z ich znaczeniami – zapisuje odgłosy wydawane przez podane przedmioty – korzysta ze słownika języka polskiego i słownika frazeologicznego	stylistycznych oraz ich funkcji w wierszu, – na podstawie analizy utworu formułuje wnioski o charakterze ogólnym
82.	Jaką rolę w życiu rodziny odgrywał pies Burek? I, 1: 1), 2), 7), 9), 12), 14), 16), 18), 19), 20); 2: 2), 3); II, 2: 6); 3: 1); III, 1: 1); 2: 5) – Paweł Beręsewicz, <i>Burek</i> – cytat – cytowanie [podręcznik, s. 227–229]	– czyta tekst w skupieniu / podejmuje próbę czytania na głos – słucha tekstu czytanego przez innego ucznia – z pomocą nauczyciela opisuje w formie ustnej wygląd i zachowanie zwierzęcia przedstawionego w tekście	– czyta głośno – słucha z uwagą tekstu czytanego przez innego ucznia – ogólnikowo wypowiada się na temat głównego bohatera utworu – nieprecyzyjnie opisuje w formie ustnej wygląd i zachowanie zwierzęcia	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – słucha z uwagą tekstu czytanego przez innego ucznia – opowiada o głównym bohaterze utworu, stara się przytoczyć właściwe fragmenty tekstu na poparcie swoich opinii – opisuje ustnie wygląd i zachowanie zwierzęcia	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – słucha z uwagą tekstu czytanego przez innego ucznia – barwnie opowiada o głównym bohaterze utworu, przytacza właściwe fragmenty tekstu na poparcie swoich opinii – dokładnie opisuje wygląd i zachowanie zwierzęcia	– świadomie i swobodnie wykorzystuje swoją wiedzę na temat różnych typów zdań złożonych w swoich wypowiedziach ustnych i pisemnych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
		– wie, czym jest cytat – wie, jakim celom służy cytowanie	- przedstawionego w tekście – wie, czym jest cytat – wie, jakim celom służy cytowanie	- przedstawionego w tekście – wie, czym jest cytat – wie, jakim celom służy cytowanie	- przedstawionego w tekście – wie, czym jest cytat – wie, jakim celom służy cytowanie	
83.	On jest zupełnie wyjątkowy! – jak opisać ulubione zwierzę. I, 1: 4); 2: 1), 4), 5), 6); II, 2: 3), 4), 5), 6), 7), 8), 9); 3: 1), 3), 4), 5); III, 2: 1), 4), 9); IV, 2), 3), 5), 7) – <i>Nasi ulubieńcy</i> – opis zwierzęcia – notka encyklopedyczna [podręcznik: s. 230–233; zeszyt ćwiczeń: s. 39–40]	– opowiada o swoim prawdziwym lub wymarzonym zwierzęciu – z pomocą nauczyciela sporządza listę cech, jakimi może się charakteryzować jakieś zwierzę – z pomocą nauczyciela pisze krótką notatkę na temat jakiegoś zwierzęcia (np. psa, kota, papugi) – analizuje wzorcowy opis zwierzęcia – wie, czym jest opinia – ma trudności z odróżnieniem opinii od faktu	– opowiada o swoim prawdziwym lub wymarzonym zwierzęciu – stara się scharakteryzować opisywane zwierzę pod względem jego wyglądu, temperamentu, zachowań itd. – pisze krótką notatkę na temat jakiegoś zwierzęcia (np. psa, kota, papugi), wykorzystując informacje zaczerpnięte z różnych źródeł – podejmuje próbę zredagowania opisu zwierzęcia na podstawie instrukcji i wzoru	– opowiada o swoim prawdziwym lub wymarzonym zwierzęciu – charakteryzuje opisywane zwierzę pod względem jego wyglądu, temperamentu, zachowań itd. – redaguje krótką notatkę na temat jakiegoś zwierzęcia (np. psa, kota, papugi), korzystając z różnych źródeł informacji – na podstawie instrukcji i wzoru redaguje opis zwierzęcia – wie, czym jest opinia – odróżnia opinię od faktu – dostrzega miejsce opinii w opisie	– opowiada barwnie o swoim prawdziwym lub wymarzonym zwierzęciu – charakteryzuje opisywane zwierzę pod względem jego wyglądu, temperamentu, zachowań itd. – samodzielnie redaguje krótką notatkę na temat jakiegoś zwierzęcia (np. psa, kota, papugi), korzystając z różnych źródeł informacji – na podstawie instrukcji i wzoru redaguje opis zwierzęcia – wie, czym jest opinia – odróżnia opinię od faktu – dostrzega miejsce opinii w opisie	– redaguje bezbłędny językowo opis zwierzęcia – oryginalną pod względem treści i stylu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			– wie, czym jest opinia – z reguły odróżnia opinię od faktu	– dostrzega miejsce opinii w opisie		
84.	Nie jeden z nas nieraz błąd ortograficzny popełnił. II, 1: 1), 2), 4); 3: 5); 4: 1) – Agnieszka Frączek, <i>Kompani</i> – pisownia <i>nie</i> z liczebnikami [podręcznik, s. 234–235; zeszyt ćwiczeń, s. 181]	– nazywa części mowy wyróżnione w wierszu – zna regułę pisowni przeczenia <i>nie</i> z liczebnikami	– ilustruje przykładami zapis przeczenia <i>nie</i> z liczebnikami – uzupełnia przysłowia	– uzasadnia zapis przeczenia <i>nie</i> na przykładach – wyjaśnia sens przysłów	– zna wyjątki od reguły w zakresie pisowni <i>nie</i> z liczebnikami – stosuje w praktyce zasady pisowni przeczenia <i>nie</i> z liczebnikami	– przedstawia oryginalne sposoby (np. zagadki, gry, infografiki) zapamiętania zapisu poznanych ortogramów
85.	Ustalamy zasady dotyczące postępowania z bezpieczeństwa psami. I, 1: 1), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 11); II, 2: 4), 5); 3: 1); – Ryszard Marek Groński, <i>Nos</i> – rytm [podręcznik, s. 236–237]	– z pomocą nauczyciela ustala liczbę sylab w wersach, określa liczbę wersów w strofach, wskazuje rymy – z pomocą nauczyciela opowiada o głównym bohaterze utworu	– czyta wiersz, starając się podkreślić jego rytm – podejmuje samodzielne próby ustalenia liczby sylab w wersach, określenia liczby wersów w strofach, wskazania rymów – krótko opowiada o głównym bohaterze utworu	– czyta głośno wiersz, podkreślając jego rytm – bada elementy tworzące rytm wiersza (z reguły bezbłędnie ustala liczbę sylab w wersach, określa liczbę wersów w strofach, wskazuje rymy) – opowiada o głównym bohaterze utworu	– czyta głośno wiersz, podkreślając jego rytm – umiejętnie bada elementy tworzące rytm wiersza (poprawnie ustala liczbę sylab w wersach, określa liczbę wersów w strofach, wskazuje rymy) – barwnie opowiada o głównym bohaterze utworu, cytując fragmenty wiersza	– wyraża własny punkt widzenia na temat tekstu, trafnie dobierając argumenty na poparcie swojego stanowiska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				– proponuje zasady postępowania z bezpańskimi psami	– zapisuje zasady postępowania z bezpańskimi psami	
86.	Redagujemy ogłoszenia. II, 1: 6); 2: 1), 2); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 4), 5); 2: 1), 9) – ogłoszenie [podręcznik, s. 237; zeszyt ćwiczeń, s. 46–49; materiały dodatkowe: <i>Język polski. Ćwiczenia redakcyjne</i> , cz. 1, s. 132–137]	– wie, czym jest <i>ogłoszenie</i> – odpowiada na pytania dotyczące treści ogłoszenia	– analizuje przykładowe ogłoszenia – pisze według podanego planu ogłoszenie o zaginięciu zwierzęcia – pisze ogłoszenia pasujące do podanych sytuacji / okoliczności – dopisuje brakujące informacje w podanych ogłoszeniach	– porównuje ogłoszenia – proponuje najdogodniejsze miejsce na umieszczenie napisanego ogłoszenia – pisze ogłoszenie w imieniu harcerzy – uzupełnia ogłoszenie o brakujące informacje	– określa nadawców podanych ogłoszeń – wskazuje ogłoszenia, które zawierają wyrazy podkreślające atrakcyjność oferty – określa cel, w jakim zostały napisane ogłoszenia – wskazuje w podanych ogłoszeniach określenia i sformułowania zachęcające do skorzystania z oferty	– redaguje bezbłędne językowo ogłoszenie – oryginalne pod względem treści i stylu
87	Zabawa słowami w wierszu Juliana Tuwima <i>Figielek</i>. I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 17); 2: 2), 3); II, 1: 1), 3); 2: 4), 5), 6), 8); 3: 1); IV, 5), 6) – Julian Tuwim, <i>Figielek</i> – porównanie – komizm [podręcznik, s. 238]	– odczytuje wyraz składający się ze wskazanych sylab innych wyrazów – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wypisuje zwierzęta występujące w wierszu	– wyjaśnia znaczenie podanego wyrazu – określa swoje wrażenia po wysłuchaniu tekstu – zapisuje czasowniki występujące w wierszu w formie bezokoliczników – uzupełnia podane porównania pasującymi nazwami zwierząt	– zapisuje synonimy podanego wyrazu – określa tematykę wiersza – podaje informacje na temat zachowania zwierząt z wiersza – wyjaśnia znaczenia podanych wyrazów, dobierając do nich odpowiednie przymiotniki – wyjaśnia tytuł wiersza	– korzysta ze słownika języka polskiego / słownika frazeologicznego / słownika synonimów – określa wymowę utworu – podaje przykłady sytuacji z wiersza, które nie mogły wydarzyć się w rzeczywistości, i takich, które są prawdopodobne – uzasadnia słuszność stwierdzenia, że obserwacja świata	– na podstawie analizy utworu formułuje wnioski o charakterze ogólnym

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				– wypowiada się na swój temat, korzystając z podanego słownictwa	zwierząt może być dobrą lekcją dla człowieka	
88.	Ania z Zielonego Wzgórza – opowieścią o niezwykłej dziewczynce z bujną wyobraźnią³. I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 12), 13), 14), 17), 19), 20); 2: 3), 8); III, 1: 1); 2: 5); IV, 1), 3), 9) – Lucy Maud Montgomery, <i>Ania z Zielonego Wzgórza</i> – autor – biogram	– odpowiada na część pytań dotyczących treści książki – zapoznaje się z informacjami na temat autorki poznanej lektury – zna słowo <i>biografia</i>	– rozwiązuje krzyżówkę – rozumie słowo <i>biografia</i> – uzupełnia zdania o autorce na podstawie podanej biografii – układa z rozsypanki wyrazowej tytuły książek o przygodach Ani	– wyjaśnia znaczenie słowa <i>biografia</i> – gromadzi informacje na temat cyklu książek o Ani – opowiada wybrany fragment lektury	– korzysta z dostępnych źródeł informacji – dzieli się wrażeniami, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury	– wyraża własny punkt widzenia na temat tekstu, trafnie dobierając argumenty na poparcie swojego stanowiska
89.	„Milion razy lepiej być Anią z Zielonego Wzgórza niż Anią znikąd”, czyli losy panny Shirley. I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 15), 16), 18), 19), 20); 2: 3), 5), 8), 11), 12); II, 2: 4), 8); III, 1: 1); 2: 3), 4)	– dopisuje wyrazy bliskoznaczne do wyrazu <i>dom</i> – mówi o miejscu wydarzeń	– wyjaśnia znaczenia podanych przysłów – określa czas wydarzeń – określa miejsce wydarzeń – ilustruje wybrane wydarzenia z życia bohaterki	– wypowiada się na temat roli domu (rodziny) w życiu człowieka – uzupełnia plan wydarzeń dotyczący pobytu Ani na Zielonym Wzgórzu	– wyjaśnia sens cytatu zawartego w temacie lekcji – zaznacza na osi czasu wydarzenia z życia Ani przed przybyciem na Zielone Wzgórze	– stawia pytania problemowe w odniesieniu do przeczytanego tekstu

³ Tematy lekcji zostały zaczerpnięte z książki: A. Surdej, B. Surdej, *Lektury dla klas 4–6. Obudowa metodyczna z kartami pracy*. WSiP, Warszawa 2012

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– Lucy Maud Montgomery, <i>Ania z Zielonego Wzgórza</i> – elementy świata przedstawionego – czas wydarzeń – miejsce wydarzeń – bohater – plan wydarzeń					
90.	„Ona jest naprawdę bardzo miłym stworzeniem”, czyli o niezwykłym charakterku Ani Shirley. I, 1: 1), 7), 9), 11), 14), 16), 18), 19), 20); 2: 2), 5); II, 1: 6); 2: 4), 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1), 3), 4); IV, 5), 6) – Lucy Maud Montgomery, <i>Ania z Zielonego Wzgórza</i> – opis postaci literackiej	– opowiada o głównej bohaterce – gromadzi informacje na temat wyglądu zewnętrznego Ani – z pomocą nauczyciela redaguje opis postaci literackiej	– wyjaśnia znaczenia słów: <i>charakter, usposobienie, umysłowość</i> – korzysta ze słownika języka polskiego – wyjaśnia znaczenia podanych związków frazeologicznych – gromadzi słownictwo dotyczące przedstawienia postaci – porządkuje cechy dotyczące Ani – redaguje ogólny opis postaci literackiej	– rozdziela słownictwo na wyrazy nazywające cechy charakteru, usposobienia i umysłowości – omawia elementy tworzące plan opisu postaci literackiej – ocenia postać literacką – redaguje opis postaci literackiej zgodny z wzorcem tej formy wypowiedzi	– wyjaśnia, na czym polegał „niezwykły charakter” bohaterki lektury – uzasadnia wybrane określenia przykładami zachowania, postępowania bohaterki – redaguje bezbłędny i oryginalny opis postaci literackiej	– tworzy oryginalny pod względem formy i treści opis postaci literackiej
91.	„Jakże wspaniały byłby świat, gdyby ludzkie marzenia zmieniały się w rzeczywistość”, czyli do czego są potrzebne marzenia?	– tworzy słoneczko skojarzeniowe do wyrazu <i>marzenie</i> – zna słowo <i>sentencja</i>	– rozumie znaczenie słowa <i>sentencja</i> – układa sentencje o marzeniach – nazywa związki frazeologiczne	– wyjaśnia znaczenie słowa <i>sentencja</i> – wyjaśnia sens ułożonych sentencji	– wyjaśnia znaczenia podanych frazeologizmów – wypowiada się na temat marzeń Ani i sposobów ich spełniania	– tworzy oryginalny pod względem formy i treści list

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	I, 1: 1), 7), 9), 11), 14), 15), 16), 18), 19), 20); 2: 2), 5); II, 1: 6); 2: 4), 5), 6), 9); 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 4), 5); 2: 1); IV, 5), 6) – Lucy Maud Montgomery, <i>Ania z Zielonego Wzgórza</i> – sentencja – frazeologizm	– z niewielką pomocą nauczyciela redaguje list	przedstawione w formie ilustracji – odpowiada na pytanie zawarte w temacie lekcji – samodzielnie redaguje list, zachowuje większość elementów tej formy wypowiedzi	– redaguje list, zachowuje wszystkie ważne elementy tej formy wypowiedzi	– redaguje bezbłędny pod względem językowym list z zachowaniem wszystkich elementów tej formy wypowiedzi, stosuje odpowiednie sformułowania, zachowuje spójność tekstu	
92.	Przedstawiamy poznaną legendę w formie komiksu. I, 1: 1), 2), 3), 7), 8), 9), 11), 12), 14), 15), 18), 19), 20); 2: 3), 7), 8), 12); II, 2: 9); 3: 1); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3); 2: 5), 9) – <i>Wilk z Gubbio</i> – elementy świata przedstawionego – plan wydarzeń – komiks – legenda [podręcznik, s. 239–240]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia, śledząc tekst wzrokiem – z pomocą nauczyciela układa plan wydarzeń przedstawionych w tekście – wie, co to jest komiks	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia, śledząc tekst wzrokiem – podejmuje próbę ułożenia planu wydarzeń przedstawionych w tekście – dostrzega w tekście elementy legendy – podaje cechy komiksu – wykonuje komiks	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia, śledząc tekst wzrokiem – samodzielnie układa plan wydarzeń przedstawionych w tekście – opowiada o przebiegu wydarzeń – dostrzega w tekście elementy legendy – wypowiada się na temat umowy między wilkiem a mieszkańcami miasta – tworzy komiks	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia, śledząc tekst wzrokiem – określa czas i miejsce wydarzeń przedstawionych w tekście – samodzielnie układa plan wydarzeń przedstawionych w tekście – omawia czyn dokonany przez Świętego Franciszka – ocenia postawę Świętego Franciszka – dostrzega w tekście elementy legendy – wypowiada się na temat umowy między wilkiem a	– wykonuje oryginalny pod względem treści komiks

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
					mieszkańcami miasta Gubbio – tworzy i prezentuje ciekawy komiks	
93.	Cóż począć, gdy nie wiadomo, co już zrobiono, a co pominęto? II, 1: 1), 2), 3), 4), 8) – osobowa i nieosobowa forma czasownika – bezokolicznik – formy na <i>-no</i> , <i>-to</i> – orzeczenie – podmiot [podręcznik, s. 241–243; zeszyt ćwiczeń, s. 160–162]	– odróżnia formy osobowe czasownika od nieosobowych	– wie, że formy zakończone na <i>-no</i> , <i>-to</i> pełnią funkcję orzeczeń – wie, kiedy stosuje się zdania z formami na <i>-no</i> , <i>-to</i>	– przekształca zdania z formami osobowymi w zdania z formami nieosobowymi czasownika	– funkcjonalnie wykorzystuje informacje na temat różnych form czasownika	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę na temat różnych form czasownika
94.	O szacunku do każdego stworzenia I, 1: 1), 3), 4), 8), 9), 12), 14), 16), 17), 18), 19), 20); II, 4: 1); III, 1: 1), 2), 3); 2: 1), 5); IV, 1), 2) – Ignacy Krasicki, <i>Dzieci i żaby</i> – bajka – morał [podręcznik, s. 53, 244]	– opowiada o zachowaniu chłopców – podaje cechy bohaterów	– wie, że utwór Krasickiego jest bajką – wie, że postacie są zbudowane na zasadzie kontrastu – wyszukuje morał w utworze	– ocenia zachowanie chłopców – wskazuje uosobienie w bajce – zna cechy bajki – wyjaśnia morał	– wskazuje cechy bajki w utworze Krasickiego – ocenia, czy bajka Krasickiego jest nadal aktualna	– na podstawie analizy tekstu formułuje wnioski o charakterze ogólnym

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
95.	Nasz głos w obronie środowiska. I, 2: 1), 3), 8); II, 3: 1); III, 1: 1) – plakat [podręcznik, s. 245–246]	– wie, czym jest plakat – z pomocą nauczyciela opisuje plakaty zamieszczone w podręczniku – z pomocą nauczyciela określa cel powstania plakatów – wymienia wydarzenia (znane ze szkoły i nie tylko) związane z obchodami Dnia Ziemi oraz akcją Sprzątanie Świata – wymienia przedsięwzięcia związane z dbaniem o środowisko – tworzy projekt plakatu związanego tematycznie z ochroną środowiska – czyta informacje na temat Roku Wisły – słucha nagrania piosenki – przedstawia w formie ustnej własne pomysły na polepszenie stanu	– krótko opisuje ustnie plakaty – podejmuje próbę oceny plakatów – z pomocą nauczyciela określa cel powstania plakatów – wymienia wydarzenia (znane ze szkoły i nie tylko) związane z obchodami Dnia Ziemi oraz akcją Sprzątanie Świata – mówi o wartości rzeki Wisły – podejmuje próbę zredagowania spisu przedsięwzięć związanych z dbaniem o środowisko – tworzy projekt plakatu związanego tematycznie z ochroną środowiska – słucha nagrania piosenki – podejmuje próbę napisania tekstu, w którym przedstawia własne pomysły na	– analizuje plakaty, po części uwzględniając przedstawione obiekty, wykorzystane barwy i umieszczone na nich napisy – krótko, ale rzeczowo wypowiada się na temat plakatów, wyraża opinię na ich temat – podejmuje próbę określenia celu powstania plakatów, wypowiada się na temat ich możliwych adresatów – opowiada o wydarzeniach (szkolnych i pozaszkolnych) związanych z obchodami Dnia Ziemi oraz akcją Sprzątanie Świata – samodzielnie redaguje spis przedsięwzięć związanych z dbaniem o środowisko – tworzy projekt plakatu związanego tematycznie z ochroną środowiska	– analizuje plakaty, zwracając uwagę na przedstawione obiekty, wykorzystane barwy i umieszczone na nich napisy – interesująco wypowiada się na temat plakatów, wyraża opinię na ich temat – wyjaśnia, czego symbolem jest Wisła – trafnie określa cel powstania plakatów, wypowiada się na temat ich możliwych adresatów – barwnie opowiada o wydarzeniach (szkolnych i pozaszkolnych) związanych z obchodami Dnia Ziemi oraz akcją Sprzątanie Świata – samodzielnie redaguje spis przedsięwzięć związanych z dbaniem o środowisko – tworzy projekt plakatu związanego tematycznie z ochroną środowiska – słucha uważnie nagrania piosenki	– twórczo wykorzystuje w swoich pracach projektowych inf. wyszukane w różnych źródłach, – wykonuje oryginalny pod względem treści plakat odnoszący się do omawianego problemu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
		środowiska naturalnego	polepszenie stanu środowiska naturalnego	– słucha uważnie nagrania piosenki – poprawnie określa temat wysłuchanego utworu – redaguje tekst, w którym przedstawia własne pomysły na polepszenie stanu środowiska naturalnego	– poprawnie określa temat wysłuchanego utworu i jego przesłanie – redaguje tekst, w którym przedstawia własne pomysły na polepszenie stanu środowiska naturalnego	
96.	Wyprawa w nieznane, czyli jak chronić przyrodę. I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 5), 8), 11), 12); II, 2: 4), 5), 6); 3: 1), 2), 3); III, 1: 1), 2), 4); IV, 5), 6) – Konstanty Ildefons Gałczyński, <i>Kronika olsztyńska</i> (fragment XIX) – cytata [podręcznik, s. 247]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – z pomocą nauczyciela określa temat utworu – odbiera tekst na poziomie dosłownym – wyraża własną opinię, ale ma trudności z jej uzasadnieniem – mówi krótko o swoich reakcjach czytelniczych – uczestniczy w wykonaniu utworu muzycznego (śpiewa)	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – podejmuje próbę określenia tematu utworu – z pomocą nauczyciela odbiera tekst na poziomie przenośnym – stara się uzasadnić swoje stanowisko – nazywa swoje reakcje czytelnicze – uczestniczy w wykonaniu utworu muzycznego (śpiewa)	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub innego ucznia – określa główny temat utworu (podróż) – bez większych trudności odbiera tekst na poziomie przenośnym – argumentuje swoje stanowisko, częściowo podając jako argumenty cytaty z tekstu – w dużej mierze poprawnie interpretuje cytaty w	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela lub ucznia – poprawnie określa główny temat utworu (podróż), opatruje go własnym komentarzem – odbiera tekst na poziomie przenośnym – umiejętnie uzasadnia swoje stanowisko, przytacza odpowiednie cytaty z utworu na poparcie swojej oceny – trafnie interpretuje cytaty w kontekście całości utworu	– na podstawie analizy tekstu formułuje wnioski o charakterze ogólnym, – operuje bogatym słownictwem z różnych kręgów tematycznych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
		piosenkę z tekstem Gałczyńskiego)	piosenkę z tekstem Gałczyńskiego)	kontekście całości utworu – nazywa swoje reakcje czytelnicze – uczestniczy w wykonaniu utworu muzycznego (śpiewa piosenkę z tekstem Gałczyńskiego)	– nazywa swoje reakcje czytelnicze – aktywnie uczestniczy w wykonaniu utworu muzycznego (śpiewa piosenkę z tekstem Gałczyńskiego)	
97.	Blisko natury – przygotowanie do sprawdzianu. I, 1: 4); 2: 2); II, 1: 1), 3), 6), 8); 2: 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9) – treści zawarte w 5. rozdziale podręcznika – przydawka – rodzaje przydawek – dźwiękonaśladownictwo – osobowe i nieosobowe formy czasownika – orzeczenie – pisownia <i>nie</i> z liczebnikami – ogłoszenie – opis zwierzęcia [podręcznik, s. 248–250]	– czyta tekst w skupieniu – stara się odpowiedzieć na pytania – stara się zredagować ogłoszenie – redaguje prosty opis zwierzęcia	– czyta tekst w skupieniu – wyszukuje w tekście informacje dotyczące poleceń – rozpoznaje formy nieosobowe czasownika – redaguje ogłoszenie, zachowuje niektóre jego wyróżniki – opisuje zwierzę, zachowuje niektóre wyróżniki opisu zwierzęcia	– czyta tekst w skupieniu i ze zrozumieniem – podaje wyrazy dźwiękonaśladowcze – wypisuje przydawki z tekstu – redaguje ogłoszenie, zachowuje większość jego wyróżników – opisuje zwierzę, zachowuje większość wyróżników opisu zwierzęcia	– używa przydawek wyrażonych różnymi częściami mowy – przekształca formy nieosobowe czasownika w formy osobowe – redaguje ogłoszenie, zachowuje wszystkie jego wyróżniki – opisuje zwierzę, zachowuje wszystkie wyróżniki opisu zwierzęcia	– wykonuje oryginalną pod względem treści mapę pamięci z materiałem powtórkowym

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
98.	Blisko natury – piszemy sprawdzian. I, 1: 4); 2: 2); II, 1: 1), 3), 6), 8); 2: 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9); IV, 1) – sprawdzian kontrolny nr 5 – przydawka – rodzaje przydawek – dźwiękonaśladownictwo – osobowe i nieosobowe formy czasownika – orzeczenie – pisownia <i>nie</i> z liczebnikami – ogłoszenie – opis zwierzęcia	– czyta tekst w skupieniu – stara się odpowiedzieć na pytania – stara się zredagować ogłoszenie – redaguje prosty opis zwierzęcia	– czyta tekst w skupieniu – wyszukuje w tekście informacje dotyczące poleceń – rozpoznaje formy nieosobowe czasownika – redaguje ogłoszenie, zachowuje niektóre jego wyróżniki – opisuje zwierzę, zachowuje niektóre wyróżniki opisu zwierzęcia	– czyta tekst w skupieniu i ze zrozumieniem – podaje wyrazy dźwiękonaśladowcze – wypisuje przydawki z tekstu – redaguje ogłoszenie, zachowuje większość jego wyróżników – opisuje zwierzę, zachowuje większość wyróżników opisu	– używa przydawek wyrażonych różnymi częściami mowy – przekształca formy nieosobowe czasownika w formy osobowe – redaguje ogłoszenie, zachowuje wszystkie jego wyróżniki – opisuje zwierzę, zachowuje wszystkie wyróżniki opisu zwierzęcia	– tworzy oryginalny pod względem formy i treści opis zwierzęcia
Ogród sztuki						
99.	W ogrodzie sztuk. I, 2: 2), 3), 8); II, 3: 1); III, 1: 1) – <i>Ogród sztuki</i> – martwa natura – dziedziny sztuki – rodzaje malarstwa [podręcznik, s. 251; zeszyt ćwiczeń, s. 112– 114]	– wypowiada się na temat obrazu – tworzy kompozycję z przedmiotów leżących na szkolnym stoliku – rozwiązuje diagram sylabowy	– rozumie pojęcie <i>martwa natura</i> – łączy rodzaj malarstwa z informacją o tym, co zostało przedstawione na obrazie	– wymienia przedmiot nawiązujący do innej niż malarstwo dziedziny sztuki, który można byłoby dodać do stworzonej kompozycji – dopasowuje wyjaśnienia do pojęć: <i>fresk, fotografia, grafika</i>	– wyjaśnia, z jakimi dziedzinami sztuki łączą się podane pojęcia – podaje własne przykłady pojęć związanych z określonymi dziedzinami sztuki	– świadomie i swobodnie wykorzystuje wiedzę na temat sztuki, rodzajów malarstwa w wypowiedzi dotyczącej analizy reprodukcji

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
100.	Jaki był stosunek Jerzego do własnej twórczości? I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 12), 14), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 5), 8), 11); II, 3: 1); IV, 5), 6) – Kornel Makuszyński, <i>Szaleństwa panny Ewy</i> – opis miejsca – pejzaż – synonim – frazeologizm – słownictwo gwarowe – słownictwo potoczne – wulgaryzmy [podręcznik, s. 252–256]	– czyta tekst – z pomocą nauczyciela określa elementy świata przedstawionego w utworze – opowiada krótko o własnych przeżyciach związanych z obcowaniem ze sztuką – wartościuje postawy i zachowania postaci – gromadzi informacje na temat pracowni malarza, wyszukuje w tekście fragmenty dotyczące jej wyglądu – wie, czym są synonimy, z reguły poprawnie tworzy pary wyrazów synonimicznych – wie, w jakim celu korzysta się ze słownika języka polskiego	– czyta tekst głośno – z reguły poprawnie określa elementy świata przedstawionego w utworze – dostrzega dwa punkty widzenia na jedną sprawę – opowiada krótko o własnych przeżyciach związanych z obcowaniem ze sztuką, stara się je porównać z doznaniem bohaterki utworu – wartościuje postawy i zachowania postaci, w niewielkim stopniu posługuje się słownictwem wartościującym – przedstawia własne zdanie i z reguły poprawnie je uzasadnia – gromadzi informacje na temat pracowni	– czyta tekst głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie określa elementy świata przedstawionego w utworze – podejmuje próbę interpretacji cytatu w kontekście całości tekstu – dostrzega dwa punkty widzenia na jedną sprawę – podejmuje próbę konfrontacji poglądów bohaterów – opowiada o własnych przeżyciach związanych z obcowaniem ze sztuką, porównuje je z doznaniem bohaterki utworu – wartościuje postawy i zachowania postaci, posługuje się słownictwem wartościującym – przedstawia własne zdanie i z reguły	– czyta tekst głośno, wyraźnie i wyraziście – poprawnie określa elementy świata przedstawionego w utworze – trafnie interpretuje cytat w kontekście całości tekstu – przedstawia dwa punkty widzenia na jedną sprawę – umiejętnie konfrontuje poglądy bohaterów – barwnie opowiada o własnych przeżyciach związanych z obcowaniem ze sztuką, porównuje je z doznaniem bohaterki utworu – wartościuje postawy i zachowania postaci, swobodnie posługuje się słownictwem wartościującym – przedstawia własne zdanie, umiejętnie je uzasadnia	– stawia pytania problemowe w odniesieniu do przeczytanego tekstu, – operuje bogatym słownictwem z różnych kręgów tematycznych, – tworzy oryginalny pod względem formy i treści opis miejsca

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			malarza, wyszukuje w tekście fragmenty dotyczące jej wyglądu – podejmuje próbę zredagowania opisu miejsca w oparciu o wzór – wie, czym są synonimy, z reguły poprawnie zastępuje wyrazy ich bliskoznacznymi / jednoznacznymi odpowiednikami, tworzy pary synonimiczne – wie, w jakim celu korzysta się ze słownika języka polskiego – orientuje się w podstawowych oznaczeniach występujących w słownikach	poprawnie je uzasadnia – gromadzi informacje na temat pracowni malarza, wyszukuje w tekście fragmenty dotyczące jej wyglądu – podejmuje próbę samodzielnego zredagowania opisu miejsca, wykorzystując zgromadzone uprzednio informacje – wie, czym są synonimy, posługuje się nimi w celu unikania powtórzeń – korzysta ze słownika języka polskiego – zna podstawowe oznaczenia występujące w słownikach	– gromadzi informacje na temat pracowni malarza, wyszukuje w tekście fragmenty dotyczące jej wyglądu – na podstawie zgromadzonego materiału samodzielnie redaguje opis miejsca – wie, czym są synonimy, świadomie posługuje się nimi – korzysta ze słownika języka polskiego – zna podstawowe oznaczenia występujące w słownikach	
101.	Sporo piszę, więc zostanę pisarzem. Orzeczenie i jego rodzaje.	– wie, czym jest orzeczenie, wskazuje je w zdaniu	– z reguły poprawnie wskazuje w zdaniach orzeczenia	– poprawnie wskazuje w zdaniach orzeczenia – nazywa części mowy, które pełnią funkcję	– bezbłędnie wskazuje w zdaniach orzeczenia – przekształca zdania z orzeczeniem imiennym	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę i umiejętności językowe dotyczące

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	II, 1: 1), 2), 3), 4), 8), 10) – orzeczenie czasownikowe – orzeczenie imienne – łącznik – orzecznik [podręcznik, s. 257–259; zeszyt ćwiczeń, s. 163– 166]	– zna definicje orzeczenia czasownikowego i orzeczenia imiennego – wypisuje orzeczenia z tekstu	– rozpoznaje w zdaniach i nazywa rodzaje orzeczeń – rozpoznaje części mowy, które pełnią funkcję orzecznika	orzecznika w orzeczeniu imiennym – przekształca tekst, aby uniknąć powtórzeń	w zdania z orzeczeniem czasownikowym – i odwrotnie	orzeczenia i jego funkcji w zdaniu
102.	Opisujemy pejzaż. I, 1: 4); 2: 8); II, 3: 1); 4: 1), 2); III, 1: 1); 2: 1), 9); IV, 3), 9) – Stanisław Wyspiański, <i>Planty o świecie</i> – Stefan Filipkiewicz, <i>Pejzaż z rzeką</i> – porównanie – epitet – pejzaż – opis obrazu [podręcznik, s. 260–261, zeszyt ćwiczeń, s. 24– 25]	– wie, czym jest pejzaż – krótko i mało precyzyjnie opisuje ustnie przykładowe reprodukcje – z pomocą nauczyciela nadaje tytuł fragmentowi utworu – wie, czym jest epitet – wie, czym jest porównanie – stara się wskazać w tekście epitety i porównania – dostrzega rolę techniki w upowszechnianiu kultury	– wie, czym jest pejzaż – wypowiada się krótko na temat przykładowych pejzaży – opisuje ustnie przykładowe reprodukcje – nadaje tytuł fragmentowi utworu – wskazuje w tekście epitety i porównania – orientuje się w możliwościach, jakie daje technika w zakresie upowszechniania kultury i dostępu do zbiorów muzealnych	– wie, czym jest pejzaż – wypowiada się krótko na temat przykładowych pejzaży, wyraża opinię na ich temat – analizuje przykładowe reprodukcje, w dużej mierze zwracając uwagę na sposoby ukazywania na nich przestrzeni i wierność w oddaniu szczegółów – nadaje fragmentowi utworu trafny tytuł – wie, jaką funkcję w utworze literackim pełnią porównania i epitety	– wie, czym jest pejzaż – interesująco wypowiada się na temat przykładowych pejzaży, wyraża opinię na ich temat i ją uzasadnia – analizuje przykładowe reprodukcje pod kątem ich tematów, sposobów ukazywania na nich przestrzeni i wierności w oddaniu szczegółów – nadaje fragmentowi utworu trafny tytuł – wie, jaką funkcję w utworze literackim pełnią porównania i epitety	- wyraża własny punkt widzenia na temat przykładowych pejzaży, trafnie wykorzystując informacje wyszukane w różnych źródłach, - operuje bogatym słownictwem z różnych kręgów tematycznych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			– odwiedza wirtualne muzeum	– poprawnie wskazuje w tekście epitety i porównania – orientuje się w możliwościach, jakie daje technika w zakresie upowszechniania kultury i dostępu do zbiorów muzealnych – odwiedza wirtualne muzeum	– poprawnie wskazuje w tekście epitety i porównania – orientuje się w możliwościach, jakie daje technika w zakresie upowszechniania kultury i dostępu do zbiorów muzealnych – odwiedza wirtualne muzeum	
103.	Czym dla podmiotu lirycznego w wierszu jest muzyka? I, 1: 1), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 8), 9), 11); II, 3: 1); 4: 1), 2); III; 1: 1), 2), 3), 5); 2: 4); IV, 2), 3), 7), 9) – Ludwik Jerzy Kern, <i>Muzyka</i> – podmiot liryczny – rytm [podręcznik, s. 262–263]	– wypowiada się na temat ulubionego zespołu muzycznego lub solisty – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela	– wypowiada się na temat upodobań muzycznych koleżanek i kolegów z klasy – czyta głośno (wyraźnie i wyraziście)	– wypowiada się na temat znaczenia muzyki w życiu człowieka – odpowiada na pytanie zawarte w temacie lekcji – czyta wiersz w taki sposób, aby wydobyć jego zmienny rytm	– wyjaśnia sens przenośni zawartych w wierszu – opracowuje zasady, których powinny przestrzegać osoby słuchające muzyki – bada rytm wiersza	– analizuje tekst na poziomie metaforycznym – komentuje i objaśnia związki pomiędzy warstwą brzmieniową i znaczeniową utworu
104.	Jaki utwór nazywamy fraszką?	– czyta głośno fraszki – z pomocą nauczyciela określa tematy	– czyta głośno fraszki – z reguły trafnie określa tematy	– czyta fraszki głośno, wyraźnie i wyraziście	– czyta fraszki głośno, wyraźnie i wyraziście	– tworzy oryginalny pod względem formy i treści opis wnętrza teatru

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	I, 1: 6), 12), 14), 15), 17), 18); 2: 2), 3), 8), 9), 11), 12); II, 2: 4), 6); 3: 1), 2); III, 1: 1), 3) – Ryszard Przymus, <i>Fraszki teatralne</i> – teatr – terminologia związana z teatrem [podręcznik, s. 264–265, 267–269]	poszczególnych utworów – zna termin <i>fraszka</i> – z pomocą nauczyciela redaguje opis wnętrza teatru na podstawie fotografii – zna zasady zachowania się w teatrze i kinie – z pomocą nauczyciela redaguje kodeks dobrego zachowania w teatrze – uczestniczy w scenie dramowej	poszczególnych utworów – wie, czym jest fraszka – podejmuje próbę ułożenia własnego żartobliwego utworu wierszowanego związanego z teatrem – podejmuje próbę zredagowania opisu wnętrza teatru na podstawie fotografii – zna zasady zachowania się w teatrze – redaguje kodeks dobrego zachowania w teatrze – wskazuje różnice w zachowaniu się w teatrze i kinie – uczestniczy w scenie dramowej – zna podstawowe cechy teatru antycznego	– trafnie określa tematy poszczególnych utworów – wie, czym jest fraszka – układa własny żartobliwy utwór wierszowany związany z teatrem, częściowo powielając kompozycję i ukształtowanie językowe utworu Ryszarda Przymusa – samodzielnie redaguje opis wnętrza teatru na podstawie fotografii, z reguły zachowuje wyznaczniki gatunkowe opisu – zna zasady zachowania się w teatrze – redaguje kodeks dobrego zachowania w teatrze – wskazuje różnice w zachowaniu się w teatrze i kinie	– trafnie określa tematy poszczególnych utworów – wie, czym jest fraszka – układa własny żartobliwy utwór wierszowany związany z teatrem – samodzielnie redaguje opis wnętrza teatru na podstawie fotografii, zachowuje wyznaczniki gatunkowe opisu – zna zasady zachowania się w teatrze – samodzielnie redaguje kodeks dobrego zachowania w teatrze – poprawnie wskazuje różnice w zachowaniu się w teatrze i kinie – uczestniczy w scenie dramowej – zna podstawowe cechy teatru antycznego	

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				– uczestniczy w scenie dramowej – zna podstawowe cechy teatru antycznego		
105.	Tworzymy Dekalog kulturalnego widza teatralnego i kinowego. I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 8), 9), 11); II, 2: 4), 6); 3: 1), 2); III, 1: 1); IV, 5), 6) – Ewa Skarżyńska, <i>Teatr</i> – Tadeusz Makowski, <i>Teatr dziecięcy</i> – teatr – terminologia związana z teatrem [podręcznik, s. 266–267]	– wypowiada się krótko na temat swojej wizyty w teatrze (np. klasowego wyjścia na spektakl) – z pomocą nauczyciela opisuje sytuację przedstawioną w utworze – z pomocą nauczyciela opowiada o sytuacji przedstawionej na obrazie T. Makowskiego – wie, że w kinie i teatrze obowiązują określone zasady zachowania	– przedstawia krótko własne wrażenia związane z wizytą w teatrze – wypowiada się ogólnikowo na temat sytuacji opisanej w utworze – opowiada mało precyzyjnie o sytuacji przedstawionej na obrazie T. Makowskiego – rozmawia na temat zasad obowiązujących w kinie i teatrze	– przedstawia własne wrażenia związane z wizytą w teatrze, posługuje się starannym językiem – wypowiada się krótko na temat sytuacji opisanej w utworze – ocenia zgodność zobrazowanej w utworze sytuacji z rzeczywistością – opowiada o sytuacji przedstawionej na obrazie T. Makowskiego – bierze udział w opracowaniu zasad obowiązujących w kinie i teatrze	– przedstawia własne wrażenia związane z wizytą w teatrze, opowiada o tym w sposób interesujący, posługuje się starannym językiem – wypowiada się na temat sytuacji opisanej w utworze – ocenia zgodność zobrazowanej w utworze sytuacji z rzeczywistością, uzasadnia swoją opinię – opowiada o sytuacji przedstawionej na obrazie T. Makowskiego – opracowuje zbiór zasad obowiązujących w kinie i teatrze	– stawia pytania problemowe w odniesieniu do przeczytanego tekstu
106.	Ostatnio na lekcji zdarzyło się coś niezwykłego... –	– czyta wzór sprawozdania	– zapoznaje się ze wskazówkami dla piszącego sprawozdanie	– podkreśla określenia dotyczące dobrego sprawozdania	– odpowiada na pytania dotyczące tekstu podanego sprawozdania	– redaguje bezbłędne językowo sprawozdanie na określony temat,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	piszemy sprawozdanie. II, 2: 2), 3), 6), 7), 8), 9); 3: 1), 3); 4: 1), 2); III, 1: 2), 3), 4), 5); 2: 1), 9); IV, 5) – sprawozdanie [podręcznik, s. 269–271; zeszyt ćwiczeń, s. 49– 54]	– wskazuje plan, na podstawie którego napisano sprawozdanie – pisze sprawozdanie, korzystając ze schematu	– skreśla pytania, na które sprawozdanie ze szkolnej uroczystości nie musi dawać odpowiedzi – na podstawie wskazówek dla sprawozdawcy i wzoru w podręczniku pisze sprawozdanie na określony temat	– zapoznaje się ze słownictwem przydatnym podczas pisania sprawozdania – uzupełnia sprawozdanie podanymi określeniami – pisze sprawozdanie, zachowuje najważniejsze jego wyróżniki	– funkcjonalnie wykorzystuje słownictwo przydatne podczas pisania sprawozdania – redaguje sprawozdanie na określony temat, zachowuje wszystkie wyróżniki tej formy wypowiedzi	oryginalne pod względem treści i stylu
107.	Z wizytą w teatrze. I, 2: 8), 9); II, 3: 4); III, 1: 1) – teatr – terminologia związana z teatrem – plakat – afisz – bilet – pantomima – tekst główny – tekst poboczny [zeszyt ćwiczeń, s. 99– 105]	– podaje informacje, jakie znajdują się na bilecie teatralnym – rysuje wnętrze teatru – wskazuje rekwizyty, których brakuje w podanych scenkach – przedstawia ruchami jednej ręki określone gesty	– zapisuje kolejne czynności wykonywane od momentu wejścia do teatru – opisuje rysunek przedstawiający wnętrze teatru – wymienia rodzaje znanych mu przedstawień teatralnych – wie, czym jest scenariusz, tekst główny i poboczny	– odróżnia plakat od afisza – uzupełnia tekst, który rozlega się w teatrze z megafonów przed rozpoczęciem spektaklu – zna słownictwo związane z teatrem – pokazuje ruchami głowy określone sytuacje – odgrywa scenki – przedstawia w formie pantomimy grę na wybranym instrumencie – dopisuje brakujące części wyrazów	– określa adresata spektaklu – wyjaśnia, czym jest pantomima – łączy terminy związane z teatrem z odpowiednimi wyjaśnieniami – opracowuje ruch sceniczny do podanych sytuacji – rozumie, czym jest tekst poboczny – dopisuje do podanych scenek tekst poboczny	– twórczo wykorzystuje swoją wiedzę na temat specyfiki utworów teatralnych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				– podkreśla w podanym fragmencie tekst poboczny		
108.	Czy zawsze piszemy wyrazy zgodnie z ich brzmieniem? II, 3: 5); 4: 1); III, 1: 1) – <i>Zakrety ortografii. Rozbieżności między mową a pismem</i> – Agnieszka Frączek, <i>Co widzi widz?</i> – różnice między wymową a pisownią – głoska a litera – głoski bezdźwięczne i dźwięczne [podręcznik, s. 272–273, zeszyt ćwiczeń, s. 186–188]	– odczytuje wyrazy wyróżnione w wierszu – wie, czym się różni litera od głósłki – wskazuje litery, które wymawia się inaczej, niż są zapisane – uzupełnia wyrazy brakującymi literami – uzupełnia imiona, zwracając uwagę na różnice między wymową a pismem – uzupełnia wyrazy brakującymi literami	– zauważa różnice między wymową a pisownią – uzupełnia w zeszycie wyrazy, które zapisuje się inaczej, niż wymawia – podaje formy wyrazów, dzięki którym można wyjaśnić ich pisownię – w rozwiązaniach rebusów podkreśla litery oznaczające głoski, które wymawia się inaczej, niż pisze	– wyjaśnia, czym wskazane wyrazy odróżniają się od pozostałych – uzupełnia literami nazwy miast w celu wyjaśnienia różnic między ich pisownią a wymową – dopisuje formy wyrazów uzasadniające ich pisownię – rozwiązuje rebus, a następnie układa zdanie z wyrazem będącym rozwiązaniem	– wyjaśnia pisownię innymi formami wyrazów lub wyrazami pochodzącymi z tej samej rodziny wyrazów – dzieli wyrazy na dwie grupy w zależności od miejsca, w którym zachodzą rozbieżności między ich wymową a zapisem – podaje własne przykłady wyrazów, w których zachodzą rozbieżności między wymową a zapisem	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę oraz umiejętności językowe dotyczące rozbieżności między mową a pismem
109.	Scenariusz to film na papierze... I, 1: 1), 7), 8); 2: 5), 8), 9), 10); II, 3: 1), 3); III, 2: 5) – Kornel Makuszyński, <i>Panna z mokrą głową</i> – <i>Panna z mokrą głową</i> - scenariusz filmowy	– zauważa różnice między lekturą a filmem – określa czas i miejsce wydarzeń, wymienia bohaterów – zna pojęcia: <i>scenariusz, tekst główny, tekst poboczny</i>	– opisuje sytuację przedstawioną w utworze – wie, czym jest adaptacja filmowa – rozmawia o czytaniu książek i oglądaniu filmów	– zauważa różnice między tekstem literackim a scenariuszem – wie, czym jest adaptacja filmowa – rozumie pojęcia: <i>scenariusz, tekst główny, tekst poboczny</i>	wskazuje różnice między tekstem literackim a scenariuszem – podaje przykłady adaptacji filmowej – wyjaśnia pojęcia: <i>scenariusz, tekst główny, tekst poboczny</i> – wyjaśnia terminy filmowe	– tworzy oryginalny pod względem formy i treści tekst na temat: „ <i>Co lepsze – książka czy film?</i> ”

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	(Tomasz Piotrowski, Kazimierz Tarnas) – adaptacja filmowa – scenariusz – tekst główny – tekst poboczny – środki filmowe [podręcznik, s. 274–277]		– zna pojęcia: <i>scenariusz, tekst główny, tekst poboczny</i>	– wskazuje w tekście scenariusza tekst poboczny – podaje przykłady adaptacji filmowej – zna filmowe środki wyrazu – pisze pracę na temat: <i>Co lepsze – książka czy film?</i>	– wypowiada się na temat roli dźwięku i światła w filmie – wypowiada się na temat doboru muzyki filmowej w zależności od gatunku obrazu – pisze pracę na temat: <i>Co lepsze – książka czy film?</i>	
110.	Czy uważnie przeczytaliśmy Opowieści z Narnii C.S. Lewisa? ⁴ I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 12), 13), 14), 17), 19), 20); 2: 3), 8); III, 1: 1); 2: 5); IV, 1), 3), 9) – Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa</i> – autor – biogram	– z pomocą nauczyciela odpowiada na pytania dotyczące treści książki – z pomocą nauczyciela uzupełnia diagram – zapoznaje się z informacjami na temat autora poznanej lektury	– odpowiada na niektóre pytania dotyczące treści książki – rozwiązuje krzyżówkę – zapoznaje się z informacjami na temat autora poznanej lektury – częściowo uzupełnia diagram – mówi o książce	– korzysta z dostępnych źródeł informacji – z reguły poprawnie odpowiada na pytania dotyczące treści książki – dopisuje tytuły książek Lewisa – uzupełnia diagram – opowiada wybrany fragment lektury	– dzieli się wrażeniami, jakie towarzyszyły mu podczas czytania lektury – bezbłędnie uzupełnia diagram – opowiada wybrany fragment lektury – odpowiada bezbłędnie na pytania dotyczące treści książki	
111.	Świat przedstawiony w Opowieściach z Narnii C.S. Lewisa.	– wymienia elementy świata przedstawionego utworu	– podaje najważniejsze informacje na temat głównych bohaterów, wymienia niektórych	– dzieli bohaterów na pierwszo-, drugoplanowych i epizodycznych	– wymienia bohaterów i dzieli ich według wskazań tabeli	

⁴ Tematy lekcji zostały zaczerpnięte z książki: A. Surdej, B. Surdej, *Lektury dla klas 4–6. Obudowa metodyczna z kartami pracy*. WSiP, Warszawa 2012. Gotowe karty pracy można też znaleźć w nowej publikacji: *Zeszyt lekturowy. Język polski. Szkoła podstawowa, klasa 5*; WSiP, Warszawa 2018

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 11), 12), 13), 14), 16), 19), 20); 2: 3), 8); III, 1: 1); 2: 3), 4) – Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa</i> – elementy świata przedstawionego – czas wydarzeń – miejsce wydarzeń – bohater – plan wydarzeń	– wymienia głównych bohaterów – mówi o wydarzeniach	bohaterów drugoplanowych – określa czas i miejsce wydarzeń – porządkuje plan wydarzeń	– porządkuje plan wydarzeń – wie, że akcja rozgrywa się w dwóch światach: realistycznym i fantastycznym	– określa czas i miejsce wydarzeń na podstawie odpowiednich cytatów, dopasowuje do odpowiedniego miejsca w tabeli – porównuje realia świata przedstawionego w powieści ze współczesnymi realiami – formułuje wniosek	
112.	Dlaczego w Narnii nie było Bożego Narodzenia? I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 5), 11), 12); II, 2: 4), 8); 3: 1), 2), 3); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 9); IV, 5), 6) – Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa</i> – synonimy – opis postaci – opis przedmiotu	– zapisuje skojarzenia do nazwy <i>Boże Narodzenie</i> – podaje zwyczaj bożonarodzeniowy – koloruje ilustrację przedstawiającą Świętego Mikołaja z Narnii – opowiada o wymarzonej prezencie	– dopisuje przynajmniej dwa wyrazy bliskoznaczne do wyrazu <i>prezent</i> – opowiada o zwyczajach bożonarodzeniowych – koloruje i opisuje ilustrację przedstawiającą Świętego Mikołaja z Narnii – zapisuje informacje na temat prezentów, jakie otrzymali bohaterowie lektury – opowiada o wymarzonej prezencie	– dopisuje wyrazy bliskoznaczne do wyrazu <i>prezent</i> – opowiada o swoich przeżyciach związanych ze świętami – opisuje swój wymarzony świąteczny prezent	– wyjaśnia, dlaczego w Narnii nie było Bożego Narodzenia – wypowiada się na temat swojego wyobrażenia Świętego Mikołaja – opisuje swój wymarzony świąteczny prezent	– tworzy oryginalny pod względem treści i stylu opis swojego wymarzonego świątecznego prezentu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
113.	Aslan – dobry duch w lwiej skórze. I, 1: 1), 2), 3), 7), 9), 11), 12), 14), 15), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 5); II, 1: 12), 2: 4), 5); 3: 1); IV, 5), 6) – Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa</i> – frazeologizmy – bohater	– rozumie znaczenie niektórych podanych związków frazeologicznych – z pomocą nauczyciela korzysta ze słownika frazeologicznego języka polskiego – opowiada o Aslanie – z pomocą nauczyciela tworzy ogólny opis lwa	– wyjaśnia znaczenie niektórych podanych związków frazeologicznych – korzysta ze słownika frazeologicznego języka polskiego – mówi, jak rozumie sens podanego zdania – opowiada o Aslanie – samodzielnie tworzy opis lwa	– wyjaśnia znaczenie podanych związków frazeologicznych – wyjaśnia sens podanego zdania – opowiada o Aslanie i jego roli w Narnii – omawia fragment tekstu opisujący reakcję dzieci na dźwięk słowa <i>Aslan</i> – nazywa cechy Aslana – tworzy poprawny opis postaci zgodnie z zasadami tej formy wypowiedzi	– bezbłędnie wyjaśnia znaczenie podanych związków frazeologicznych – układa zdania ze związkami frazeologicznymi – uzasadnia podane cechy Aslana przykładami jego zachowania, postępowania – ocenia bohatera – wyjaśnia znaczenie Aslana w powieści – redaguje wyczerpujący, bezbłędny opis bohatera, używa różnych środków stylistycznych	– swobodnie i funkcjonalnie posługuje się w swoich wypowiedziach różnymi związkami frazeologicznymi, – w sposób dojrzały i przemyślny komentuje zachowanie bohatera, uwzględniając motywy jego działania
114.	Opowieści z Narnii – książka a film. I, 2: 3), 8), 9), 10), 11), 13); II, 2: 7); III, 1: 1), 2), 3); IV, 5), 6) – Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa</i> – ekranizacja – terminologia związana z filmem	– ogląda film – wie, czym jest ekranizacja	– z uwagą ogląda film – łączy pojęcia z odpowiednimi wyjaśnieniami – redaguje wypowiedź na temat filmu	– rozumie, czym jest ekranizacja – dzieli się wrażeniami z obejrzanego filmu – redaguje kilkudzaniową pisemną wypowiedź zachęcającą do obejrzenia filmu	– omawia podobieństwa i różnice między książką a filmem – redaguje kilkudzaniową pisemną wypowiedź z uzasadnieniem zachęcającą do obejrzenia filmu	– tworzy oryginalną pod względem formy i treści wypowiedź prezentując swoją wiedzę na temat specyfiki filmu
115.	Dopełnienie – nieznana nam dotąd część zdania.	– wie, czym jest dopełnienie	– wyszukuje w zdaniach poznane części zdania	– wie, czym dopełnienie może być wyrażone	– określa rolę dopełnienia w tekście	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	II, 1: 1), 2), 3), 8), 10) – części zdania – dopełnienie [podręcznik: s. 278–280; zeszyt ćwiczeń, s. 166–168]	– zna pytania, na które odpowiada dopełnienie	– zna pytania, na które odpowiada dopełnienie	– uzupełnia zdania dopełnieniami	– funkcjonalnie używa dopełnień w tekście	wiedzę i umiejętności językowe na temat dopełnienia i jego funkcji w zdaniu
116.	Telewizja – przyjaciel czy wróg? I, 2: 1), 2), 3), 5), 6), 8), 9), 10), 11), 13); II, 2: 6), 7); 3: 1), 2), 3); III, 1: 1), 2), 3), 4), 6); IV, 3), 5), 6), 7), 9) – program telewizyjny [podręcznik, s. 281–282; zeszyt ćwiczeń, s. 106–109]	– wypowiada się ogólnikowo na temat znaczenia telewizji w życiu współczesnego społeczeństwa – z pomocą nauczyciela wskazuje zalety i wady powszechnego dostępu do telewizji – klasyfikuje programy telewizyjne według kategorii wiekowych i tematycznych – zna podstawowe oznaczenia graficzne stosowane podczas emisji programów telewizyjnych – wie, w jakim celu korzysta się ze słownika wyrazów obcych	– wypowiada się ogólnikowo na temat miejsca telewizji wśród innych mediów – wypowiada się ogólnikowo na temat zalet i wad telewizji – zysków i zagrożeń związanych z częstym oglądaniem telewizji, uznawania telewizji za „czwartą władzę” – klasyfikuje programy telewizyjne według kategorii wiekowych i tematycznych – wciela się w rolę prezentera telewizyjnego – zna podstawowe oznaczenia graficzne stosowane podczas	– wypowiada się na temat miejsca telewizji wśród innych mediów – wypowiada się na temat zalet i wad telewizji – zysków i zagrożeń związanych z częstym oglądaniem telewizji, uznawania telewizji za „czwartą władzę” – klasyfikuje programy telewizyjne według kategorii wiekowych i tematycznych – wciela się w rolę prezentera telewizyjnego, dopasowując język i styl wypowiedzi do wystąpienia publicznego	– interesująco wypowiada się na temat miejsca telewizji wśród innych mediów – wypowiada się na temat zalet i wad telewizji – zysków i zagrożeń związanych z częstym oglądaniem telewizji, uznawania telewizji za „czwartą władzę” – klasyfikuje programy telewizyjne według kategorii wiekowych i tematycznych – wciela się w rolę prezentera telewizyjnego, dopasowując język i styl wypowiedzi do wystąpienia publicznego – zna podstawowe oznaczenia graficzne	- twórczo wykorzystuje w swoich pracach projektowych posiadaną wiedzę na temat telewizji, - operuje bogatym słownictwem z różnych kręgów tematycznych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
		- wypowiada się krótko na temat najciekawszego (jego zdaniem) programu telewizyjnego - z pomocą nauczyciela pisze krótki tekst informacyjny na temat wybranego programu telewizyjnego	- emisji programów telewizyjnych - wie, w jakim celu korzysta się ze słownika wyrazów obcych - podejmuje próbę przedstawienia najbardziej wartościowego (jego zdaniem) programu telewizyjnego - podejmuje próbę napisania tekstu informacyjnego na temat wybranego programu telewizyjnego - stara się napisać krótki tekst promujący (reklamujący) jakiś program telewizyjny - uczestniczy w debacie na temat udziału mediów (nie tylko telewizji) w życiu człowieka	- zna podstawowe oznaczenia graficzne stosowane podczas emisji programów telewizyjnych - korzysta ze słownika wyrazów obcych - przedstawia krótko najbardziej wartościowy (jego zdaniem) program telewizyjny - samodzielnie tworzy tekst informacyjny dotyczący programu telewizyjnego - tworzy tekst promujący (reklamujący) program telewizyjny - aktywnie uczestniczy w debacie na temat udziału mediów (nie tylko telewizji) w życiu człowieka, zachowuje zasady poprawnej dyskusji	- stosowane podczas emisji programów telewizyjnych - krytycznie wypowiada się na temat zwyczajów panujących w jego środowisku, związanych z oglądaniem telewizji - korzysta ze słownika wyrazów obcych - przedstawia najbardziej wartościowy (jego zdaniem) program telewizyjny - samodzielnie tworzy tekst informacyjny dotyczący programu telewizyjnego - samodzielnie tworzy tekst promujący (reklamujący) program telewizyjny - aktywnie uczestniczy w debacie na temat udziału mediów (nie tylko telewizji) w życiu człowieka, zachowuje zasady poprawnej dyskusji	

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
117.	Dlaczego warto słuchać radia? I, 2: 1), 2), 3), 5), 10), 13); II, 2: 7); 3: 1), 2), 3), 6), 7); III, 1: 1), 2), 4), 6); IV, 3), 7), 9) – Polskie Radio – radio – ramówka – Teatr Polskiego Radia	– opowiada o wrażeniach związanych ze słuchaniem radia – zapoznaje się z kalendarium stworzonym z okazji 85. rocznicy powstania Polskiego Radia – ogląda archiwalne zdjęcia – słucha archiwalnych nagrań – słucha dowolnego słuchowiska radiowego / nagrania z archiwum teatru	– czyta cicho ze zrozumieniem – odróżnia zdania prawdziwe od zdań fałszywych – zapoznaje się z kalendarium stworzonym z okazji 85. rocznicy powstania Polskiego Radia – ogląda archiwalne zdjęcia – słucha archiwalnych nagrań – słucha dowolnego słuchowiska radiowego / nagrania z archiwum teatru	– czyta cicho ze zrozumieniem – zapoznaje się z kalendarium stworzonym z okazji 85. rocznicy powstania Polskiego Radia – ogląda archiwalne zdjęcia – słucha archiwalnych nagrań – uczestniczy w sporządzeniu klasowej listy ulubionych stacji i audycji radiowych – formułuje wypowiedź na podany temat wraz z uzasadnieniem – słucha dowolnego słuchowiska radiowego / nagrania z archiwum teatru	– czyta cicho ze zrozumieniem – zapoznaje się z kalendarium stworzonym z okazji 85. rocznicy powstania Polskiego Radia – ogląda archiwalne zdjęcia – słucha archiwalnych nagrań – prezentuje informacje na temat doświadczeń związanych ze słuchaniem radia przez siebie i swoich bliskich – formułuje wypowiedź na podany temat wraz z uzasadnieniem – formułuje wypowiedź zgodnie z podaną intencją – wyjaśnia, czym jest ramówka – korzysta z ramówki programowej – ocenia słuchowisko / nagranie z archiwum teatru	– w sposób dojrzały i przemyślany ocenia słuchowisko, wykorzystując swoją wiedzę dotyczącą specyfiki nagrań radiowych
118.	Różne sposoby rozmawiania z widzem.	– zna podstawowe rodzaje filmowe – orientuje się w różnicach między	– zna podstawowe rodzaje filmowe – orientuje się w różnicach między	– zna podstawowe gatunki filmowe – poprawnie wskazuje cechy	– zna podstawowe gatunki filmowe – poprawnie wskazuje cechy charakterystyczne	– formułuje twórcze uwagi i przemyślane wskazówki ułatwiające grupową pracę nad

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	I, 2: 8), 9), 10), 11), 13); III, 1: 1), 2), 3); 2: 1), 3), 5); IV, 1), 2), 3) – <i>Gatunki filmowe</i> – <i>Repertuar kinowy</i> – film fabularny – film dokumentalny – animacja – repertuar kinowy [podręcznik: s. 283–284, 287; zeszyt ćwiczeń: s. 109–112]	filmem dokumentalnym i fabularnym – wie, czym jest animacja – wie, czym jest scenariusz filmowy – z pomocą nauczyciela nadaje filmom tytuły odpowiadające ich gatunkom i tematom – dostrzega rolę muzyki w filmie – wie, czym jest repertuar kinowy – korzysta z legendy umieszczonej w repertuarze kinowym – z pomocą nauczyciela uzupełnia diagram – wypowiada się ogólnikowo na temat wpływu filmów na młodego człowieka	filmem dokumentalnym i fabularnym – wie, czym jest animacja – uczestniczy w przygotowaniu prezentacji na temat animacji (np. rysunkowej, komputerowej) – wie, czym jest scenariusz filmowy – podejmuje próby nadania filmom tytułów odpowiadających ich gatunkom i tematom – opowiada krótko wybrany film, stara się wyrazić ocenę na jego temat – dostrzega rolę muzyki w filmie – wie, czym jest repertuar kinowy – poprawnie odczytuje oznaczenia graficzne umieszczane w	charakterystyczne filmu dokumentalnego i fabularnego – wie, czym jest animacja – aktywnie uczestniczy w przygotowaniu prezentacji na temat animacji (np. rysunkowej, komputerowej) – wie, czym jest scenariusz filmowy – tworzy poprawnie tytuły filmów w zależności od gatunku i tematu – opowiada wybrany film, podejmuje próbę jego oceny – wypowiada się na temat roli muzyki w filmie – wypowiada się krótko na temat doboru muzyki filmowej w zależności od gatunku obrazu	filmu dokumentalnego i fabularnego – wie, czym jest animacja – aktywnie uczestniczy w przygotowaniu prezentacji na temat animacji (np. rysunkowej, komputerowej) – wie, czym jest scenariusz filmowy – tworzy poprawnie tytuły filmów w zależności od gatunku i tematu – wypowiada się krytycznie na temat wybranego filmu, ocenia go i argumentuje swoje stanowisko – interesująco wypowiada się na temat roli muzyki w filmie – ciekawie wypowiada się na temat doboru muzyki filmowej w zależności od gatunku obrazu – wie, czym jest repertuar kinowy	przygotowaniem prezentacji na temat animacji (rysunkowej, komputerowej). – twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje swoją wiedzę na temat filmu, – stawia pytania problemowe w odniesieniu do tematu lekcji

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			tradycyjnym i internetowym repertuarze kinowym – włącza się do rozmowy o kinie – z reguły poprawnie uzupełnia diagram związany z filmem – wypowiada się krótko na temat wpływu filmów na młodego człowieka, podejmuje próbę uzasadnienia swojego stanowiska	– wie, czym jest repertuar kinowy – poprawnie odczytuje oznaczenia graficzne umieszczane w tradycyjnym i internetowym repertuarze kinowym – aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat wartości kina – próbuje wykonać „filmik” animowany na podstawie instrukcji – wypowiada się krótko na temat wpływu filmów na młodego człowieka, uzasadnia swoje stanowisko	– poprawnie odczytuje oznaczenia graficzne umieszczane w tradycyjnym i internetowym repertuarze kinowym – aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat wartości kina – interesująco wypowiada się na temat wpływu filmów na młodego człowieka, uzasadnia swoje stanowisko	
119.	Czym jest dubbing? I, 1: 8), 12); 2: 1), 3), 8), 9), 10); II, 3: 1), 2), 3), 4), 6); III, 1: 1), 2) – Jolanta Gajda-Zadwor-na, <i>Znów będę Shrekiem</i> (fragmenty rozmowy ze Zbigniewem Zamachowskim)	– czyta w skupieniu fragmenty wywiadu – wie, czym jest dubbing – uczestniczy w scenie pantomimicznej – wie, czym jest wywiad – z pomocą nauczyciela opracowuje listę	– czyta w skupieniu fragmenty wywiadu – wie, czym jest dubbing – wypowiada się na temat zalet i wad filmów dubbingowanych	– czyta w skupieniu fragmenty wywiadu – wyjaśnia na podstawie tekstu, czym jest dubbing – wypowiada się na temat zalet i wad filmów dubbingowanych	– czyta w skupieniu fragmenty wywiadu – wyjaśnia na podstawie tekstu, czym jest dubbing – wypowiada się krytycznie na temat zalet i wad filmów dubbingowanych, odnosi	– przedstawia własne stanowisko w związku z omawianym problemem, formułuje przemyślane, twórcze uwagi znamionujące dużą wiedzę związaną z tematem filmu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– film – wywiad – dubbing [podręcznik, 285–286]	pytań do wywiadu z konkretną osobą	– uczestniczy w scenie pantomimicznej – wie, czym jest wywiad – podejmuje próbę przygotowania listy pytań do wywiadu z konkretną osobą	– uczestniczy w scenie pantomimicznej – przygotowuje się do przeprowadzenia wywiadu (sporządza listę pytań do konkretnej osoby)	się do konkretnych przykładów – uczestniczy w scenie pantomimicznej – przygotowuje się do przeprowadzenia wywiadu (sporządza listę pytań do konkretnej osoby)	
120.	Ogród sztuki – przygotowanie do sprawdzianu. I, 1: 4); 2: 2), 8), 9), 10); II, 1: 1), 3), 4), 5), 6), 8); 2: 4), 5), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9) – treści zawarte w 6. rozdziale podręcznika – uosobienie, porównanie, frazeologizm, adaptacja, pejzaż, martwa natura, foyer – film dokumentalny, fabularny, animowany – orzeczenie czasownikowe – orzeczenie imienne – dopełnienie	– czyta tekst w skupieniu – rzadko odpowiada na pytania do tekstu, ma trudności w odnalezieniu w nim potrzebnych informacji – zna niektóre pojęcia związane z teatrem, filmem, malarstwem	– czyta tekst w skupieniu – częściowo odpowiada na pytania do tekstu, odnajdując w nim potrzebne informacje – zna podane pojęcia i terminy – wskazuje dopełnienia w zdaniach	– czyta tekst w skupieniu – odpowiada na pytania do tekstu, z reguły odnajdując w nim właściwe informacje – rozumie poznane pojęcia i terminy – odróżnia orzeczenia czasownikowe od orzeczeń imiennych – określa, jaką częścią mowy jest wyrażone dopełnienie	– czyta tekst w skupieniu – odpowiada na pytania do tekstu, wyszukując w nim właściwe informacje – poprawnie definiuje poznane pojęcia i terminy – wskazuje łączniki w orzeczeniach – zna wyróżniki sprawozdania jako formy wypowiedzi	– przedstawia oryginalne sposoby (gry, zagadki, infografiki) utrwalenia wiadomości

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– sprawozdanie [podręcznik, s. 288–290]					
121.	Ogród sztuki – piszemy sprawdzian. I, 1: 4); 2: 2), 8), 9), 10); II, 1: 1), 3), 4), 5), 6), 8); 2: 4), 5), 9); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9); IV, 1) – sprawdzian kontrolny nr 6 – uosobienie, porównanie, frazologizm, adaptacja, pejzaż, martwa natura, foyer – film dokumentalny, fabularny, animowany – orzeczenie czasownikowe – orzeczenie imienne – dopełnienie – sprawozdanie	– czyta tekst w skupieniu – rzadko odpowiada na pytania do tekstu, ma trudności w odnalezieniu w nim potrzebnych informacji – zna niektóre pojęcia związane z teatrem, filmem, malarstwem	– czyta tekst w skupieniu – częściowo odpowiada na pytania do tekstu, odnajdując w nim potrzebne informacje – zna podane pojęcia i terminy – wskazuje dopełnienia w zdaniach	– czyta tekst w skupieniu – odpowiada na pytania do tekstu, z reguły odnajdując w nim właściwe informacje – rozumie podane pojęcia i terminy – odróżnia orzeczenia czasownikowe od orzeczeń imiennych – określa, jaką częścią mowy jest wyrażone dopełnienie	– czyta tekst w skupieniu – odpowiada na pytania do tekstu, wyszukując w nim właściwe informacje – poprawnie definiuje podane pojęcia i terminy – wskazuje łączniki w orzeczeniach – zna wyróżniki sprawozdania jako formy wypowiedzi	– redaguje bezbłędne językowo sprawozdanie, oryginalne pod względem treści i stylu
Warto marzyć						
122.	Dlaczego warto marzyć? I, 1: 1), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 4), 5), 11); II, 2:	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wypowiada się na temat wartości	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – stara się wyjaśnić sens tytułu wiersza	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wyjaśnia sens tytułu wiersza	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – trafnie wyjaśnia sens tytułu wiersza i opatruje go krótkim komentarzem	– stawia pytania problemowe w odniesieniu do przeczytanego tekstu,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	4), 9); 3: 1), 2); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 7), 9) – Joanna Kulmowa, <i>Nie wyrastaj z marzenia</i> – tytuł – podmiot liryczny – opowiadanie [podręcznik, s. 292]	marzeń, odwołując się do własnych doświadczeń – próbuje określić nadawcę i adresata tekstu – opowiada o swoich marzeniach	– wypowiada się na temat wartości marzeń, odwołując się do własnych doświadczeń i próbując odwołać się do argumentów zawartych w wierszu – określa nadawcę i adresata tekstu – próbuje określić stosunek osoby mówiącej w wierszu do snucia marzeń – podejmuje próbę uzasadnienia trafności tytułu – apelu – opowiada o swoich marzeniach, wykorzystując zasugerowane słownictwo pomocne w opisie postaw i nazywaniu uczuć marzyciela	– wypowiada się na temat wartości marzeń, odwołując się do argumentów zawartych w wierszu i prezentując własne stanowisko na temat istoty snucia marzeń – określa nadawcę i adresata tekstu – określa stosunek osoby mówiącej w wierszu do snucia marzeń – określa intencję wypowiedzi osoby mówiącej – uzasadnia trafność tytułu – apelu – opowiada o swoich marzeniach, poprawnie wykorzystując zasugerowane słownictwo pomocne w opisie postaw i nazywaniu uczuć marzyciela	– wypowiada się na temat wartości marzeń w życiu, komentując argumenty zawarte w wierszu i prezentując własne stanowisko na ten temat – określa stosunek osoby mówiącej w wierszu do snucia marzeń – określa nadawcę i adresata tekstu, zwracając uwagę na formę gramatyczną wyrażenia <i>nie wyrastaj z marzenia</i> – określa intencję wypowiedzi podmiotu lirycznego – uzasadnia trafność tytułu – apelu – opowiada o swoich marzeniach, wykorzystując słownictwo pomocne w opisie postaw i nazywaniu uczuć marzyciela – poprawnie wyjaśnia znaczenie związku	– przedstawia własne stanowisko, formułuje przemyślane, twórcze uwagi dotyczące poruszanego problemu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
				– podejmuje próbę wyjaśnienia znaczenia związku frazeologicznego zawartego w temacie lekcji	frazeologicznego zawartego w temacie lekcji	
123.	Tworzymy fragment scenariusza filmowego. I, 1: 1), 2), 11), 19), 2: 8), 9), 10), 12), III, 2: 8), 9), IV, 2) – Clive Staples Lewis, <i>Opowieści z Narnii. Lew, czarownica i stara szafa</i> – świat przedstawiony – scenariusz filmowy [podręcznik, s. 293–296]	– wymienia niektóre elementy świata przedstawionego – bierze udział w pracy grupy	– mówi o świecie przedstawionym w utworze – bierze udział w pracy grupy	– wymienia elementy świata przedstawionego w utworze – wyodrębnia elementy fantastyczne – na podstawie fragmentu książki i fotosów filmowych pisze scenariusz – bierze udział w scenie przygotowanej na podstawie scenariusza	– charakteryzuje świat przedstawiony w utworze – na podstawie fragmentu książki i fotosów filmowych pisze scenariusz – dobiera muzykę do scenariusza – planuje pracę grupy	– twórczo wykorzystuje w swoich racach projektowych wiedzę na temat specyfiki scenariusza filmowego
124.	W jakich okolicznościach to się stało? – poznajemy okolicznik. II, 1: 1), 2), 3), 6), 8), 10) – okolicznik [podręcznik, s. 297–299; zeszyt ćwiczeń, s. 169–172]	– wie, czym jest okolicznik	– wie, na jakie pytania odpowiada okolicznik – rozpoznaje okoliczniki w tekście	– wie, jakimi częściami mowy mogą być wyrażone okoliczniki – uzupełnia tekst okolicznikami	– funkcjonalnie używa okoliczników w tekście	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę i umiejętności językowe na temat okolicznika i jego funkcji w zdaniu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
125.	Kim jest, a kim chciałby być podmiot liryczny w wierszu Hanny Januszewskiej? I, 1: 1), 2), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 4), 11), 12); II, 2: 4); 3: 2), 3), 5), 6); III, 1: 1), 3) – Hanna Januszevska, <i>Dal</i> – podmiot liryczny – strofa, zwrotka – akcent wyrazowy [podręcznik, s. 300–302]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wie, że strofa to inaczej zwrotka – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – krótko wypowiada się na temat bohatera utworu – wymienia jego pragnienia – czyta tekst głośno – wie, czym jest akcent wyrazowy	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – posługuje się zamiennie terminami: <i>strofa</i> i <i>zwrotka</i> – podejmuje próbę określenia osoby mówiącej w wierszu – krótko wypowiada się na temat bohatera utworu – opowiada o jego pragnieniach – stara się zacytować właściwe fragmenty tekstu na poparcie własnej tezy – dostrzega metaforyczne znaczenia słowa <i>dal</i> – czyta tekst głośno, stara się interpretować go głośno – wie, czym jest akcent wyrazowy – z reguły poprawnie akcentuje wyrazy i	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wie, czym jest strofa, posługuje się zamiennie terminami: <i>strofa</i> i <i>zwrotka</i> – określa osobę mówiącą w wierszu – wypowiada się na temat bohatera utworu – opowiada o jego pragnieniach – z reguły cytuje właściwe fragmenty tekstu na poparcie własnej tezy – podejmuje próby interpretacji cytatu w kontekście całości utworu – próbuje ocenić trafność tytułu utworu względem treści – dostrzega metaforyczne znaczenia słowa <i>dal</i>	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wie, czym jest strofa, swobodnie posługuje się terminami: <i>strofa</i> i <i>zwrotka</i> – trafnie określa osobę mówiącą w wierszu – interesująco wypowiada się na temat bohatera utworu – opowiada o jego pragnieniach i krótko je komentuje – cytuje właściwe fragmenty tekstu na poparcie własnej tezy – interpretuje cytat w kontekście całości utworu – ocenia trafność tytułu utworu względem treści, argumentuje swoje stanowisko – dostrzega metaforyczne znaczenia słowa <i>dal</i> – czyta tekst głośno, stara się interpretować go głośno	– wyraża własny punkt widzenia na temat analizowanego tekstu, trafnie dobierając argumenty na poparcie swojego stanowiska, – analizuje tekst na poziomie metaforycznym,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			wskazuje sylaby akcentowane	– czyta tekst głośno, stara się interpretować go głosem – wie, czym jest akcent wyrazowy – poprawnie akcentuje wyrazy, wskazuje sylaby akcentowane	– wie, czym jest akcent wyrazowy – poprawnie akcentuje wyrazy, wskazuje sylaby akcentowane	
126.	Czy Kaśce udało się pokonać samą siebie? I, 1: 1), 2), 3), 5), 7), 9), 10), 11), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 4), 11); II, 2: 4), 5), 6), 9); 3: 2), 4: 1), 2); III, 1: 1), 2), 3), 5); 2: 1), 7), 9); IV, 3), 5), 6) – Anna Onichimowska, <i>Najwyższa góra świata</i> – narracja trzecioosobowa – narracja pierwszoosobowa (pamiętnikarska) – punkt kulminacyjny [podręcznik, s. 303–309]	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – określa ogólnie temat tekstu – wymienia postacie ukazane w tekście – nazywa uczucia bohatera, odnosi się do właściwych fragmentów tekstu – wie, kim jest narrator w utworze epickim – tworzy własny tekst, posługując się narracją pierwszoosobową	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – określa główny problem utworu – wskazuje głównego bohatera i inne postacie ukazane w tekście – nazywa uczucia bohatera, odnosi się do właściwych fragmentów tekstu – wyjaśnia przenośny sens sformułowania: <i>pokonać samego siebie</i> – wie, kim jest narrator w utworze epickim	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – prezentuje główny problem utworu – wypowiada się na temat głównego bohatera i innych postaci ukazanych w tekście – nazywa uczucia bohatera, odnosi się do właściwych fragmentów tekstu – wyjaśnia przenośny sens sformułowania: <i>pokonać samego siebie</i> – określa trafność tytułu względem treści tekstu	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – prezentuje główny problem utworu – wypowiada się krytycznie na temat głównego bohatera i innych postaci ukazanych w tekście – nazywa uczucia bohatera, odnosząc się do właściwych fragmentów tekstu – wyjaśnia przenośny sens sformułowania: <i>pokonać samego siebie</i> – określa trafność tytułu względem treści tekstu	- w sposób dojrzały i przemyślany komentuje zachowania bohaterów, uwzględniając motywy ich działania, - tworzy własne teksty posługując się narracją pierwszo- i trzecioosobową, oryginalne pod względem treści i stylu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			– próbuje określić, kim jest narrator w czytanych utworze – wie, czym jest narracja – zna sposoby prowadzenia narracji, wie, na czym polega narracja pamiętnikarska i trzecioosobowa – tworzy własne teksty, posługując się narracją pierwszo- i trzecioosobową	– wie, kim jest narrator w utworze epickim – wypowiada się na temat osoby prezentującej i komentującej wydarzenia – wie, czym jest narracja – zna sposoby prowadzenia narracji, wie, na czym polega narracja pamiętnikarska i trzecioosobowa – odróżnia sposoby prowadzenia narracji w epice – podejmuje próby dopasowania typu narracji do celu wypowiedzi – tworzy własne teksty, posługując się narracją pierwszo- i trzecioosobową	– wie, kim jest narrator w utworze epickim – wypowiada się na temat osoby prezentującej i komentującej wydarzenia – wie, czym jest narracja – zna sposoby prowadzenia narracji, wie, na czym polega narracja pamiętnikarska i trzecioosobowa – dopasowuje typ narracji do celu wypowiedzi – tworzy własne teksty, posługując się narracją pierwszo- i trzecioosobową	
127.	Dlaczego nie należy rezygnować z marzeń? I, 1: 1), 2), 3), 4), 7), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 11); II, 2: 4), 5); III, 1: 1), 2); IV, 1), 3), 5), 6)	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – dostrzega różnice w zachowaniach bohaterów	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – dostrzega różnice w zachowaniach bohaterów i podejmuje próbę	– uważnie słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – porównuje zachowania bohaterów utworu,	– uważnie słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – porównuje zachowania bohaterów utworu, dostrzega różnice i określa ich przyczyny	- wyraża własny punkt widzenia na temat tekstu, trafnie dobierając argumenty na poparcie swojego stanowiska

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– Anthony de Mello, <i>Orzeł królewski</i> – przesłanie tekstu [podręcznik, s. 310]	– odczytuje utwór w płaszczyźnie dosłownej – podejmuje próby interpretacji przysłówia – wypowiada się na temat trudności związanych z dokonywaniem wyborów życiowych	określenia przyczyn tych różnic – odczytuje utwór w płaszczyźnie dosłownej – podejmuje próby interpretacji przysłów i doboru najtrafniejszego pod względem wymowy (głównej myśli) utworu – wypowiada się na temat trudności związanych z dokonywaniem wyborów życiowych	dostrzega różnice i określa ich przyczyny – odczytuje utwór w płaszczyźnie przenośnej – z reguły poprawnie interpretuje przysłówia i dobiera najtrafniejsze pod względem wymowy (głównej myśli) utworu – wypowiada się na temat trudności związanych z dokonywaniem wyborów życiowych	– trafnie odczytuje utwór w płaszczyźnie przenośnej, określa przesłanie tekstu – poprawnie interpretuje przysłówia i dobiera najtrafniejsze pod względem wymowy (głównej myśli) utworu – wypowiada się na temat trudności związanych z dokonywaniem wyborów życiowych	
128.	Czym są „Gdyby” dla osoby mówiącej w wierszu Joanny Kulmowej? I, 1: 1), 2), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 4), 5), 8), 11), 12); II, 2: 4), 5), 6); 3: 1); III, 1: 1); IV, 5), 6) – Joanna Kulmowa, <i>Moje Gdyby</i>	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wynotowuje z tekstu wyrazy utworzone od słowa <i>gdyby</i> – uczestniczy w zabawie związanej z opowiedzeniem zmyślonej, ale prawdopodobnej historii	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – dostrzega przenośny charakter nazwy miejscowej <i>Gdyby</i> , która pojawia się w tytule utworu – dostrzega dowcip (humor) zawarty w utworze	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – interpretuje nazwę miejscową <i>Gdyby</i> jako miano metaforyczne – dostrzega dowcip (humor) zawarty w utworze – wynotowuje z tekstu wyrazy utworzone od	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – interpretuje nazwę miejscową <i>Gdyby</i> jako miano metaforyczne – wyjaśnia, na czym polega dowcip (humor) zawarty w utworze – wynotowuje z tekstu wyrazy utworzone od słowa <i>gdyby</i> i trafnie	- tworzy oryginalną pod względem treści i stylu historyjkę, uczestnicząc w zabawie,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– akcent wyrazowy – podmiot liryczny – frazeologizm [podręcznik, s. 311]	– rysuje krainę, w której spełniają się marzenia	– wynotowuje z tekstu wyrazy utworzone od słowa <i>gdyby</i> i stara się rozszyfrować ich sens poprzez podobieństwo brzmieniowe i morfologiczne do innych wyrazów (np. <i>gdybiarz – grzybiarz</i>) – uczestniczy w zabawie związanej z opowiedzeniem zmyślonej, ale prawdopodobnej historii	słowa <i>gdyby</i> i stara się rozszyfrować ich sens poprzez podobieństwo brzmieniowe i morfologiczne do innych wyrazów (np. <i>gdybiarz – grzybiarz</i>) – uczestniczy w zabawie związanej z opowiedzeniem zmyślonej, ale prawdopodobnej historii	rozszyfrowuje ich sens poprzez podobieństwo brzmieniowe i morfologiczne do innych wyrazów (np. <i>gdybiarz – grzybiarz</i>) – uczestniczy w zabawie związanej z opowiedzeniem zmyślonej, ale prawdopodobnej historii	
129.	Sporządzamy przepis na cudowną pigułkę odmładzającą. I, 1: 1), 2), 14), 18); 2: 2), 5), 8); II, 1: 1), 4); 2: 9); 3: 1); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 9) – Roald Dahl, <i>Receptura Wonka-Vitu</i> – przepis – instrukcja	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wypowiada się ogólnikowo na temat jednego z najważniejszych pragnień ludzkości – bycia wiecznie młodym – z pomocą nauczyciela podejmuje próbę	– słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – wypowiada się ogólnikowo na temat jednego z najważniejszych pragnień ludzkości – bycia wiecznie młodym	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – na podstawie tekstu wypowiada się na temat jednego z najważniejszych pragnień ludzkości – bycia wiecznie młodym	– słucha uważnie tekstu czytanego przez nauczyciela – wypowiada się na temat jednego z najważniejszych pragnień ludzkości – bycia wiecznie młodym; przywołuje inne historie związane z tym motywem	– redaguje oryginalny pod względem treści przepis na sałatkę młodości, koktajl odmładzający

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	[podręcznik, s. 312–314, zeszyt ćwiczeń, s. 19–20]	uporządkowania informacji z tekstu w postaci tabeli (określenia składników i przyrządów potrzebnych do przygotowania tabletki odmładzającej) – na podstawie wzoru podejmuje próbę samodzielnego napisania przepisu (na sałatkę młodości, koktajl odmładzający) – dostrzega różnice między instrukcją obrazkową dotyczącą przygotowania potrawy zamieszczoną na opakowaniu lub etykiecie produktu a przepisem kulinarnym zamieszczonym w książce	– wskazuje zalety i wady pozostania wiecznie młodym – podejmuje próbę uporządkowania informacji z tekstu w postaci tabeli (określenia składników i przyrządów potrzebnych do przygotowania tabletki odmładzającej) – podejmuje próbę samodzielnego napisania przepisu (na sałatkę młodości, koktajl odmładzający), stara się zachować odpowiedni układ tekstu – bierze udział w rozmowie na temat programów telewizyjnych poświęconych kulinariom	– określa zalety i wady pozostania wiecznie młodym – porządkuje informacje z tekstu w postaci tabeli (określa składniki i przyrządy potrzebne do przygotowania tabletki odmładzającej, zachowuje kolejność ich zastosowania) – pisze własny przepis (na sałatkę młodości, koktajl odmładzający), zachowując odpowiedni układ tekstu – wypowiada się na temat programów telewizyjnych poświęconych kulinariom – porównuje instrukcję obrazkową dotyczącą przygotowania potrawy zamieszczoną na	– stawia tezy związane z tematem – określa zalety i wady pozostania wiecznie młodym – poprawnie porządkuje informacje z tekstu w postaci tabeli (określa składniki i przyrządy potrzebne do przygotowania tabletki odmładzającej, zachowuje kolejność ich zastosowania) – pisze własny przepis (na sałatkę młodości, koktajl odmładzający), zachowując odpowiednią formę – wypowiada się na temat programów telewizyjnych poświęconych kulinariom – porównuje instrukcję obrazkową dotyczącą przygotowania potrawy zamieszczoną na opakowaniu lub etykiecie produktu z	

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
		– dostrzega główne różnice między przepisem a instrukcją – podejmuje próbę zredagowania słowno-obrazkowej instrukcji obsługi prostego urządzenia i/lub wykonania jakiegoś przedmiotu (odwzorowuje szablon) – używa zdań pojedynczych, z reguły zachowuje logiczny wywód	– dostrzega różnice między instrukcją obrazkową dotyczącą przygotowania potrawy zamieszczoną na opakowaniu lub etykiecie produktu a przepisem kulinarnym zamieszczonym w książce – dostrzega różnice między przepisem a instrukcją – podejmuje próbę zredagowania słowno-obrazkowej instrukcji obsługi prostego urządzenia i/lub wykonania jakiegoś przedmiotu (odnosi się do wzoru) – z reguły stosuje właściwe formy czasowników, używa zdań pojedynczych, zachowuje logiczny wywód, stosuje	- opakowaniu lub etykiecie produktu z przepisem kulinarnym zamieszczonym w książce – dostrzega różnice między przepisem a instrukcją – redaguje słowno-obrazkową instrukcję obsługi prostego urządzenia i/lub wykonania jakiegoś przedmiotu – świadomie stosuje właściwe formy czasowników, używa zdań pojedynczych, zachowuje logiczny wywód, stosuje słownictwo określające następstwo w czasie	- przepisem kulinarnym zamieszczonym w książce – zna różnice między przepisem a instrukcją – redaguje słowno-obrazkową instrukcję obsługi prostego urządzenia i/lub wykonania jakiegoś przedmiotu – zna cechy językowo-stylistyczne instrukcji, tj. świadomie stosuje właściwe formy czasowników, używa zdań pojedynczych, zachowuje logiczny wywód, stosuje właściwe słownictwo określające następstwo w czasie	

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			słownictwo określające następstwo w czasie			
130.	To już wiemy! II, 1: 1), 2), 3), 4), 7), 8), 10) – części mowy – stopniowanie przymiotników i przysłówków – nieosobowe formy czasownika – liczebnik – rodzaje liczebników – przyimek – wyrażenie przyimkowe – związki wyrazowe współrzędne i podrzędne – części zdania – podmiot – rodzaje podmiotu – orzeczenie czasownikowe – orzeczenie imienne – przydawka – dopełnienie – okolicznik	– odróżnia odmienne części mowy od nieodmiennych – wskazuje części zdania – wie, że niektóre zdania nie zawierają podmiotu	– rozpoznaje w tekście poznane części mowy – wskazuje w tekście wyrażenia przyimkowe – wskazuje przykłady związków współrzędnych i związków podrzędnych – pyta o wyrazy określające	– rozróżnia części mowy – rozróżnia części zdania – określa, jakie części mowy tworzą podane związki wyrazowe – układa zdania z podanymi częściami mowy we wskazanej funkcji – dopasowuje podane liczebniki do zdań w taki sposób, aby pełniły w zdaniu wskazaną funkcję	– tworzy wypowiedź z użyciem podanych części mowy – określa funkcję wyrazów w zdaniu – wskazuje w tekście i nazywa rodzaje liczebników – opisuje sytuację przedstawioną na fotosie, stosując nieosobowe formy czasownika zakończone na -no lub -to oraz formy stopnia wyższego lub najwyższego przymiotnika lub przysłówka – wskazuje w tekście przykłady zdań bezpodmiotowych oraz różnych części zdania	– redaguje bezbłędny językowo opis sytuacji, oryginalny pod względem treści i stylu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– zdania bezpodmiotowe [podręcznik, s. 315–318]					
131.	W jaki sposób należy pisać pozdrowienia? I, 2: 1); II, 1: 6); 2: 1), 2), 3), 6), 7), 9); 3: 1), 2), 3), 7); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 6), 9) – <i>Piszę pozdrowienia</i> – pozdrowienia – kartka pocztowa – SMS [podręcznik, s. 319–320, zeszyt ćwiczeń, s. 9–11, 13]	– wie, czym są pozdrowienia i w jakich sytuacjach redaguje się je i przesyła – właściwie adresuje kartkę pocztową – na podstawie wzoru lub z pomocą nauczyciela podejmuje próby zredagowania pozdrowień z podróży – podejmuje próby zredagowania pozdrowienia w formie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS), korzysta z szablonu	– wie, czym są pozdrowienia i w jakich sytuacjach redaguje się je i przesyła – właściwie adresuje kartkę pocztową – zna układ kompozycyjny pozdrowień – podejmuje samodzielne próby zredagowania pozdrowień z podróży, z reguły tworzy tekst zgodnie z wymogami kompozycyjnymi (czasem korzysta z wzoru) – podejmuje samodzielne próby zredagowania pozdrowienia w formie krótkiej	– wie, czym są pozdrowienia i w jakich sytuacjach redaguje się je i przesyła – właściwie adresuje kartkę pocztową – zna elementy kompozycyjne pozdrowień – samodzielnie redaguje pozdrowienia z podróży, z reguły tworzy tekst zgodnie z wymogami kompozycyjnymi – samodzielnie redaguje pozdrowienia w formie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) – podejmuje samodzielne próby dopasowania języka i stylu wypowiedzi w zależności od	– wie, czym są pozdrowienia i w jakich sytuacjach redaguje się je i przesyła – właściwie adresuje kartkę pocztową – zna elementy kompozycyjne pozdrowień – samodzielnie redaguje pozdrowienia z podróży, tworzy tekst zgodnie z wymogami kompozycyjnymi – samodzielnie redaguje pozdrowienia w formie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) – trafnie dopasowuje język i styl wypowiedzi w zależności od zakładanego odbiorcy i formy przesyłania pozdrowień	– wykorzystuje twórczo i funkcjonalnie posiadaną wiedzę i umiejętności językowe dotyczące pozdrowień

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			wiadomości tekstowej (SMS) – podejmuje samodzielne próby dopasowania języka i stylu wypowiedzi w zależności od zakładanego odbiorcy i formy przesyłania pozdrowień, wykorzystuje szablony z lekcji	zakładanego odbiorcy i formy przesyłania pozdrowień		
132.	Kilka rad dla osób, które pisać nie potrafią zgodnie z ortografią. II, 1: 1), 4), 6); 4: 1); IV, 5) – Agnieszka Frączek, <i>Malarz szalony</i> – pisownia -om-, -q-, -em-, -ę w zakończeniach wyrazów – pisownia -on-, -om-, -en-, -em- wewnątrz wyrazów [podręcznik, s. 321–322, zeszyt ćwiczeń, s. 189–194]	– słucha utworu czytanego przez nauczyciela – wynotowuje z tekstu wyrazy zakończone na -om – z pomocą nauczyciela określa formy gramatyczne (przypadek i liczbę) wynotowanych rzeczowników – zna zasady pisowni -on-, -om-, -en-, -em- wewnątrz wyrazów	– słucha utworu czytanego przez nauczyciela – wynotowuje z tekstu wyrazy zakończone na -om – z reguły poprawnie określa formy gramatyczne (przypadek i liczbę) wynotowanych rzeczowników – zna zasady pisowni -on-, -om-, -en-, -em- wewnątrz wyrazów – stara się uzasadnić pisownię zakończeń	– słucha uważnie utworu czytanego przez nauczyciela – wynotowuje z tekstu wyrazy zakończone na -om – z reguły poprawnie ustala formy gramatyczne (przypadek i liczbę) wynotowanych rzeczowników – dostrzega zależność zakończenia rzeczowników od ich formy gramatycznej	– słucha uważnie utworu czytanego przez nauczyciela – wynotowuje z tekstu wyrazy zakończone na -om – prawidłowo ustala formy gramatyczne (przypadek i liczbę) wynotowanych rzeczowników – dostrzega zależność zakończenia rzeczowników od ich formy gramatycznej, wnioskuje na tej podstawie o pisowni -om w C. liczby mnogiej	– przedstawia oryginalne sposoby (np. gry, zagadki, infografiki) zapamiętywania pisowni wyrazów: -zakończonych na: -om-, -q-, -em-, -on-, -om-, -en-, -em- wewnątrz wyrazów

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			wyrazów i wewnątrzwyrazowyc h połączeń samogłosek ze spółgłoskami nosowymi	– zna zasady pisowni - on-, -om-, -en-, -em- wewnątrz wyrazów – uzupełnia tekst, wpisując zwykle poprawne pod względem ortograficznym zakończenia wyrazów i wewnątrzwyrazowe połączenia samogłosek ze spółgłoskami nosowymi	– zna zasady pisowni -on-, -om-, -en-, -em- wewnątrz wyrazów – uzupełnia tekst, wpisując poprawne pod względem ortograficznym zakończenia wyrazów i wewnątrzwyrazowe połączenia samogłosek ze spółgłoskami nosowymi	
133.	Jak to jest radośnie żyć? I, 1: 1), 4), 6), 9), 12), 14), 17), 18), 20); 2: 8), 11), 13); III, 1: 1), 3); 2: 1); IV, 1), 2) – <i>Jak dobrze nam...</i> – zaproszenie [podręcznik, s. 323]	– opowiada o swoich marzeniach – słucha piosenki <i>Jak dobrze nam</i> w dowolnym wykonaniu	– mówi o swoich wrażeniach po przeczytaniu piosenki <i>Jak dobrze nam...</i> – mówi o marzeniach podmiotu lirycznego – wskazuje elementy rytmizujące tekst – stara się napisać zaproszenie	– wskazuje podmiot liryczny i mówi o jego marzeniach – kończy poprawnie podane zdanie – określa nastrój utworu – pisze zaproszenie	– opowiada o swoich planach na wakacje – wymienia środki artystyczne, jakie zastosował autor w swoim tekście – pisze zaproszenie zachęcające do wyprawy w jakieś piękne miejsce	- na podstawie analizy tekstu formułuje wnioski o charakterze ogólnym, dotyczącym życia, - operuje bogatym słownictwem z różnych kręgów tematycznych
134.	Warto marzyć – przygotowanie do sprawdzianu. I, 2: 2); II, 1: 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 10); 2: 4),	– czyta w skupieniu tekst – stara się odpowiadać na pytania do tekstu	– odpowiada na niektóre pytania do tekstu	– odpowiada na pytania do tekstu, wyszukując w nim właściwe odpowiedzi	– odpowiada na pytania do tekstu, wyszukując w nim właściwe odpowiedzi	- przedstawia oryginalne sposoby (np. gry, zagadki, infografiki) utrwalenia wiadomości

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	5), 9); 3: 5); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9) – treści zawarte w 7. rozdziale podręcznika – narrator – frazeologizm – części mowy – związki wyrazowe współrzędne i podrzędne – podmiot – rodzaje podmiotu – orzeczenie – rodzaje orzeczeń – okolicznik – przepis – pozdrowienia [podręcznik, s. 324–326]	– stara się pisać przepis i pozdrowienia	– określa części mowy występujące w zdaniu – uzupełnia frazeologizmy – pisze przepis i pozdrowienia, zachowuje niektóre wyróżniki tych form wypowiedzi	– poprawnie akcentuje wyrazy – wypisuje związki wyrazowe – zna znaczenia frazeologizmów – pisze przepis i pozdrowienia, zachowuje najważniejsze wyróżniki tych form wypowiedzi	– wskazuje podmioty i orzeczenia – rozwija zdania, dopisując do nich okoliczniki – pisze przepis i pozdrowienia, zachowuje wszystkie wyróżniki tych form wypowiedzi	
135.	Warto marzyć – piszemy sprawdzian. I, 2: 2); II, 1: 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 10); 2: 4), 5), 9); 3: 5); 4: 1), 2); III, 1: 3), 5); 2: 1), 9); IV, 1) – sprawdzian kontrolny nr 7 – narrator – akcent wyrazowy – części mowy – związki wyrazowe	– czyta w skupieniu tekst – stara się odpowiadać na pytania do tekstu – stara się pisać przepis i pozdrowienia	– odpowiada na niektóre pytania do tekstu – określa części mowy występujące w zdaniu – uzupełnia frazeologizmy – pisze przepis i pozdrowienia, zachowuje niektóre wyróżniki tych form wypowiedzi	– odpowiada na pytania do tekstu, wyszukując w nim właściwe odpowiedzi – poprawnie akcentuje wyrazy – wypisuje związki wyrazowe – zna znaczenia frazeologizmów – pisze przepis i pozdrowienia,	– odpowiada na pytania do tekstu, wyszukując w nim właściwe odpowiedzi – wskazuje podmioty i orzeczenia – rozwija zdania, dopisując do nich okoliczniki – pisze przepis i pozdrowienia, zachowuje wszystkie wyróżniki tych form wypowiedzi	– redaguje bezbłędny językowo przepis i pozdrowienia, oryginalny pod względem treści i stylu

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– części zdania – frazeologizm – przepis – pozdrowienia			zachowuje najważniejsze wyróżniki tych form wypowiedzi		
Kartki z kalendarza						
136.	W jaki sposób w dniu Wszystkich Świętych możemy uczcić pamięć naszych bliskich zmarłych? I, 1: 1), 9), 12), 14), 16), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 8); II, 2: 4); 3: 1), 2); 4: 1), 2); III, 1: 1) – Kartka z kalendarza – Wszystkich Świętych – Majka z Kozienic, <i>Do babci</i> – Delfina Korabiewska, <i>Dziadek</i> [podręcznik, s. 328]	– słucha informacji nauczyciela na temat Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego (zwyczajów panujących w polskiej kulturze dawniej i dziś), zapamiętuje je – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – dostrzega nastrój utworu, z pomocą nauczyciela nazywa wyrażane w nim emocje i uczucia – z pomocą nauczyciela określa nadawcę i adresata utworu – z pomocą nauczyciela wyjaśnia sens wybranych fragmentów utworu	– słucha informacji nauczyciela na temat Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego (zwyczajów panujących w polskiej kulturze dawniej i dziś), zapamiętuje je – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – zwraca uwagę na nastrój utworu, wyrażane w nim emocje i uczucia – nazywa swoje reakcje czytelnicze – podejmuje próbę określenia nadawcy i adresata utworu – z pomocą nauczyciela wyjaśnia sens	– uważnie słucha informacji nauczyciela na temat Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego (zwyczajów panujących w polskiej kulturze dawniej i dziś), zapamiętuje je – uczestniczy w rozmowie na temat istoty obchodzenia święta poświęconego osobom zmarłym – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – analizuje tekst wiersza pod kątem nastroju utworu, wyrażanych w nim emocji, uczuć	– uważnie słucha informacji nauczyciela na temat Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego (zwyczajów panujących w polskiej kulturze dawniej i dziś), zapamiętuje je – uczestniczy w rozmowie na temat istoty obchodzenia święta poświęconego osobom zmarłym, interesująco wypowiada się na ten temat – słucha tekstu czytanego przez nauczyciela – poprawnie analizuje tekst wiersza pod kątem nastroju utworu, wyrażanych w nim emocji, uczuć	- analizuje tekst na poziomie metaforycznym, - wyraża własny punkt widzenia, operując bogatym słownictwem z różnych kręgów tematycznych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
			wybranych fragmentów utworu – wskazuje w tekście niektóre określenia metaforyczne, które w sposób eufemistyczny odnoszą się do śmierci i umierania (np. <i>sen, spać, odejść</i>)	– nazywa swoje reakcje czytelnicze – trafnie określa nadawcę i adresata utworu – z reguły poprawnie wyjaśnia sens wybranych fragmentów utworu – wskazuje w tekście niektóre określenia metaforyczne, które w sposób eufemistyczny odnoszą się do śmierci i umierania (np. <i>sen, spać, odejść</i>), pracuje ze słownikiem, wyjaśniając znaczenia tych określeń	– nazywa swoje reakcje czytelnicze – trafnie określa nadawcę i adresata utworu – poprawnie wyjaśnia sens wybranych fragmentów utworu – wskazuje w tekście określenia metaforyczne, które w sposób eufemistyczny odnoszą się do śmierci i umierania (np. <i>sen, spać, odejść</i>), pracuje ze słownikiem, wyjaśniając znaczenia tych określeń	
137.	W jaki sposób 11 listopada możemy uczcić pamięć bohaterów walczących o odzyskanie przez Polskę niepodległości? I, 1: 4), 6), 9), 12), 14), 17), 18), 19), 20); 2: 3), 8), 11); II, 2: 4), 6); 3: 1); IV, 3), 5), 6), 7)	– ma informacje na temat Święta Niepodległości (jego źródeł, najważniejszych wydarzeń związanych z dążeniami Polaków do odzyskania niepodległości w 1918 roku itd.)	– uczestniczy w rozmowie na temat postaw patriotycznych wśród współczesnej młodzieży – ma informacje na temat Święta Niepodległości (jego źródeł,	– aktywnie uczestniczy w rozmowie na temat postaw patriotycznych wśród współczesnej młodzieży – ma informacje na temat Święta Niepodległości (jego źródeł,	– aktywnie uczestniczy w rozmowie na temat postaw patriotycznych wśród współczesnej młodzieży – ma informacje na temat Święta Niepodległości (jego źródeł, najważniejszych wydarzeń związanych z	– tworzy oryginalną pod względem treści i formy prezentację na temat Legionów

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	– Kartka z kalendarza – Święto Niepodległości – Tadeusz Biernacki, Andrzej Hałaciński, <i>My, Pierwsza Brygada</i> – pieśń patriotyczna [podręcznik, s. 329]	– słucha nagrania pieśni – z pomocą nauczyciela wskazuje bohaterów utworu i orientuje się, jaka była ich rola w dążeniach Polski do uzyskania niepodległości – uczestniczy we wspólnym odśpiewaniu pieśni	najważniejszych wydarzeń związanych z dążeniami Polaków do odzyskania niepodległości w 1918 roku itd.) – słucha nagrania pieśni – wskazuje bohaterów utworu – wymienia postacie związane z odzyskaniem prze Polskę niepodległości – uczestniczy we wspólnym odśpiewaniu pieśni	najważniejszych wydarzeń związanych z dążeniami Polaków do odzyskania niepodległości w 1918 roku itd.) – słucha nagrania pieśni – wskazuje bohaterów utworu – korzystając z różnych źródeł wiedzy (encyklopedia, słownik biograficzny, leksykon historyczny itd.), gromadzi informacje na temat postaci związanych z odzyskaniem niepodległości, zbiera informacje dotyczące działalności Legionów – uczestniczy we wspólnym odśpiewaniu pieśni	dążeniami Polaków do odzyskania niepodległości w 1918 roku itd.) – słucha nagrania pieśni – trafnie wskazuje bohaterów utworu – korzystając z różnych źródeł wiedzy (encyklopedia, słownik biograficzny, leksykon historyczny itd.), ustala okoliczności powstania utworu, gromadzi informacje na temat postaci związanych z odzyskaniem niepodległości, zbiera informacje dotyczące działalności Legionów – przedstawia je w interesujący sposób – uczestniczy we wspólnym odśpiewaniu pieśni	
138.	Jakie życzenia spełnia gwiazda? I, 1: 1), 9), 12), 14), 16), 17), 18), 20); 2: 2), 11),	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą	– wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze sobą święta Bożego Narodzenia	- przedstawia własne stanowisko w związku z omawianym tematem, formułuje przemyślane,

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	12); II, 2: 3), 4); III, 1: 1), 3); 2: 1) – Kartka z kalendarza – Boże Narodzenie – Leopold Staff, <i>Gwiazda</i> – życzenia świąteczne [podręcznik, s. 330]	święta Bożego Narodzenia – zna zwyczaje, obrzędy i tradycje bożonarodzeniowe – słucha wiersza czytanego przez nauczyciela – projektuje i wykonuje kartkę świąteczną – z pomocą nauczyciela / na podstawie przykładu pisze życzenia świąteczne	święta Bożego Narodzenia – zna zwyczaje, obrzędy i tradycje bożonarodzeniowe, krótko o nich opowiada – słucha wiersza czytanego przez nauczyciela – projektuje i wykonuje kartkę świąteczną – redaguje życzenia świąteczne w oparciu o wzór	święta Bożego Narodzenia – opowiada o zwyczajach, obrzędach i tradycjach bożonarodzeniowych – słucha wiersza czytanego przez nauczyciela – projektuje i wykonuje kartkę świąteczną – samodzielnie redaguje życzenia świąteczne	– interesująco opowiada o zwyczajach, obrzędach i tradycjach bożonarodzeniowych – słucha wiersza czytanego przez nauczyciela – projektuje i wykonuje kartkę świąteczną – samodzielnie redaguje nieszablonowe życzenia świąteczne	twórcze uwagi znamionujące dużą wiedzę o świętach Bożego Narodzenia
139.	Za nami Boże Narodzenie. Tworzymy ranking zwyczajów bożonarodzeniowych. I, 1: 1), 4), 5), 6), 9), 12), 14), 15), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 4), 8), 11); II, 2: 4); 3: 1); 4: 1); III, 1: 1); IV, 5), 6) – Kartka z kalendarza – Święto Trzech Króli – Jan Twardowski, <i>Mamusia</i>	– dostrzega ponadczasowość wydarzenia, o którym mowa w tekście (niezmiennie pojawiające się postaci: Jezus, Józef, Maria, zmieniające się realia itd.)	– z pomocą nauczyciela wskazuje w tekście utworu wyrazy i wyrażenia sugerujące konieczność odczytania wiersza w kontekście współczesności (dolary, wideo, komputer itd.) – dostrzega ponadczasowość wydarzenia, o którym mowa w tekście	– wskazuje w tekście utworu wyrazy i wyrażenia sugerujące konieczność odczytania wiersza w kontekście współczesności (dolary, wideo, komputer itd.) – dostrzega ponadczasowość wydarzenia, o którym mowa w tekście (niezmiennie	– wskazuje w tekście utworu wyrazy i wyrażenia sugerujące konieczność odczytania wiersza w kontekście współczesności (dolary, wideo, komputer itd.) – dostrzega ponadczasowość wydarzenia, o którym mowa w tekście (niezmiennie pojawiające się postaci: Jezus, Józef, Maria,	– na podstawie analizy tekstu formułuje wnioski o charakterze ogólnym

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	[podręcznik, s. 331]		(niezmiennie pojawiające się postaci: Jezus, Józef, Maria, zmieniające się realia itd.)	pojawiające się postaci: Jezus, Józef, Maria, zmieniające się realia itd.)	zmieniające się realia itd.), określa ponadczasowy wymiar obchodzenia świąt związanych z tym wydarzeniem	
140.	Jaki pomnik mógłby uczcić Żołnierzy Niezłomnych? I, 1: 1), 5), 9), 12), 14), 17), 18), 19), 20); 2: 2), 3), 4); II, 2: 6); 3: 3); III, 1: 1), 2), 3), 4) – Kartka z kalendarza – Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych – Leszek Czajkowski, <i>Wyklęci Niezłomni</i> [podręcznik, s. 332]	– wie, kim byli Żołnierze Wyklęci	– proponuje sposób uczczenia pamięci Żołnierzy Niezłomnych – rozmawia na temat honoru	– mówi o sytuacji, która ukształtowała losy Żołnierzy Niezłomnych – wyjaśnia tytuł wiersza	– wie, dlaczego żołnierze podziemia antykomunistycznego byli nazywani wyklętymi albo niezłomnymi – wie, jaka była polityka władz komunistycznych wobec żołnierzy podziemia niepodległościowego	– stawia pytania problemowe w odniesieniu do przeczytanego tekstu
141.	O jakiej ważnej prawdzie wiary jest mowa w <i>Elementarzu księdza Twardowskiego</i>? I, 1: 1), 5), 9), 12), 14), 15), 16), 17), 18), 20); 2: 2), 3), 4), 8), 11), 12); II, 2: 4), 6), 9); 3: 1), 2), 3);	– czyta tekst na głos – z pomocą nauczyciela opowiada o swoich uczuciach i przeżyciach, jakie niosą ze sobą Święta Wielkanocne / o zwyczajach i	– czyta tekst na głos – zna zwyczaje i obrzędy związane z Wielkanocą – krótko wypowiada się na temat uczuć, przeżyć, jakie niosą ze	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – prezentuje zwyczaje i obrzędy związane z Wielkanocą – wypowiada się na temat uczuć, przeżyć,	– czyta głośno, wyraźnie i wyraziście – prezentuje zwyczaje i obrzędy związane z Wielkanocą – interesująco wypowiada się na temat uczuć,	– wykonuje oryginalną pod względem treści i formy prezentację na temat tradycji wielkanocnych

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
	4: 1), 2); III, 1: 1), 3); 2: 1), 9); IV, 5), 6) – Kartka z kalendarza – Wielkanoc – Jan Twardowski, <i>Elementarz księdza Twardowskiego</i> – życzenia świąteczne [podręcznik, s. 333]	obrzędach związanych z Wielkanocą – z pomocą nauczyciela pisze życzenia wielkanocne	sobą Święta Wielkanocne – z pomocą nauczyciela łączy symbol z jego objaśnieniem – podejmuje próbę zredagowania życzeń wielkanocnych	jakie niosą ze sobą Święta Wielkanocne – z reguły poprawnie łączy symbol z jego objaśnieniem – redaguje tekst życzeń wielkanocnych	przeżyć, jakie niosą ze sobą Święta Wielkanocne – łączy symbol z jego objaśnieniem – samodzielnie redaguje tekst życzeń wielkanocnych	
142.	O jakich wydarzeniach jest mowa w tekście <i>Anny Świrszczyńskiej W dniu 3 maja?</i> I, 1: 1), 5), 6), 7), 8), 9), 12), 14), 17), 18), 19), 20); 2: 3), 4), 8), 9), 11), 12); II, 2: 9); 3: 1), 2); 4: 1), 2); III, 1: 1), 3), 5); 2: 1), 9); IV, 1), 2), 3), 5), 6), 7) – Kartka z kalendarza – Święto Narodowe Trzeciego Maja – Anna Świrszczyńska, <i>W dniu 3 maja</i> – ogłoszenie [podręcznik, s. 334]	– słucha tekstu czytanego przez innych uczniów, śledząc tekst wzrokiem – korzysta z dostępnych źródeł, gromadząc informacje na temat <i>Konstytucji 3 maja</i> – określa nastrój wydarzeń przedstawionych w utworze – podejmuje próbę napisania na podstawie wzoru ogłoszenia informującego o uroczystych obchodach Święta	– czyta tekst z podziałem na role – słucha tekstu czytanego przez innych uczniów, śledząc tekst wzrokiem – z pomocą nauczyciela ustala, jakie postacie i wydarzenia zostały przedstawione w tekście – korzysta z dostępnych źródeł, zbierając wiadomości na temat <i>Konstytucji 3 maja</i> – określa nastrój wydarzeń przedstawionych w utworze	– czyta tekst z podziałem na role – słucha uważnie tekstu czytanego przez innych uczniów, śledząc tekst wzrokiem – ustala, jakie postacie i wydarzenia zostały przedstawione w tekście – korzysta z dostępnych źródeł, zbierając wiadomości na temat <i>Konstytucji 3 maja</i> , przedstawia zgromadzone informacje – określa nastrój wydarzeń	– czyta tekst z podziałem na role – słucha uważnie tekstu czytanego przez innych uczniów, śledząc tekst wzrokiem – trafnie ustala, jakie postacie i wydarzenia zostały przedstawione w tekście – korzysta z dostępnych źródeł, zbierając wiadomości na temat <i>Konstytucji 3 maja</i> , przedstawia je w interesujący sposób – poprawnie określa nastrój wydarzeń przedstawionych w utworze	– podczas analizy utworu odwołuje się do różnych kontekstów, – twórczo i funkcjonalnie wykorzystuje swoją wiedzę dotyczącą Konstytucji 3 maja

Lp.	Temat lekcji. Zagadnienie z NPP. Lektura i inne teksty kultury. Nauka o języku	WYMAGANIA				
		na ocenę dopuszczającą	na ocenę dostateczną	na ocenę dobrą	na ocenę bardzo dobrą	na ocenę celującą
		UCZEŃ				
		Narodowego Trzeciego Maja (np. akademii szkolnej)	– z pomocą nauczyciela lub w oparciu o wzór pisze ogłoszenie informujące o uroczystych obchodach Święta Konstytucji 3 Maja (np. akademii szkolnej)	przedstawionych w utworze – wskazuje w tekście niektóre nawiązania do wydarzeń historycznych – pisze ogłoszenie informujące o uroczystych obchodach Święta Konstytucji 3 Maja (np. akademii szkolnej), zachowuje wyznaczniki gatunkowe ogłoszenia	– wskazuje zawarte w tekście nawiązania do wydarzeń historycznych, omawia niektóre z nich – samodzielnie pisze ogłoszenie informujące o uroczystych obchodach Święta Konstytucji 3 Maja (np. akademii szkolnej)	

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, którego wyniki nie osiągają poziomu wymagań koniecznych, w związku z tym nie jest w stanie, nawet z pomocą nauczyciela, wykonać zadań o niewielkim stopniu trudności. Brak aktywności w dążeniu do zdobycia wiedzy i umiejętności wyklucza osiągnięcie nawet minimalnego postępu.

Dostosowania wymagań oraz form i metod pracy do indywidualnych potrzeb uczniów na lekcjach języka polskiego

1. Uczniowie słabowidzący

- właściwe umiejscowienie dziecka w klasie (zapobiegające odblaskowi pojawiającego się w pobliżu okna, zapewniające właściwe oświetlenie i widoczność),
- udostępnianie tekstów (np. testów sprawdzających wiedzę) w wersji powiększonej,

- zwracanie uwagi na szybką męczliwość ucznia (wydłużanie czasu na wykonanie określonych zadań),
- umożliwienie dziecku korzystania z kaset lub z nagrań lektur szkolnych,
- częste zadawanie pytania „co widzisz?” w celu sprawdzenia i uzupełnienia słownego trafności doznań wzrokowych.

2. Uczniowie słabosłyszący

- zapewnienie dobrego oświetlenia klasy oraz miejsca dla ucznia w pierwszej ławce, najlepiej w rzędzie od okna; uczeń, będąc blisko nauczyciela, może słuchać jego wypowiedzi i jednocześnie odczytywać mowę z ust,
- umożliwienie odwracania się w kierunku innych kolegów odpowiadających na lekcji, co ułatwi lepsze zrozumienie ich wypowiedzi,
- nauczyciel, mówiąc do całej klasy, powinien stać w pobliżu ucznia zwrócony twarzą w jego stronę - nie powinien chodzić po klasie czy być odwrócony twarzą do tablicy; to utrudnia uczniowi odczytywanie mowy z jego ust,
- należy mówić do ucznia wyraźnie, używając normalnego głosu i intonacji, unikać gwałtownych ruchów głową czy nadmiernej gestykulacji,
- trzeba zadbać o spokój i ciszę w klasie, eliminować zbędny hałas, m.in. zamykać okna przy ruchliwej ulicy, unikać szeleszczenia kartkami papieru, szurania krzesłami; takie zakłócenia stanowią również problem dla uczniów z aparatami słuchowymi,
- nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez ucznia niedosłyszającego (w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie),
- uczeń niedosłyszający powinien siedzieć w ławce ze zdolnym uczniem, zrównoważonym emocjonalnie, który chętnie dodatkowo będzie pomagał mu np. szybciej otworzyć książkę, wskaże ćwiczenie, pozwoli przepisać notatkę z zeszytu itp.
- w czasie lekcji wskazane jest używanie jak najczęściej pomocy wizualnych i tablicy, m.in. zapisanie nowego tematu,
- można przygotować uczniowi z niedosłuchem plan pracy na piśmie opisujący zagadnienia poruszane w wykładzie lub poprosić innych uczniów w klasie, aby robili notatki z kopią i udostępniali je koledze,

- konieczne jest aktywizowanie ucznia do rozmowy poprzez zadawanie prostych pytań, podtrzymywanie jego odpowiedzi przez dopowiadanie pojedynczych słów, umowne gesty, mimiką twarzy,
- nauczyciel podczas lekcji powinien często zwracać się do ucznia niesłyszącego, zadawać pytania – ale nie dlatego, aby oceniać jego wypowiedzi, ale by zmobilizować go do lepszej koncentracji uwagi i ułatwić mu lepsze zrozumienie tematu
- z uwagi na wolne tempo czytania, dziecko potrzebuje więcej czasu na przeczytanie całej książki; dla ułatwienia zrozumienia treści nauczyciel może podać pytania pomocnicze, na które uczeń powinien przygotować odpowiedzi – czytając wcześniej lekturę,
- jeżeli pisanie ze słuchu sprawia dziecku niedosłyszającemu duże trudności, można je zastąpić inną formą ćwiczeń w pisaniu:
 - a. przepisywanie zdań z uzupełnieniem „luk” odpowiednimi wyrazami
 - b. utrwalanie znanych zasad pisowni i zwrotów gramatycznych –dobieranie odpowiednich wyrazów, uwzględniając ich rodzaj, osobę, liczbę
 - c. sprawdzanie notatek ucznia i uzupełnianie ich,
- przy ocenie prac pisemnych ucznia nie należy uwzględniać błędów wynikających z niedosłuchu, one nie powinny obniżyć ogólnej oceny pracy; błędy mogą stanowić dla nauczyciela podstawę, do podjęcia z dzieckiem dalszej pracy samokształceniowej i korekcyjnej; błędy w pisowni należy oceniać opisowo, udzielając dziecku wskazówek do sposobu ich poprawienia,
- indywidualizacja oceniania,
- przy ocenie osiągnięć ucznia z wadą słuchu należy szczególnie doceniać własną aktywność i wkład pracy ucznia, a także jego stosunek do obowiązków szkolnych (systematyczność, obowiązkowość, dokładność).

3. Specyficzne trudności w uczeniu się

A. Dysgrafia:

- dostosowanie wymagań będzie dotyczyło formy sprawdzania wiedzy, a nie treści. Wymagania merytoryczne, co do oceny pracy pisemnej powinny być ogólne, takie same, jak dla innych uczniów,
- sprawdzenie pracy może być niekonwencjonalne, np. jeśli nauczyciel nie może przeczytać pracy ucznia, może go poprosić, aby uczynił to sam lub przepisać ustnie z tego zakresu materiału,

- można też skłaniać ucznia do pisania drukowanymi literami lub na komputerze;

B. Dysortografia:

- systematyczne sprawdzanie ćwiczeń wykonywanych samodzielnie przez ucznia,
- dostosowanie wymagań dotyczy głównie formy sprawdzania i oceniania wiedzy z tego zakresu,
- zamiast klasycznych dyktand można robić sprawdziany polegające na uzasadnianiu pisowni wyrazów,
- odwołując się do znajomości zasad ortograficznych, należy oceniać odrębnie merytoryczną stronę pracy i odrębnie poprawność pisowni, nie wpisując tej drugiej oceny do dziennika;
- w żadnym wypadku dysortografia nie uprawnia do zwolnienia ucznia z nauki ortografii i gramatyki;

C. Dysleksja:

- ograniczać czytanie obszernych lektur do rozdziałów istotnych ze względu na omawianą tematykę, akceptować korzystanie z nagrań fonicznych, w wyjątkowych przypadkach z ekranizacji, jako uzupełnienia samodzielnie przeczytanych rozdziałów,
- kontrolować stopień zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń, szczególnie podczas sprawdzianów (wolne tempo czytania, słabe rozumienie jednorazowo przeczytanego tekstu może uniemożliwić wykazanie się wiedzą z danego materiału),
- ze względu na wolne tempo czytania lub/i pisania zmniejszyć ilość zadań (poleceń) do wykonania w przewidzianym dla całej klasy czasie lub wydłużyć czas pracy dziecka,
- ograniczać teksty do czytania i pisania na lekcji do niezbędnych notatek, których nie ma w podręczniku,
- pisemne sprawdziany powinny ograniczać się do sprawdzanych wiadomości, wskazane jest zatem stosowanie testów wyboru, zdań niedokończonych, tekstów z lukami – pozwoli to uczniowi skoncentrować się na kontrolowanej tematyce, a nie na poprawności pisania,

- unikać wyrywania do odpowiedzi. Jeśli to możliwe uprzedzić ucznia (na przerwie lub na początku lekcji), że będzie dzisiaj pytany, podczas oceny prac pisemnych nie uwzględniać poprawności ortograficznej lub oceniać ją opisowo; pozwolić uczniom na korzystanie ze słowników ortograficznych podczas pisania wypracowań i prac klasowych,
- postępy w zakresie ortografii sprawdzać za pomocą dyktand z komentarzem, okienkiem ortograficznym, pisanie z pamięci (zakres sprawdzianu powinien obejmować jeden rodzaj trudność ortograficznych -umożliwi to skoncentrowanie się na zagadnieniu, tym samym zmniejszając ilość błędów i dając poczucie sukcesu),
- nie wymagać, by uczeń czytał głośno przy klasie nowy tekst, wskazywać wybrane fragmenty dłuższych tekstów do opracowania w domu i na nich sprawdzać technikę czytania,
- dawać więcej czasu na czytanie tekstów, poleceń, instrukcji, szczególnie podczas samodzielnej pracy lub sprawdzianów, w miarę potrzeby pomagać w ich odczytaniu,
- czytanie lektur szkolnych lub innych opracowań rozłożyć w czasie, pozwalać na korzystanie z audiobooków,
- częściej sprawdzać zeszyty szkolne ucznia, ustalić sposób poprawy błędów, czuwać nad wnikliwą ich poprawą, oceniać poprawność i sposób wykonania prac;
- dać uczniowi czas na przygotowanie się do pisanie dyktanda poprzez podanie mu trudniejszych wyrazów,
- pozwalać na wykonywanie prac na komputerze.

4.Uczeń z niepełnosprawnością ruchową, w tym z afazją.

- dostosować tempo pracy do możliwości ucznia,
- nie wywoływać do tablicy, jeśli ma trudności z poruszaniem się,
- udostępnić dodatkowe materiały, notatki ksero,
- umiejscowić ucznia w klasie w ławce zapewniającej komfort i łatwe dojście do niego,

- oceniać treści wypowiedzi pisemnej, a nie estetykę pisma,

przy afazji:

- tworzyć spokojną atmosferę w trakcie wypowiedzi ustnych,
- wydłużyć czas odpowiedzi ustnej,
- uwzględnić problemy z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi,
- umożliwić uzupełnienie wypowiedzi ustnej zapisem.

5.Uczeń z ADHD:

- posadzić ucznia z dala od okna, ze spokojnym uczniem,
- nie zniechęcać i nie dyskwalifikować za pierwszą złą odpowiedź,
- nie odpytywać w stanie silnego pobudzenia,
- wyznaczać uczniowi konkretny cel i działanie,
- dzielić zadania na mniejsze, możliwe do zrealizowania etapy,
- pomagać uczniowi w skupieniu się na wykonywaniu jednej czynności,
- wydawać jasno sprecyzowane polecenia,
- skracać zadania poprzez dzielenie ich na mniejsze polecenia cząstkowe,
- sprawdzać stopień zrozumienia wprowadzonego materiału,
- dzielić dłuższe sprawdziany na części,

- wydłużać czas odpowiedzi,
- przypominać o terminach sprawdzianów,
- utrzymywać stały kontakt z rodzicami.

6. Uczeń z chorobą przewlekłą

- zapewnić poczucie bezpieczeństwa psychicznego i fizycznego,
- pomóc w pokonywaniu trudności, uczeniu nowych umiejętności,
- budować dobry klimat i przyjazne relacje klasowe,
- przygotować uczniów zdrowych na spotkanie chorego kolegi,
- traktować chore dziecko jak pełnoprawnego członka klasy,
- uwrażliwiać dzieci zdrowe na potrzeby i przeżycia dziecka chorego,
- uwrażliwiać dziecko chore na potrzeby i przeżycia innych uczniów,
- motywować do kontaktów i współdziałania z innymi dziećmi,
- rozwijać zainteresowania, samodzielność dziecka,
- dostarczać wielu możliwości do działania i osiągania sukcesów,
- motywować do aktywności.

7. Uczeń w sytuacji kryzysowej, traumatycznej

- umożliwić zaliczanie zaległego materiału w późniejszym terminie,

- rozłożyć zaliczany materiał na mniejsze partie,
- przedłużyć czas pracy ucznia,
- nauczyciel może odpytać ucznia na osobności, a nie przy całej klasie, nie zadawać do domu obszernych partii materiału do opanowania,
- zadbać o rozwój sfery emocjonalnej takiego ucznia,

8.Uczeń zdolny

- Należy stosować następujące zasady:
 - a. indywidualizacji,
 - b. stopniowania trudności,
 - c. systematyczności,
 - d. udzielania pomocy koleżeńskiej,
 - e. powierzanie odpowiedzialnych ról.
- Metody pracy z uczniem zdolnym:
 - a. aktywizujące,
 - b. problemowe,
 - c. praktycznego działania, czyli pogładowe,
 - d. zespołowe z uwzględnieniem indywidualnych zdolności (asystent, lider),
 - e. wskazane są zadania o zwiększonym stopniu trudności (karty pracy),
 - f. teksty źródłowe-analiza,
 - g. uczestnictwo w konkursach, olimpiadach przedmiotowych lub artystycznych,
 - h. przynależność do kół zainteresowań.

9. Uczeń o inteligencji niższej niż przeciętna

- zmniejszyć ilość, stopień trudności i obszerność zadań,
- dzielić materiał na mniejsze partie, wyznaczać czas na ich opanowanie i odpytywanie,
- wydłużyć czas na odpowiedź, przeczytanie lektury,

- wprowadzić dodatkowe środki dydaktyczne np. ilustracje, ruchomy alfabet,
- odwoływać się do znanych sytuacji z życia codziennego,
- formułować pytania w formie zdań o prostej konstrukcji powołujących się na ilustrujące przykłady,
- często podchodzić do ucznia w trakcie samodzielnej pracy w celu udzielania dodatkowej pomocy, wyjaśnień,
- należy zezwolić na dokończenie w domu niektórych prac wykonywanych na lekcjach,
- dyktanda przeprowadzać indywidualnie w wolniejszym tempie, gdyż dzieci te często nie nadążają za klasą.